

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Be Mine, **VALENTINE**

a holiday romance novella

*The date was fake...
Until it wasn't.*

DANIELLE BAKER

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

BENİM OL, SEVGİLİM
BİR TATİL ROMANTİZMİ
ROMANI

DANIELLE BAKER

Copyright © 2024 by Danielle Baker

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

ISBN #979-8-9880456-6-3

Bıçımlendirme: Ötelerden Kitaplar

*Bu, masal okumayı hiç
bırakmayan tüm kızlar için...
Artık daha baharatlılar.*

Beau sizi bekliyor, kankalar.

CONTENTS

[Bölüm 1](#)
[Bölüm 2](#)
[Bölüm 3](#)
[Bölüm 4](#)
[Bölüm 5](#)
[Bölüm 6](#)
[Bölüm 7](#)
[Bölüm 8](#)
[Bölüm 9](#)
[Bölüm 10](#)
[Bölüm 11](#)
[Bölüm 12](#)
[Bölüm 13](#)
[Bölüm 14](#)
[Bölüm 15](#)
[Bölüm 16](#)
[Bölüm 17](#)
[Bölüm 18](#)
[Bölüm 19](#)
[Bölüm 20](#)
[Bölüm 21](#)
[Sonsöz](#)

[Yazar Hakkında](#)
[yazılmıştırTeşekkür](#)
[Danielle Baker](#)
[tarafından da](#)

BÖLÜM 1

"Romance öldü, ve şövalyelik de öyle."

Valentina Compton kız kardeşinin gözlerini devirmesini izledi ve derin bir iç çekti. Ayaklarını yere vurarak *Three Blossom Haven* adlı çiçekçi dükkanlarının küçük stok odası.

Noelle'e dönerek, "*İki buket* almış," diye homurdandı. "Birinin karısı, diğerinin sekreteri için olduğu gerçeğini görmezden mi geleceğiz?"

"*Val*," diye homurdandı Noelle, çiçek makasını metalik bir gümbürtüyle önündeki tezgâha bırakırken. "Calvin Jons son on yıldır her Sevgililer Günü'nde iki buket alır. Sekreteri kendisinden yirmi yaş büyük ve o ve karısı daha yeni on yedinci evlilik yıldönümlerini kutladılar."

"Bana mantık yürütmene ihtiyacım yok, Noelle," diye ve binlerce çiçeğin bulunduğu dev soğutuculu duvara doğru yürüdü. Bir düzine kırmızı gül bir avuç parlak pembe şakayık alarak tezgâha geri getirdi ve kız kardeşinin karşısında durdu. "Hâlâ şüpheli olduğunu düşünüyorum."

Noelle tekrar gözlerini devirerek koyu kırmızı, allık pembe ve beyaz güllerden oluşan bir buketi düzenlemeye geri döndü ve onları bebek nefesi ve okaliptüs dallarıyla bir getirdi.

"Senin erkeklerden nefret eden bir yolculuğa çıkmış olman her erkeği pislik yapmaz," diye mırıldandı, onlar çalışırken ona yan gözle baktı. Noelle'in koyu renk saçları yüksek, dağınık bir tepe düğümüyle toplanmıştı, elastik bir saç bandı uçuşan saçlarını yüzünden uzak tutuyordu. Mor gölgeler koyu yeşil gözlerini çevreliyordu, da bir gece önce aldığı az uykunun bir kanıtıydı. İkisi de uyumamıştı

birkaç saatten fazla. Uykusuzluktan ve ağlamaktan kendi gözleri de şişmişti.

Val acı acı mırıldanarak, "Evet, şu anda pek de cömert bir ruh halinde değilim," dedi ve şakayıkları dilimledi. Yeni bir müşteri içeri girerken ön taraftan yumuşak bir zil sesi duyuldu.

Noelle elini uzatıp Val'in elini kapattı ve onun elini sabitledi. Hafifçe sıktı, bu da Val'in sonunda gözlerini onunkilere dikmesine neden oldu. "Bu onun kaybı, bunu biliyorsun değil mi?"

Val gözlerini devirdi. "Lütfen 'seni hak etmedi' ve 'neye sahip olduğunu bilmiyordu' saçmalıklarına başlama. Şu anda sadece Sevgililer Günü'nden bir gece önce terk edildiğim için kendime acımak ve çiçek ve çikolata almak için o kapıdan giren her bir erkekten nefret etmek istiyorum. Bunu yapmama izin verir misin lütfen?"

"Tamam, ama sadece buraya. Bir müşterinin önündeyken yüzünüzde kocaman bir gülümseme görmeyi bekliyorum. mı?" Noelle sert bir şekilde konuştu ama ağzını bir gülümseme kapladı. "Onlar kapıdan çıkar çıkmaz, küçük kalbinin kaldırabileceği tüm erkek nefretini yapabilirsin."

"Anlaştık."

Val, en küçük kız kardeşleri Willow'un ön taraftaki depo kapısından hızla geçip soğutucuya doğru ilerlemesiyle döndü. Cam kapıdan içeri bakmak için eğildiğinde uzun sarı saçları omzunun üzerinden dökülüyor, bayram kutlaması için yarım at kuyruğu yaptığı saçlarının olduğu yere büyük kırmızı saten bir fiyonk bağlıyordu. Sevgililer Günü genellikle Val'in yılın en sevdiği günüydü; *Valentina* gibi bir isme sahipken nasıl en sevdiği gün olmasını ki? "Ethan Harris'in buketi hazır mı? O burada."

Val makasla dev soğutucunun bir tarafını işaret etti. "İkinci raf, sağdan üçüncü. Mavi kelebek orkidesi." Dönüp arkasındaki listeyi kontrol etti, sonra omzunun üzerinden seslendi: "Ve çikolata kaplı çilek buketi alacak."

"Buldum!" Willow, elinde muhteşem mavi orkideyle ön tarafa doğru hızla geri dönerken ona seslendi. Onu ön taraftan duyabiliyorlardı, gülerek tezgâhtaki müşteriyle konuşurken sesi duyuluyordu.

Val, ağzına kadar Sevgililer Günü'ne ait her şeyle dolu stok odasına baktı. Helyum dolu kalp balonlar, pembe ve kırmızının akla gelebilecek her tonunda binlerce gül. Diğerleri boyunca

duvarda, cam ve kristal vazo çeşitleri raflara dizilmişti. O ve kız kardeşleri, bir yıl önce emekli olan Jackie teyzelerinden bu küçük kasaba çiçekçisini devralmış ve üç kız kardeşi temsil edecek şekilde yeniden markalaştırmışlardı. Bu onların yeni sahipleri olarak ilk Sevgililer Günü'ydü. İlk büyük bayramlarında başarısız olma kaygısı Val'i iki gün boyunca uyutmamıştı... ve bir gece önce terk edilmişti.

Üçlü espresso için Tanrı'ya şükürler olsun.

Zil bir kez daha çaldı, saniyeler sonra bir kez daha çaldı ve bir erkek sesi depo kapısından seslendi: "Hanımlar! Hediyelerle geldim!"

Ve uzun zamandır yan taraftaki kafeden kahve ve keklerle gelen aile dostları için Tanrı'ya şükürler olsun.

Theo Collins, bir elinde kahve fincanlarıyla dolu geri dönüşümlü bir içecek taşıyıcısı, diğerinde kahverengi bir çuvala deponun kapısından içeri girdi. Öne doğru bir adım atarak her ikisini de tezgâhın üzerine, kendisi ile Noelle'in arasına koydu.

"Beau beni bunlarla gönderdi, bu sabah iki sularında ışığınızı açık gördüğünü söyledi," dedi ve ona gülümsedi.

Val gülümseyerek, "Kardeşin bir aziz," dedi ve kapağında V harfi olan kahveyi alıp üçlü espres- so Americano'dan derin bir yudum aldı. "O kadar yorgunum ki bir hafta uyuyabilirim. Ona bizim için teşekkür ettiğini söyle."

Theo, Noelle'in yanında duruyordu, omuzları neredeyse birbirine değiyordu. Uzun boylu ve zayıftı, uzun bacakları ve kot pantolonla kaplı dar kalçalarıyla bir basketbol oyuncusu gibi yapıydı. Güçlü omuzları kırmızı ve mavi flanel bir gömlek ve açık bırakılmış kapitone gri bir yeleğin altında gizliydi. Sarışın başını gri bir kasket örtüyordu; kasketin uzun uçları ensesinde kıvrıldığı yerden dışarı çıkıyordu.

Compton'lar ve Collins'ler yan büyümüşlerdi. Beau otuz dokuz yaşında en büyükleriydi, kendisinden birkaç yaş büyüktü ve iki hafta sonra otuz üçüncü yaş gününü kutlayacaktı. Theo ve Noelle ortada kalmıştı, ikisi de yirmi dokuz yaşındaydı ve Willow yirmi dört yaşında en küçükleri olarak vagonun başına geçmişti. Theo ve Noelle anaokulundan beri aynı sınıftaydı.

"Siz üçünüz öğleden sonraya kadar ara vermezseniz daha sonra öğle yemeği göndereceğini biliyorsunuz," dedi, bir dal bebek nefesi aldı ve Noelle onu elinden kapmadan önce parmaklarının arasında yuvarladı. Adam kızın burnunun ucuna bir fiske vurdu ve kız

dilini çıkardı. "Onu size 'ağabeylik' yapmaya zorlamayın kızlar."

Noelle, "Söz veriyorum, öğle yemeği için oraya gideceğiz," diye verdi. "Ben aç değilim."

Theo onu bakışlarıyla kıstırdı. "Bu basit bir 'Aç değilim'den çok 'Cam parçalarını gargara yapmayı tercih ederim' gibi geldi."

Val omuz silkti ve kahvesinden bir yudum daha aldı.

"Ne oldu?" Theo sordu, mavi gözleri ondan Noelle'e ve geri dönüyordu.

"Ryan dün gece ondan ayrıldı," diye açıkladı Noelle, dilinin ucuna kadar gelen tiradı keserek. Dişlerini sıktı ve gözlerini elindeki çiçeklere indirdi. "Bugün erkeklerden nefret ediyor."

Kollarını tezgâha dayayarak başını ve onun bakışlarını yakaladı. "Bu doğru mu Val?"

"Buna terk edilmek bile diyebilir miyiz bilmiyorum. Sadece birkaç aydır öylesine çıkıyorduk. Boşandıktan sonra çıkmak kendine özgü bir cehennemdir," diye mırıldanarak ekledi Val, şakayık ve gül buketini vazoya yerleştirmek için döndü. Beyaz saten bir kurdeleye uzandı ve kurdeleyi vazonun etrafına sanatsal bir fiyonkla bağladı. "Ağabeyin Ryan'ın zaman kaybı olduğunu söyledi. Ben dinlemedim."

"Evet, o da var," diye hafifçe güldü Theo, elleri hâlâ tezgâha yaslandığı yerde önünde hareket ediyordu. "Yine de Beau'ya haklı olduğunu söylemeyeceğim. Bu doğrudan onun kafasına gider ve egosu zaten kontrolden çıkmış durumda."

"İşine dön Theo ve beni kendi halime bırak. Beau'ya bundan bahsedersen sonunu asla duymayacağım," diye mırıldandı ama dudaklarının bir köşesinde bir gülümseme belirdi.

Kocaman sırttı, gülümsemesi göz kamaştırıcıydı. "Bugün senin olabilir, Huysuz Pantolon."

Val gülerek, "Git buradan, yapacak işlerimiz var," dedi ve makas hâlâ elindeyken onu başından savdı. "Kardeşine öğle yemeğine geleceğimizi söyle."

Theo kendini kollarından yukarı itti ve ona göz kırptı. "Eğer yapmazsan buraya geleceğini biliyorsun."

Adam kapıdan çıkıp gözden kaybolduğunda ve çıkarken çalan zilin sesini duyduklarında Val dirseklerini tezgâha mızızlandı: "Bugün gerçekten öğle yemeğine gitmek istemiyorum. Lütfen burada kalıp dışarıda hiçbir şey gibi davranabilir miyim?"

"Kesinlikle hayır, çünkü vücuduna dört üçlü espressodan başka bir şey koymayı reddettiğin için sinirlenen iri yarı Beau Collins'in Çin dükkanındaki boğa gibi buraya gelmesine ihtiyacım yok," diye tersledi Noelle, ama gözleri yumuşadı. "Bu sözü ciddiye aldığını biliyorsun."

Val başını salladı, bu anıyı hatırlayınca gözyaşları burnuna doldu, ama bunu bir kenara itti, kederin tekrar üzerine çökmesine izin vermeye hazır ya da istekli değildi. Bugün değil, en azından şu anda değil. Yapılacak çok fazla iş vardı. Ne de olsa yılın en yoğun günüydü. Anneler Günü'nden sonra ikinci sıradaydı.

"Ugh. İyi. Tam bir baş belasısın, biliyorsun değil mi?" Val omuzlarını düşürerek inledi.

"Ortanca çocuk," diye mırıldandı çikolatalı kekini ısırırken ve kendi göğsünü işaret etti. "İş tanımında bu var."

BÖLÜM 2

A Bire çeyrek kala, Willow ve Noelle açlıktan öldüklerini ve bu adil olmayan koşullarda çalışamayacaklarını söyleyerek merhamet dilediler - her ikisinin de iki muf yemiş olmasına aldırmadan Bu yüzden Val ön kapıya 'Öğle Yemeği İçin Dışarıdayız' yazılı bir tabela yapıştırdı. On beş dakika içinde döneceğiz'.

Willow daha sonra 'On Beş'in üzerini çizdi ve sayfaya kocaman bir '30' yazdı, bu da Val'in gözlerini devirmesine neden oldu. Noelle kapıyı kilitledi ve üçü aceleyle karla kaplı tuğla kaldırımdan *Beau'nun evine* gittiler. Kuzey Michigan'da Şubat ortası kar demektir. Hâlâ. Çok ama çok kar.

Beau's'un ön tarafını kaplayan geniş cam pencereler soğuktan buz tutmuştu ve kapıdan içeri girdiklerinde dışarıdan gelen soğuktan sonra sıcak bir karşılama oldu.

Uzun, geniş bir tezgah odanın arka tarafını boydan boya kaplıyordu. Cilalı beton zemin, kırmızı tuğla duvarlar ve siyah boyalı tavan mekânı estetik açıdan çarpıcı kılıyordu. Oda ortasına yerleştirilmiş siyah metal ve ahşap masalar müşterilerle doluydu, aynı şekilde odanın uzak tarafındaki siyah deri kabinler de. Yuvarlak tabureli bir sıra bar yüksekliğindeki masanın önünden geçtiler, koltukların çoğu doluydu. Ön pencerelerin önünde, aralarında alçak bir ahşap sehpa bulunan iki pelüş siyah deri kanepeli karşılıklı duruyordu. Tavandan sarkan avlu ışıkları her şeyi sıcak bir ışıltıya boğuyordu.

Üçü birlikte tezgâha doğru ilerlediler; Theo burada durmuş, bir sehpanın üzerinde asılı duran dokunmatik ekranlı tablete bir şeyler yazıyordu. O

adım sırtıttı. "Hepinizin ortaya çıkma zamanı gelmişti. Beau birkaç günlüğüne dışarı çıktı, bu yüzden hepiniz bana kaldınız. Her zamankinden mi, Noelle?" "Aslında sadece bir kase arpa çorbası ve ekstra ekmek istiyorum," dedi ve çantasını açtı. "Ve kocaman bir fincan kahve ile-"

"Fındıklı, evet biliyorum," diye gülerek ekrana dokunmaya devam etti. Gülümseyip ağzını açan Willow'a döndü ama o, "Karartılmış Tavuklu Sandviç, ekstra avokado, pastırma yok," dedi.

Gülümseyerek başını salladı. "Sen ve Beau akıl okuyorsunuz, yemin ederim. Ekstra krem şantili ve kalp parçacıklı Sevgililer Günü Beyaz-Sıcak Çikolatası alabilir miyim lütfen?"

"Ekstra kırbaç ve ekstra serpme, anladın sen onu," diye kıkırdadı, sonra tezgâha yaslanan Val'e döndü. "Bugün normalde ne alacağını biliyorum. Ama madem erkeklerden nefret ediyoruz, neye geçiyoruz? Ve ne kadar yalvarırsan yalvar, artık espresso konusunda talimat aldım. Üzgünüm."

Val gözlerini devirdi. "Peki. Fransız vanilyalı, çırpılmış ve bir tutam tarçınlı normal bir kahve alabilir miyim? Ben de Cae-sar salatası alayım lütfen."

"Ekstra Parmesan?"

"Biliyorsun," diye güldü adam ekrana dokunurken. Noelle ona kredi kartını uzattı ama adam itirazlarına rağmen onu elinin tersiyle itti. Val, boş bir masa bulmak için uzaklaşmadan önce bahşiş kavanozuna yirmi dolarlık bir banknot sıkıştırdı.

Odanın uzak tarafında, arka tarafa doğru bir kabin buldular. Willow ve Noelle kabinin bir tarafına, Val ise diğer tarafına kayd. Klasik Slow Rock müziği, tavana ve odanın köşelerine yerleştirilmiş hoparlörlerden onlara doğru akıyordu; seslerin gürültüsünden duyulabilecek kadar yüksek, ama yine de bağırmadan sohbet edebilecek kadar sessizdi. Çok geçmeden isimleri anons edildi ve Willow içeceklerini almak için kabinden kayarak çıktı, iki fincan kahve ve üzerinde kırmızı ve pembe kalpler olan şekerli bir konfek- siyonla geri döndü. Krem şantinin içine pembe kalpli bir kâğıt pipet saplanmıştı.

Val, üzerine tarçın serpilmiş normal miktarda çırpılmış krema bulunan kahvesini aldı, dudaklarına götürdü ve bir yudum . Sıcak ve lezzetliydi. O sabah çoktan dışarı çıkmış olan or- dersler hakkında sohbet ediyorlardı.

Theo yemek dolu küçük siyah bir tepsiyle masalarına geldiğinde hâlâ öğleden sonraki teslimat için dışarı çıkmayı bekliyordu. Önce Val'salatasını, sonra Willow'un sandviçini ve son olarak da Noelle'in çorbasını, ev yapımı ekmek somunlarından kestikleri ekstra ekmeklerle birlikte önüne koydu.

Val'in yanındaki koltuğa oturdu ve ekmek parçalarından birini alıp Noelle'in çorbasına batırdıktan sonra ağzına attı. Noelle şok olmuş bir sesle, "Hey!" diye elini geri çekti.

Ama o sadece sırttı. "Kalite kontrolü. Zehirli olmadığından emin olmalıydım."

"Sen bir tehditsin!" Noelle başını sallayarak güldü. "Müşterilerinizin tüm yiyeceklerini kalite kontrolünden geçiriyor musunuz? Çünkü bunun bir sağlık kuralı ihlali olduğuna eminim."

"Tabii ki hayır!" diye haykırdı, küskün görünüyordu. "Diğerlerinin zehirlenmesi umurumda değil."

"Müşterileriniz var, gidin buradan!" Noelle gözlerini devirerek söyledi. Sırttı ve ayağa kalkarak tezgâhın arkasındaki yerine çekildi.

Val dirseklerini masaya dayadı ve yüksek sesle fısıldadı, "Kendimi bildim bileli o çocuk sana aşık. Lütfen bana bunu gördüğünü söyle, tamam mı?"

"Ne? Eww," diye mırıldandı Noelle başını sallayarak. "Sen akıllı başında . Ve bu *Theo*. Eskiden sümüklerini toplar ve üzerime silerdi."

"Noelle, o beş yaşındaydı! Marnie'nin bütün kurabiyelerini yalardın, o da hiç yiyemezdi!"

Noelle sırtarak omuz silkti. "Eskiden her şeyin üzerine 'bitlerimi' koyduğum için çok kızardı."

"Matt Hinnun seni ektiğinde o senin mezuniyet balosu eşin olarak devreye girmemiş miydi?" Willow sandviçinden bir ısırık alırken sordu.

Noelle başını sallayarak, "Aman Tanrım, bunu tamamen unutmuşum," dedi. Tabağındaki ekmekten bir parça aldı ve çorbasına batırdı. "O da futbol sakatlığı yüzünden koltuk değneklerine bağlıydı. Yine de benimle dans etmek için yaşlandı." Sonra omuz silkti. "O sadece bir arkadaş, bunu siz de biliyorsunuz. Marnie ve annem her zaman yakın oldular, babam ve Drew en iyi arkadaşlardı... Ve okuldaki her şeyde hep birlikte olduk çünkü ikimizin de soyadı C. O bana aşık değil." Noelle kaşığını Val'in yüzüne doğru sallayarak devam etti: "Sen ve senin *aşkla* ilgili her şeye olan takıntın. Yalan söylemeyeceğim, bu senin her zamanki aşırı deliliğine güzel bir ara oldu.

Bu lanet tatil. Sanki dünyayı hep pembe gözlüklerle görüyor ve her köşede bir Hallmark aşk hikayesi olduğunu sanıyorsunuz. Çok fazla müstehcen romans okuyorsun."

Willow, Noelle'in yanında başını sallayarak onayladı. "Bu ifadeyi destekliyorum."

"Müstehcen bir aGk romanının hiçbir sakıncası yok, çok teGekkür ederim," diye itiraz etti Val gülerek, çatalıyla bir kruton saplarken. "BeG tane cehennem gibi ilk randevu, iki tane daha da kötü ikinci randevu ve Ryan'la geçirdiğim son iki ay." Salatasından bir ısırık alıp çiğnedi ve yutkunduktan sonra, "Yani kendimi müstehcen bir aşk romanına kaptırmak ve tamamen yırtık pırtık, öfkeden kuduracak kadar yakışıklı, dövmeli, gür sakallı bir oduncunun bir gün çiçekçi dükkânıma gelip ayaklarımı yerden keseceğini ve bana bir düzine orgazm yaşatacağını hayal etmek istiyorsam, bu benim ayrıcalığım!" dedi.

"Oh, hadi ama, senin gibi bir kadın en az iki düzine orgazmı hak eder, Val," mırıldandı arkasından derin bir ses ve sıçrayarak çatalını bir takırtıyla yere düşürdü.

BÖLÜM 3

Tyanaklarını renklendiren ve yüzünü yanıyormuş gibi hissettiren derin kırmızı kızarıklık onun kıkırdamasına neden oldu, piç herif.

"Beau!" Val avuçlarını yanaklarına vururken gülerek kekeledi. Başını sallarken koyu renk saçlarının dalgaları omuzlarının etrafında sallanıyor, uçları köprücük kemiğine değiyordu. "Bunu duymaman gerekiyordu!" kardeşlerine ters ters bakarak tısladı: "onun tam arkamda olduğunu söyleyebilirdiniz!"

Kız kardeşleri güldü ve o da hafifçe kıkırdadı. Adamın yakındaki bir masadan siyah metal arkalıklı sandalyelerden birini kapmasını ve oturdukları kabinin ucuna sürükleyerek arkasına yaslanmasını izledi. Yıpranmış, solmuş mavi kot pantolonu, sandalyenin arkasına genişçe yayılmış kaslı kalçalarının üzerinde gergindi. Siyah iş botları ayaklarını örtüyordu. Vücuduna tam oturan siyah bir tişörtün üzerindeki mavi flanel gömleğin düğmeleri açık bırakılmıştı ve flanelin kolları ön kollarına doğru itilerek dövmeleleri ortaya .

Bir elinin parmaklarını, moda gereği fazla uzun olan ve gümüş çizgiler taşıyan gür siyah saçlarının arasından geçirerek kalın telleri alnından geriye doğru itti. Yaklaşık bir santim uzunluğunda kesilmiş koyu renk sakalı yüzünün alt yarısını ve üst dudağını kaplıyordu ve bu sakal da gümüş ipliklerle çizgiliydi. Adam otuzlu yaşlarının başında kırışmaya başlamıştı ve bu onu çok daha çekici kılıyordu. Kalın, koyu kirpiklerle çevrili, inanılmaz derecede koyu, çikolata kahvesi gözleri yüzüne odaklanmıştı. Huysuz suratı tam bir hatun mıknaatısıydı ve bunu o da biliyordu. Vücudunun her yeri kalındı ama derisinin altında kaslar dalgalanıyordu. İri ve iri yarı bir cantanker-

ous, ve o aşılmaz bakışlarını birinin üzerine diktiğinde, biraz korkutucu olmaktan çok daha fazlası.

Tanrım, bir babaya bayılırım, diye düşündü hüznle, sonra dudaklarını koğuştta yuvarladı ve bu düşünceden kurtulmak için hızla gözlerini kırptırdı.

Dövmeli kollarını sandalyenin arkasında kavuşturarak yaklaştı ve mırıldandı, "Duyduğuma göre Ryan beni haklı çıkarmış."

"Ah, şu küçük pislik," diye mırıldandı Val ekşiyerek, Theo'ya odanın öbür ucundan kara bir bakış fırlatmak için döndü. "Bunu sana söylememesi gerekiyordu."

Tekrar Beau'ya bakarak, gözlerini ondan kaçırmak için bakışlarını yemeğine çevirdi. Beau'nun kendisine yönelttiği o bakıştan nefret ediyordu; her şeyi görebiliyordu, hatta kimsenin görmesini istemediği kısımları bile. Bu sanki onun sinir bozucu süper gücü gibiydi.

Noelle sırtarak Beau'ya "Bugün erkeklerden nefret ediyoruz," dedi. "Kimse sınır dışı değil, sen bile. Ama öğle yemeklerimiz için teşekkürler."

Beau yine kıkırdadı, küçük bir gülümseme ağzının bir köşesini yukarı kaldırdı. Düz beyaz dişleri ve inanılmaz derecede dolgun bir alt dudağı vardı. Val gençken Beau'ya aşık olduğunu kabul ediyordu ama adam duygusal olarak, karşısında oturdukları tuğla duvar kadar kapalıydı. Adamın sıradan ilişkiler dışında biriyle çıktığını hiç bilmiyordu. Kendini ömür boyu bekâr ilan etmişti. Kahve dükkânının üst katında, dükkânın kendisine benzer dekore edildiğini bildiği bir dairede yaşıyordu. Tuğla duvarlar, eski moda parke zeminler, siyah mobilyalar, minimal dekor ve cennet onun mekanında herhangi bir *femi- nine dokunuş* olmasını yasaklıyordu. Kadınlar gece kalmak için davet edilmiyordu ve Val'in bildiği kadarıyla, yakın ailesi ya da sıradan ilişkileri dışında davet edilen tek kadın kendisi ve kız kardeşleriydi.

Üniversitede okurken birileriyle çıktığını biliyordu ama Michigan'ın kuzeyindeki evine döndükten sonra bekâr kalmıştı. Bir düzine annenin kalbini kırmaktan tek başına sorumluydu çünkü o vardı

Hayır ilgi içinde yerleşme aşağı veya evlenmekonların

Kızları.

Beau Collins simsiyah, on bin parçalı, parçaları tuhaf şekillerden oluşan bir yapboz gibiydi. Bu adamı çözmek için bir mucize gerekirdi. Kibar, samimi ve her zaman yardıma hazır biriydi... ama mahremiyetini sever ve kimsenin içeri girmesine izin vermezdi.

"Bu akşamki yemekte de siz hanımlar için endişelenmeme gerek var mı?" diye sordu kalın sesi hırçınlaşarak.

Willow sandviçini yere bırakarak, "Aman Tanrım, hayır," diye güldü. "Noe ve benim bu gece randevularımız var."

"Bir şişe şarap ya da dondurma ve muhtemelen bir slasher filmle evde olacağım," dedi Val kıkırdayarak, sadece yarı şaka. "Sanırım bu gece için o yeni elbiseyi almam anlamsızdı."

"Giy ve evin içinde tak!" Noelle o zaman dedi. "*Kendin* için giyiniyorsun, dangalak bir adam için değil."

"Ryan'ın seni bu gece dışarı çıkarması mı gerekiyordu?" Beau yine o karanlık bakışlarıyla onu kıştırarak sordu.

Başını salladı, omuzlarını silkerek bağlayıcı olmayan bir jest yaptı. "Yani, bu gece bir randevudan bahsetmiştik ama bu umurumda bile değil-"

"Ben ."

Val'in sözleri durdu ve gözlerini ona dikti. "Ne?"

İnanılmaz genişlikteki omuzlarını silkeli, kaslar hareketle birlikte pazen kumaşın altından sıyrıldı. "Seni bu gece dışarı çıkaracağım."

Val sinirli bir şekilde güldü ve şaşkınlıkla kız kardeşlerine baktı. "Beau, beni bir randevuya götürmek istemezsin, özellikle de Valentine Günü'nde-"

"Bana ne isteyip istemediğimi söyleme Valentina," diye gürledi kara kaşlarını gözlerinin üzerine indirerek. "Seni yedide alırım."

"Bak, *Beauregard*-" diye tersledi Val, o kendi adını kullandığı için kendi adını kullanarak. Kollarını göğsünde kavuşturdu ve ona ters ters bakarak mırıldandı: "-Babamız öldüğünden beri bizimle ilgilenme sorumluluğunu hissetmeni takdir ediyorum ama terk edildiğim için beni Valentine'in randevusuna götürmek senin iş tanımının bir parçası değil. Ve senin acıma randevuna ihtiyacım yok!"

Beau'nun gözleri karardı ve bir adımdan daha az bir mesafeye gelene kadar sandalyenin arkasına doğru eğildi. "Sorumluluğun canı cehenneme. Sana istediğin seksi elbiseyi giyip bu küçük kasabanın her yerinde kendini göstermen için bir bahane veriyorum, çünkü iki saat içinde Ryan'a seni elinden kaçırdığı için ne kadar aptal olduğunu anlatacağım. Bu gece evde tek başına içeceğin bir şişe şaraba ya da bir bardak Cherry Garcia'ya ya da bu gece tek başına korku filmi izlediğinde yaşayacağın kısırlara değmez. Sevgililer Günü'nde bir kadını hiç dışarı çıkarmadım... yani istemeseydim, inanın çıkarmazdım. *Val.*"

Ayağa kalktı, bacağını sandalyeden salladı. Sandalyeyi arkasından tutup kaldırdı ve daha önce çekip aldığı masaya geri koydu, sonra da onlara doğru dönerek ellerini masalarının pürüzsüz ahşap tablasına dayadı.

"Seni yedide alırım."

Sonra gitti, bir grup genç sipariş vermek için adım atarken tezgâhın arkasında kayboldu.

Val uzun bir süre ona baktı, öğle yemeği unutulmuştu ki Willow eğilip fısıldadı, "Muhtemelen *Riverdale*'in tüm sezonlarını izlediğim içindir ama ikinize *de Skeet Ulrich*'i hatırlatmıyor mu?"

BÖLÜM 4

Beau Collins, Compton'lı kadınların yemeklerini bitirmelerini izledi. İşlerini bitirdiklerinde tabaklarını tezgâhın diğer tarafına getirdiler ve bulaşıkçı Jimmy

onları yıkamak için arka tarafa götürdü. Noelle ve Willow cilalı beton zemini geçip kapıya doğru ilerlerken el salladılar ama Val kapıda durdu ve soğuğa karışmadan önce sadece bir kalp atışı kadar ona baktı. Buzlu pencereden, kızın Şubat ayının acı karşı omuzlarını kamburlaştırarak kaldırımından *Three Blossom*'a doğru koşuşunu izledi.

Onu bu kararı almaya iten şeyin ne olduğundan tam olarak emin değildi. Bu lanet tatille ilgili her şeyden nefret ediyordu; genel olarak flört etmekle ilgili tüm aptalca, toplumsal saçmalıklardan nefret ediyordu.

Ona kalsa, bu aptal şekerçi dükkânı-Hallmark bayramını tamamen görmezden gelirdi. Ama bayram temalı özel içecekler her zaman daha fazla müşteri çekiyordu, her ne kadar pembe ve kırmızı kalp parçacıklı bir sıcak çikolatanın daha tozunu almaktansa bir el bombasını gargara yapmayı tercih etse de.

Ölmeden hemen önce babalarına verdiği sözü bir kenara bırakırsak, Val'de onu her zaman çeken bir şeyler olmuştu. Onu bu kadar umutsuz görmek, hem de bugün, yüreğini burkmuştu.

Sevgililer Günü her zaman Val'in Noel'i olmuştur. Çocukken bile tüm harçlıklarını biriktirir ve Jackie teyzesinden sınıf arkadaşlarına, ailesine ve öğretmenlerine dağıtmak üzere karanfiller satın alırdı. Aklına gelen herkes için her zaman özenle hazırlanmış Sevgililer Günü kartları hazırlardı. Kahretsin, geçen yıl ona el yapımı, tüylü bir kart gelmişti - ki ona bu kartın yuvarlama sanatı olduğu söylenmişti

Küçük kâğıt parçalarını güzel el çizimi hatlarla özenli tasarımlara dönüştürüyordu. İçinde sadece "*Güller kırmızıdır, menekşeler mavi, sen haklıydın, erkekler berbattır*" yazıyordu o süslü kaligrafiyle. Açıp okuduğunda kahkahalarla gülmüştü ama ona hiç benzemediği için kalbi sızlamıştı.

Hemen telefona sarıldı ve onu aradı. Sesi titreyerek konuşmuş ve sonra gözyaşlarına boğulmuştu. Ağlamasına izin vermiş ve konuşacak kadar sakinleştiğinde ona altı yıllık boşandıklarını ve henüz ailesine bile söylemediğini söylemişti. Bir ay sonra, o ve Theo, Noelle ve Willow ile birlikte bir kamyonet ve bir U-Haul ile evinin önüne gelmiş ve onu Kuzey Michigan'daki evine getirmişlerdi.

Kahve dükkânının üst katında bir stüdyo dairede yaşıyordu ve merdivenlerin başında küçük bir sahanlık vardı. Solda kendi dairesi, sağda ise daha önce bir üniversite öğrencisine kiraya verdiği stüdyo dairenin ayna görüntüsü vardı. Çocuk iki hafta önce taşınmıştı ve Val'in otuz iki yaşında başarısız bir evlilikten sonra eve geri dönmek zorunda kaldığı için ne kadar mahcup olduğunu söylemesinin ardından Val'in buraya taşınması için ısrar etmişti.

Val'in eve dönmesi ve Willow'un üniversiteden yeni mezun olmasıyla birlikte Jackie teyzeleri artık emekli olma zamanının geldiğine karar vermiş ve çiçekçi dükkânını üç kızı devrederek Michigan'ın sert kışlarından kaçmak için mutlu bir şekilde Florida'ya taşınmıştı.

Val, kız kardeşleriyle birlikte çiçekçi dükkânını devraldıktan sonra kendine gelmiş gibi görünüyordu. başına başarılı oluyordu... ta ki gözlerinde kalıcı kalpler olan kız dört ay önce biriyle çıkmayı denemeye karar verene kadar.

Yeni terk edilmiş bir masayı silerken, başını iki yana sallayarak hayıflandı. Noelle daha sertti, o kadar kolay kullanılamazdı ve Willow... şey, patlamaya hazır bir dinamit gibiydi. Bu ikisi için nadiren endişelenirdi. Ama Val... nazik, hassas, yumuşak ve çok kolay kalbi kırılan biriydi.

Bir müşterisi için karamelli latte hazırlarken, *sürekli okuduğu o lanet kitapların da bir faydası olmuyor*, diye düşündü huysuzca. *Normal bir erkek, bir düzine orgazm yaşatabilen salam büyüklüğünde bir penise sahip, 1.80 boyunda, kanatlı bir fae savaşıyla nasıl boy ölçüşebilirdi ki?*

O kitapları okuduğunu asla kabul etmeyecekti... da geçen yıl büyüüne kapıldığı diğer kitaplardan herhangi birini. Ama

Ayrıca Willow'un en çok sevdiği TV programlarını da takip ediyordu, sonrasında gözlerini oymak ve kulak zarlarını patlatmak istese bile. Noelle'le birlikte *Michigan Üniversitesi'nin* her futbol maçını izlemeye özen gösteriyordu - bu arada sırf onu kızdırmak için inatla mezun olduğu *Michigan Eyalet Üniversitesi'nin* kapüşonunu giyyordu. Ve her Çarşamba anneleri Rachel'ı yemeğe çıkarıyordu.

Hepsi Hank'e verdiği söz için küçük fedakarlıklar.

Öğleden sonra kar yağışı, Sevgililer Günü'nün Beyaz-Sıcak Çikolatası'nı arayan genç kızlar ve öğleden sonra saat dört sularında bir tur daha kahve içmek için gizlice yanlarına gelen Willow'un telaşı içinde geçti. Üçlü espresso istediğinde bir kaşını kaldırdı ve başını salladı. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

"Artık espresso alamayacak," diye mırıldandı karanlık bir sesle. "Ya derisi titreyecek ya da kalbi duracak."

Küçük şeytan bunun Val için olduğunu bile inkâr etmeye çalıştı. Sonunda pes edip üçüne de normal kahve ısmarladı ve Val'in yapacağına emin olduğu bir ricayla yandaki çiçekçiye geri döndü. Gizlice.

Saat beş buçukta ikinci vardiya amiri Miles'a başıyla selam verdi ve siyah deri ceketini giyip Şubat soğuşunda kapıdan çıkmadan önce kalan müşterilerle vedalaştı.

Solundaki kaldırımı aydınlatan *Three Blossom*'ın ışıklarının hâlâ yandığını görebiliyordu, bu yüzden pencerelerine doğru kısa bir yürüyüş yaptı ve içeriye baktı. Kapı kilitliydi, tabelaları *kapalıydı* ama arka taraftaki kapı aralığından Val'in dizüstü bilgisayarına eğilmiş olduğunu görebiliyordu. Uzanıp tek kullanımlık bir bardaktan muhtemelen soğuk bir kahve içti ve diğer elini yorgun bir şekilde yüzüne sürdü.

Koşar adımlarla kafeye geri döndü, kapıyı içeri girdi. Theo siyah deri koltuklardan birine oturdu ve onu tekrar karşısında görünce başını hafifçe eğdi ama bir şey söylemedi. Beau tezgâha yaklaştı ve taze bir fincan kahve doldurdu.

-Bu kez kafeinsizdi ve bir tutam Fransız vanilyası ekledikten sonra kapağını kapatmadan önce krem şantiyle süsledi. Bir kez daha el sallayarak veda etti ve kot pantolonunun cebinden telefonunu çıkardı.

Kadın cevap verdiğinde çiçekçinin cam kapısına kadar gelebilmişti.

"Şimdiden beni terk mi ediyorsun Collins?" söylendi ve Collins onun saate bakışını izledi.

"Gel kapıyı aç," diye gürledi, sesi kalındı. Kızın gözleri kapıya doğru kayınca ve kapının diğer tarafında dikilen adamı görünce, adam sağ elindeki kahve fincanını kaldırdı. "ama. Yudumladığın kahve çok soğuk olmalı. Sana taze bir tane getirdim. Bugün daha fazla kafeine ihtiyacın olduğundan değil."

Kızın gözlerini devirmesini izledi ama kız tünediği küçük tabureden kalktı ve kapıya doğru geldi. Telefonu kapattı ve kapıya ulaştığında telefonunu cebine geri koydu, kilidi açtı ve onu içeri almak için kapıyı çekti.

"Bugün birden fazla konuda kahramanımsın," diye hafifçe takıldı, ellerini tek kullanımlık bardağın etrafına kapattı, parmakları onunkileri sıyırdı. "Teşekkür ederim, Beau."

Başını arka odaya doğru çevirdi. "Bu gece yapman gereken başka bir şey var mı? Kafanı biraz dinlendir. Yukarı çık ve sıcak bir duş al, günün yorgunluğunu at. Seni saat yedide alacağım."

Kadın yine gözlerini devirdi. "Sanki koridorda değil de şehrin öbür ucundaymışsın gibi konuşuyorsun," diye dalga geçerek kahveyi dudaklarına götürdü. "Gerçi şu anda sıcak bir duş kulağa harika geliyor. Sabahın ikisi bu sabah erken geldi."

Kahveyi kızın elinden alıp bir kenara koydu ve ellerini kızın omuzlarına koyarak onu döndürdü. "Git eşyalarını topla. Ben seni yukarı çıkarırım."

"Tam bir centilmen," diye mırıldandı ama omzunun üzerinden ona gülümsedi. Kızın eşyalarını toplamasını, dizüstü bilgisayarını kapatmasını ve birkaç dakika sonra ana lobide ona katılmasını ön taraftan dinledi.

Kollarını paltosunun içine sokmuş, kısa, siyah saçlarını yakasından çekiyordu ki ona baktı, gözleri aniden hüznüldü. Adam hiç tereddüt etmeden kollarını açtı ve kadın bir adım öne çıktı. Kollarını adamın deri ceketinin kıvrımlarının altından beline doladı ve yüzünü adamın göğsüne gömdü. Adam, kadının aldığı derin nefesle omuzlarının ve sırtının genişlediğini hissetti. Elleri omuzlarına kadar uzanan saçlarında, kolları onu sıkıca sarmıştı. Onun iç çektiğini ve gerginliğinin bir kısmının vücudundan ayrıldığını hissedene kadar kollarını gevşetmedi.

"Daha iyi misin?" diye sordu kız geri çekilirken. Bir keresinde, babası öldükten sonra, ona sarılmanın en çok altmış saniyeden uzun sürdüğünde faydalı olduğunu söylemişti. Şimdi, ne zaman ona sarılsa, ne kadar sürerse sürsün, hazır olana kadar bırakmamaya dikkat ediyordu. Başını salladı. "Tamam. Gidelim, Erkek Düşmanı."

Tüm ışıkları kapattıktan sonra dükkândan çıktıklarında başını sallayarak güldü. Kapıyı arkalarından kilitledi ve kaldırımından aşağıya, *Beau'nun yanından* geçerek, tuğla kaplamadaki bir oyuğa gizlenmiş masif ahşap bir kapıya doğru süründüler.

Kapının kilidini hızla açtı ve kapıyı tutarak onu kendisinden önce içeri aldı. Onları *Beau'nun* alt katının üstüne çıkaran dik, gıcırtılı merdiveni tırmandılar. Merdivenlerin başında ayrıldılar; kadın sağa, kendisi sola, aynı ağır ahşap kapılara doğru gitti. Adam saatine baktı. "İşten geç çıktığın için fazladan zamana ihtiyacın var mı?" diye sordu.

"Hayır, bir saat içinde hazır olabilirim," dedi, eli dairesinin kapı tokmağında. "Bu gece beni dışarı çıkarmak zorunda değilsin Beau."

Adam kızgınlıkla kaşlarını kaldırdı ve kadın yine gözlerini devirdi. "Bir saat sonra görüşürüz," dedi huysuzca, sonra da dairesine doğru gözden kayboldu.

Çabucak duş aldı, ardından koyu renk bir kot pantolon ve düğmelerini açık bıraktığı siyah bir gömlek giydi. Boğazındaki ilk birkaç düğmeyi açık bıraktı, sonra kollarını ön kollarına kadar kıvırdı. Sırada sahip olduğu en temiz siyah botlar vardı, sonra yine deri ceketini.

Yeşilliklere sarılmış bir düzine allık pembe, şeftali ve sarı gül ile küçük bir kutu çikolata kaplı çilek Willow tarafından gizlice üst kata getirilmişti ve kapıdan çıkarken onları aldı. Şehrin körfeze bakan üst düzey restoranlarından birinin sahibi olan arkadaşı Grant Price'ı arayıp bir iyilik yapmasını istemişti. Gelecek yıl için bedava kahve karşılığında son dakikada bir masa kapmayı başarmıştı. Grant aynı zamanda bu randevuyu çok merak ediyordu.

Saat yedide kapıyı çaldı ve onun "Bir saniye!" diye seslendiğini duydu, sonra kapı açıldı ve nefes almayı unuttu.

Gözleri kızın üzerinde gezinirken dalgınca, "*Siktir et beni*," diye düşündü. Elbise sade ama dramatikti. Siyah. Korse tarzı bir bedeni vardı.

belini sıkıyor ve küçük göğüslerini yukarı itiyordu. Kalın askılar her iki omzunun üst kısmında tatlı fiyonklarla bağlanmıştı, uzun kaburga kemikleri kollarından aşağı sarkıyor, yaptığı her hareketle dalgalanıyordu. Etek diz boyundaydı ve dizlerinin etrafında uçuşan yumuşak tül benzeri bir kumaştan kat kat yapılmıştı.

Kadın ona doğru döndü ve adam kadının kendisiyle konuştuğunun kısmen farkına vardı ama beyni resmen arızalanmıştı ve tek bir heceyi bile işleyemiyordu. Kısa saçlarını başının arkasında bir tür şık düğüm haline getirmiş, düğümün üzerine büyük siyah bir fiyonk tutturmuştu. Gevşek dallar yüzünü çevreliyordu ve *Tanrım...* gözleri yüzünde gezinirken neredeyse yüksek sesle inliyordu. Dudakları koyu kırmızıya boyanmıştı. Makyajının geri kalanı göze batmıyordu ama ela gözlerini çerçeveleyen kirpikleri kalın ve uzundu.

Girişteki masadan bir çift kırmızı ince topuklu ayakkabı aldı ve ona doğru döndü. Hafifçe öne doğru eğildi, bir eliyle masanın kenarından destek alarak topuğu ilk ayağına geçirdi, sonra diğeriyle tekrarladı. Eğilme şekli... göğüs dekoltesini cömertçe görmesini sağlıyordu. Şimdiye kadar hiç fark etmediği bir şeydi bu.

Ya da en azından şimdiye kadar fark etmemişti.

Doğruldu, ona gergin bir gülümseme verdi ve yavaşça dönerken burnunu kırıştırdı. "Eee? Ne düşünüyorsun? Çoraplarını çıkaracak bir malzeme mi?"

"Evet," diye huysuzca cevap verdi, sonra boğazını temizledi. "Kesinlikle ağzının payını vereceğim."

Sadece Ryan-The-Idiot'tan mı yoksa kendisinden mi bahsettiğinden emin değildi.

Çünkü çok *güzeldi*. Ve başı çok büyük beladaydı.

BÖLÜM 5

B eau açık kapı aralığında durmuş, onu tedirgin eden karanlık, yoğun gözlerle ona bakıyordu. *Belki de elbise fazla kaçmıştır?* diye endişelenerek ellerini yumuşak *elbisenin* üzerinde gezdirdi.

Eteğinin malzemesi.

Kolalı, koyu renk kot pantolonu içinde son derece yakışıklı görünüyordu ve deri ceketinin altına giydiği siyah düğmeli gömlek gıcır gıcırdı, ancak açık bırakılan düğmelerin oluşturduğu V'de göğsünün birkaç santim açıkta kaldığını görebiliyordu. Kalın, koyu renk sakalları kesilmişti ve gümüş rengine çalan koyu renk saçları girişteki ışıktaki parlıyordu.

Gözleri onun ellerine kaydı ve burnunu tekrar kırıştırarak gülümsedi. Adam bir adım öne çıktı ve Noelle'in o gün erken saatlerde hazırlarken izlediği sanatsal gül buketini uzattı. Diğer elinde ise kendi elleriyle daldırdıkları çikolatalı çileklerden oluşan bir kutu vardı.

"Kapına bir düzine gül ve bir kutu çikolatayla gelmezsem nasıl bir Sevgililer Günü randevusu olurum?" diye sordu, derin sesi alaycıydı. İkisini de aldı ve dönerek stüdyo dairenin ana odasına doğru yürüdü. Onları küçük ada tezgâhının ortasına koydu ve ardından çikolata kaplı çilekleri saklamak üzere buzdolabına yerleştirmek için döndü. Adamın arkasından, "Kolların için bir şeylerin var, değil mi? Ceketsiz dışarı çıkarsan donarsın."

"Elbette," diye güldü. Her iki omzunun üzerinden ve yanlarından aşağıya doğru sarkan siyah, yumuşak bir yün şal aldı. Siyah bir kuşak onu ortadan bağlayarak vücudunda kapalı kalmasını sağladı. Koyu kırmızı, kadife bir clutch çanta aldı ve buketi tekrar baktı

çiçekler. "Bana bir şey almana gerek yoktu, Beau," diye hafifçe azarladı. "Bunun gerçek bir Sevgililer Günü randevusu olmadığını biliyorum."

Adam göz kırptı ve büyük, işlenmiş elini ona uzattı ve kadın bir adım öne çıkarak elini onun elinin içine koydu. Temasla birlikte kolunda kıvılcımlar çaktı ama çekilmedi.

Beau onu kapıdan çıkarıp dikkatle merdivenlerden aşağıya kadar eşlik etti ve arabasına doğru götürürken "Ayağına bağlanmış lanet olası ölüm tuzakları" ve ardından "Seni taşıyabilirim, böylece kayıp bileğini kırmazsın" diye mırıldandığını duyunca güldü. Şık, tamamen restore edilmiş 1969 model bir Dodge Charger'dı. Onun gururu ve neşesi idi.

"Bu gece nereye gittiğimizi bile sormadım. Korkunç derecede fazla mı giyinmişim?" diye sordu, adam onu yolcu koltuğuna oturtup kapıyı kapattıktan sonra direksiyona geçerken sesi panikten tiz çıkıyordu. Motor kükreyerek canlandı ve rölantide çalışırken sabit bir gümbürtüye dönüştü. Uzandı ve bir elini kızın endişeyle zıplayan sol dizinin üzerine koydu.

"Mükemmelsin," diye mırıldandı boğuk bir sesle, parmakları hafifçe sıkıyordu. "*Şarap Bahçesi*'nde bir masamız var."

Val nefes nefese kaldı ve arabanın karanlığında ona bakmak için başını hızla çevirdi. Yüzünü aydınlatan tek şey gösterge ışıklarıydı, o da çok az. "Nasıl oldu da orada bir masa bulabildin? Hem de Sevgililer Günü'nde?"

"Bir iyilik istedim," dedi omuz silkerek, sol eli gevşek bir şekilde direksiyonda, sağ eli ise aralarındaki vites kolunda duruyordu.

"Sen... bir iyilik istedin..." diye nefes aldı. "Sahte bir randevu için. Beau..."

Ona bakmak için döndü, koyu, çikolata kahvesi gözleri onunkilerle buluştu. "Bu gecedен sahte bir randevu olarak bahsetmeyi bırakmanı istiyorum. Bu bende kompleks yaratıyor."

Ses tonu alaycıydı, hafifti ama karanlık bakışlarında onu ürperten bir şey vardı. O her zaman bir muamma, her şeyden çok bir gizem olmuştu ve bu gece de farklı değildi. Ama ona bakmaya devam etme şekli... sanki onu ilk kez tam olarak görüyormuş gibi... yüzgeçleri vitesin üzerinde her hareket ettiğinde, gözleri onunkilerle her buluştuğunda, ağzına bakmaya devam ettiğinde karnında kelebeklerin uçuşmasına neden oluyordu. Eğer bu sahte bir randevuysa, kesinlikle gerçekmiş gibi satıyordu.

Neredeyse .

Kontağı kapatmadan önce arabayı park etti, sert bir sesle "O kapıya dokunma," dedi ve arabadan . Kaputun etrafından dolanarak kadının kapısını açtı ve elini uzatarak dışarı çıkmasına yardım etti. Kadın ayağa kalkarken başını şaşkınlıkla ona salladı ama sonra adamın iri, sert eli sırtının alt kısmına yerleşti. Dokunuşunu şalının ve elbisesinin sıcaklığından bile hissedebiliyordu ve bu onu hafifçe tökezletti.

"Seni buzlu kaldırımdan geçiremeyeceğimi düşünüyorsan, bir de beni dene," diye homurdandı kulağına yakın bir yerden, onu sabitlemek için kolunu beline doladığında. Tabii ki bu tam tersi bir etki yarattı. Kızın vücudu adamın vücuduna o kadar yakındı ki. Adam cennet gibi kokuyordu, kolonyası sedir ve narenciye'nin baş döndürücü bir karışımıydı. "Sadece kadınlar kışın ayaklarına diş kazması takar."

Sonra güldü, adam onları restoranın önündeki büyük, ağır ahşap kapılara doğru götürürken ona baktı. Kasabanın gaz lambası bölgesini kaplayan eski moda, ferforje demir aydınlatma hepsi yanıyordu. İçeri girdiklerinde kapıların her iki yanında ferforje aplikler yanıyordu, girişin sıcaklığı dışarıdaki soğukla büyük bir tezat oluşturunuyordu. Beau, şık siyah elbiseli, şık giyimli bir kadının durduğu ev sahibi standına doğru adım attı.

"İyi akşamlar ve Sevgililer Gününüz kutlu olsun. Bu akşam bizimle bir rezervasyonunuz var mı?" diye sordu kadın, bakışları Beau'dan Val'e kayarken yüzünde kibar bir gülümseme vardı.

"Collins," dedi Beau, sesi alçaktı. "Grant de geldiğimizi bilmek isteyecektir."

"Çok güzel, Bay Collins, Bayan Collins," dedi kadın ve iki ağır, deri ciltli menü aldı. Val'in yüzü kıpkırmızı oldu ama kadın arkasını dönerken bunu fark etmedi. "Beni takip edin. Bay Price en iyi masasını sizin için ayırdı."

Kalabalık restorana kadar onlara eşlik edildi. Küçük, samimi ve loş bir yerdi; tepelerinde yumuşak bir enstrümantal müzik çalıyordu. Her masaya kolalı beyaz örtüler serilmiş, kırmızı güllerden oluşan küçük bir orta süsü konulmuş ve her masada birkaç mum yakılmıştı. Ev sahibesi onları, ocağında alev alev yanan taş bir şöminenin yanında küçük bir masaya götürdü.

Val belindeki kuşağı gevşetip şalı silkti ve ev sahibi kadın Beau'nun deri ceketiyle birlikte şalı ondan aldı.

Sandalyesini onun için tuttu, bu da onu gülümsetti. Gerçekten de elinden geleni yapıyordu.

İkisi de oturduktan sonra, siyah pantolon ve kolalı beyaz düğmeli gömlek giyen bir garson masalarının yanına geldi, beline uzun, siyah bir önlük bağlamıştı. Önlerine iki kristal kadeh koydu ve kendini tanıttı. Val garsona dikkat etmeyi bırakmıştı, gözleri Beau'nun omuzlarının siyah gömleğinin kumaşı altında nasıl hareket ettiğine ya da garsonun kendisine uzattığı şarap listesine uzandığında ön kollarındaki kasların nasıl kasıldığına takılmıştı.

"Bayan Collins? Ne alırdınız? Şarap mı? Şampanya mı?" Beau koyu kahverengi gözlerini onunkilere sordu, ağzının bir köşesinde hafif bir gülümseme vardı. Onunla alay ediyordu.

Kıkırdamamak için dudaklarını sıkıca birbirine bastırdı ve tekrar öfkeyle kızararak bakışlarını onunkilerden ayırdı. Küçük kare masada karşılıklı oturmak birbirlerine köşeli bir şekilde oturmuşlardı. Gümüş çatal bıçak takımını açıp bordo keten peçeteyi kucağına sererken ön kolu masanın kenarına dayanmış, tehlikeli bir şekilde ona yaklaşmıştı.

"Başlangıç olarak su iyi olur. En azından ne yiyeceğime karar verene kadar," dedi garsona gülümseyerek. Garson gecenin spesiyalini anlatırken onu yarı yarıya dinlemişti ama kendini toparlamak için biraz zamana ihtiyacı vardı. *Beau hep böyle yakışıklı mıydı?* diye düşündü zayıfça, ona tekrar bakarak. Sadece yakışıklı değil, aynı zamanda... çekici, ki göbeğini hoplatıp hoplatıp aşağıya indiren bir şekilde...

Beau kıkırdadı ve kısık, boğuk sesi ona bir şeyler yaptı. "Sek bir burbonla başlayacağım, lütfen. Başlangıç olarak da bal- samik çilekli ve ricotta'lı crostini. Teşekkür ederim."

Val gözlerini önündeki menüye dikti, nefes alış verişini biraz düzensizdi. Kalbi göğsünde gümbür gümbür atıyordu. Son bir saat içinde ne değişmişti? O hâlâ aynı eski Beau, anaokulundan beri tanıdığı Beau değil miydi?

Garson geri çekilirken Beau yakınına eğildi ve menüyü işaret ederek, "Ne istersen senindir Val," dedi.

Nefesi boğazında düğümlendi ve adamın kendisiyle konuşmak için eğildiği, bir adımdan daha az uzağında duran ağzına baktı. Koyu renk sakalları kalındı ve inanılmaz derecede yumuşak görünüyordu. Gözlerini onunkilere dikti ve adamın kendisini yoğun bir şekilde izlemesi karşısında ağzının açık kaldığını hissetti. Adamın menüden bahsettiğini biliyordu,

menüyü kastediyor olmalıydı. Ona ne *yemek* istiyorsa onu seçmesini söylüyordu.

Val gözlerini tekrar onun ağzına indirdi, dudaklarını yaladı ve boğuk bir sesle "İstediğim bir şey var mı?" diye fısıldadı.

BÖLÜM 6

"A İstedığım bir şey var mı?" diye fısıldadı ve ses adamın ortasından geçip doğrudan aletine ulaştı.

Sikeyim.

Valentina Compton son bir saat içinde ailesinin arkadaşlarının kızı olmaktan çıkmıştı. Ölümünden sonra kızlarına göz kulak olması için ona emanet eden adamın kızı. Genç bir delikanlıyken onun peşinden giden baş belası çocuk. Onun için her zaman bir arkadaştan çok küçük bir kız kardeş gibi olan kız.

Hayır, son bir saat içinde Val tanıdığı en zehirleyici kadın haline gelmişti. Siyah elbisesi, toplanmış saçları ve kırmızı rujuyla göz alıcıydı. Son bir saat içinde gördüğü en seksi şeye dönüşmüştü.

Şu anda onun ağzına bakıyor olması, aralarındaki mesafeyi kapatıp ağzını onun ağzına çarpmamak için tüm etkileyici iradesini kullanmasına neden oluyordu. Kırmızı boyalı dudakları kadife gibi yumuşak görünüyordu ve göründükleri kadar yumuşak hissedip hissetmediklerini bilmek için can atıyordu. O dudakların aletinin etrafına kapandığı, kırmızı rujun lekeler bıraktığı bir görüntü-

Uzandı ve işaret parmağıyla menüye dokundu, dirseği kolunun iç kısmına sürtündü, göğsünün kıvrımına tehlikeli bir şekilde yaklaştı ve neredeyse bayılacaktı ki, "Ne istersen Val. Menünün dışında. Hiçbir şey masanın dışında değil."

Hay sikeyim. Bu durumu daha iyi hale getirmedi. Şimdi tek düşünebildiği, masadaki her şeyi itip onu masanın üzerine yaymak ve o kalın kalçalar omuzlarını sıkarken onu yemekti-

Gözlerini indirdi, dudakları hala hafifçe ayrıktı ve su bardağına uzanırken elinin titremesini izledi. Bardağı dudaklarına götürdüğünde buz hafifçe şingırdadı. Yanaklarında kızarmış bir pembelik vardı ama bunun, istemeden de olsa kışkırtıcı sözlerine verdiği tepkiden ziyade, yanında oturdukları şöminenin sıcaklığından kaynaklandığını umuyordu.

Koltuğunda geriye doğru kayarak ondan uzaklaştı. Tenindeki parfüm kokusu başını döndürüyordu. Yüzünü boynuna gömmek, onu derin derin içine çekmek, teninin tadına bakmak, boğazının dibindeki kalbinin çılgınca çırpınışını dilinin üzerinde hissetmek istiyordu...

"Bence ıstakoz kuyruğu ile fileminyon çok lezzetli olur," dedi sonunda ve gözlerini menüde gezdirmeye başladı. Gözlerini onunkilere dikerek, "Eğer sorun olmazsa?" diye mırıldandı.

Ona ters ters bakarak mırıldandı: "Sana söyledim ya, ne istersen Val. Eğer her şeyden üç tane istiyorsan, senindir."

"O halde," diye alay etti, koltuğunda daha dik oturdu ve ona sırtıttı. Adamın siki, kızın sırttan ağzını görünce kot pantolonunun fermuarının arkasından seğirdi. Bunun için kendinden nefret ediyordu ama o dudakların sikinin etrafını sarmasını izlemek istiyordu. Koltuğunda kıpırdandı, ne kadar sert olduğunun acı verici bir şekilde farkındaydı.

Garson döndüğünde Val'e sipariş vermesini işaret etti ve Val usulca, "Fileto ve ıstakoz kuyruğu istiyorum, lütfen. Fileto orta-az pişmiş olsun ve yanında ne gelirse mükemmel olur. Ayrıca bir kadeh pinot noir lütfen."

Bleu peyniri kaplı porterhouse, yanında balzamik soslu brüksel lahanası ve duchess pota toes istedi. Garson uzaklaşırken Val ona gülümseyerek elini uzattı ve masanın üstünde duran elini sıktı. "Teşekkür ederim, Beau. Bunun için. Bu gece için."

Beau gözlerini kolalı beyaz çarşafın üzerinde hafifçe kenetlenmiş ellerinden onunkilere kaldırdı. Kalbi göğsünde acıyla çarpıyordu ve kısa bir süre için kızın, ellerinin üstünde durduğu bileğinde bunu hissedip hissetmediğini merak etti.

Uzun boylu, fıçı göğüslü, siyah saçlı ve gür sakallı bir adam, Val cevap vermeden önce masalarına doğru adım atarak Val'in bakışlarını onunkilerden çekti. O da gözlerini kaldırdı ve kendilerine doğru adım atan ayı gibi adamı fark edince gülümsedi. Ayağa kalktı,

sandalyesini iterek, aynı zamanda elini adama doğru uzattı.

"Grant," dedi Beau ve el sıkıştılar. "Masa için teşekkür ederim" Val'e işaret etti. "Val, bu Grant Price, *Şarap Bahçesi*'nin sahibi. Grant, bu da Valentina Compton."

Grant elini Val'e doğru uzattı, Val de çok daha küçük olan elini Grant'in büyük elinin içine koydu. Grant elini nazikçe sıktı ve ikisi arasında bakışırken koyu renk gözleri parıldadı. Beau'nun çenesi, Val'e bakarken arkadaşının yüzünde parlayan takdir ifadesi karşısında gerildi. *Evet dostum, kız muhteşem. Lanet gözlerini kafatasının içinde tut.* "Val, seni ve Beau'yu bu akşam burada ağırlamak bizim için bir zevk. Umarım şu ana kadar her şey hoşunuza gitmiştir?"

"Her şey harika," diye mırıldandı Val usulca, Grant elini bıraktığında ellerini tekrar kucağına bıraktı. Beau ellerini kot pantolonunun ön ceplerine sokarak uzanıp Val'in elini tutmaktan kendini alıyordu, sadece Grant'in elini teninde hissetmek için. "Gizlice girmemize izin verdiğiniz için çok teşekkür ederim, özellikle de sizin için böylesine yoğun bir gecede."

Grant Beau'nun sırtına bir tokat attı ve ikisi de kıkırdadı. "Arkadaşlar ne içindir? Lütfen, gecenizin tadını çıkarın."

Grant uzaklaşırken Beau koltuğuna geri gömüldü ve yakındaki bir masada oturan başka bir çifti selamlamak için durdu. Garson bir ay sonra Val'in şarabını ve mezelerini getirerek, lezzetli kokan crostini'yi aralarına koydu.

Garson geri çekildi ve Beau, Val'e çilekli crostini servis etmek için uzandı ama sandalyesine yaslanmak yerine daha da yaklaştı. Kız o kadar güzel kokuyordu ki, siki kot pantolonunun fermuarının arkasında yeniden seğirdi.

"Şu kapıdan içeri girdiğimizden beri bu restorandaki her erkeğin gözü senin üzerinde Val," diye fısıldadı alçak sesle, sesi neredeyse bir hırıltıya dönüşüyordu. Kız gözlerini onunkilere dikerken ağzı açık kaldı. Ne kadar da muhteşemdi. "Ve eminim ki her biri burada seninle oturan kişi olmayı diliyordur. Bu gece, sen *benim* sevgilimsin."

BÖLÜM 7

H *Oly bok.*

Val, hâlâ ayırık duran dudaklarının arasından nefes hızını hissedebiliyordu. Beau sonunda koltuğunda arkasına yaslandı ve

Ama gözleri birbirlerine kilitli kaldı. *O gerçekten de çok yakışıklı*, diye düşündü şaşkınlıkla. *Haksız yere, tanrısal olmayan bir yakışıklılık.*

Şarabından bir yudum aldığı anda yanaklarının kızardığını ve elinin titrediğini hissetti.

Yanında oturan adamın iç çamaşırlarını eriten sıcaklığından uzaklaşmak için şarabını bıraktı ve alaycı bir tavırla sordu: "Peki, bugün o sıcak çikolatalardan kaç tane yapmak için acı çekmen gerekti?"

Beau güldü ve koltuğunda geriye yaslandı. Bir kolunu masaya dayamış, parmaklarını kristal burbon bardağının etrafında kenetlemişti. Kaşlarını kaldırdı ve sırtarak şöyle dedi: "Yaklaşık yüz tane fazla. Bir yıl boyunca başka bir kalp şeklinde serpinti görmediğime sevineceğim."

"Ama insanları çok mutlu ediyorlar," diye takıldı Val. Crostini'yi bitirdiler ve garson yanlarından geçip gitti, Val peçetesini tekrar kucağına katlarken boş tabaklarını aldı.

Bir başka kıkırdamayla başını salladı. "Hâlâ yılda bir gün servis etmemizin tek nedeni bu." Adam burbonunu kaldırdı ve kadın adamın ağzının bardağın dudağıyla buluşmasını, ardından yutkunurken boğazının çalışmasını izledi. "Bir avuç aşk hastası aptal."

Val ona kurnazca baktı, ağzının bir köşesinde bir gülümseme belirdi. "Beni kandıramazsın, Beau Collins. Senin sadece büyük bir

hoşlanmasanız bile kalbiniz yumuşaktır."

"Üzerimde yumuşak olan pek bir şey yok Val," diye mırıldandı alçak sesle, gözleri kızın dudaklarına kayd. Vay anasını. Sıcaklık göğsüne ve boynuna hücum etti. Ve daha aşağılara.

Bu an, masalarının önünde duran garson tarafından kesintiye uğratıldı. Val gözlerini kucağına indirerek ürpertici bir nefes aldı. Onu hararetlendiren şarap mıydı? Yoksa Beau muydu?

Garson tabakları ikisinin de önüne koyarken ona baktı ve alt dudağını ısırdı. Kesinlikle Beau.

Beau bir burbon daha ısmarladı, ancak Val hâlâ ilk kadehi içtiği için ikinci kadeh şarabı reddetti. Önlerindeki yemek muhteşem görünüyor ve nefis kokuyordu. Çatal bıçak takımını alırken ağzı sulandı.

Beau'nun yanı başında olduğunun bilinciyle filetoyu özenle kesti ve dudaklarına götürmeden önce çatalıyla mızrakladı. İlk tadımla birlikte göz kapakları kapandı. Beau'nun karanlık, kısık kıkırtısı gözlerini açtı ve ona sıırttığında gözlerini devirdi.

"Aman Tanrım," diye inledi ikinci ısırıktan sonra. "Bu... inanılmaz."

"Van'a bunu söylediğinden emin olacağım," diyerek tekrar kıkırdadı ve domuz etini dilimledi.

"Van mı?" diye sordu ıstakozdan bir ısırik aldıktan sonra.

"Sullivan Laurance; hep Van diye çağrılır. Grant'in ortağı ve buranın şefi," dedi Beau, başını mutfak kapılarının bulunduğu odanın arka tarafına doğru sallayarak. "Aslında bu gece ortaya çıkmazsa şaşırırım. İkisi de bu geceki randevumu çok merak ediyordu."

"Oh? Ortağı mı?" diye nefes aldı, çatalı ağzında durdu.

Beau kıkırdadı ve ona doğru eğilirken dirseğini masaya dayadı. "İş ortağım, Val."

Yanaklarını boyayan kızarıklık ayak parmaklarına kadar yayıldı. "Oh. Onlar senin arkadaşların mı?"

"Grant ile aynı okula gittik, birbirimizi uzun zamandır tanıyoruz. Yaklaşık beş yıl önce ortak bir arkadaşları aracılığıyla Van'la tanıştı. Van bölgede yeniydi ve bir restoran açmak istiyordu, Grant'in de projeden sonra kendini meşgul edecek bir şeye ihtiyacı vardı. Yeni bir başlangıç için. Böylece birlikte *The Wine Garden*'ı açtılar."

Val başını salladı. Yeni bir başlangıç yapma ihtiyacının gerekliliğini anlıyordu. Şarabından bir yudum aldı ve iç çekti.

"Yeniden başlamak kötü bir şey değil, biliyorsun."

Gözlerini onunkilere dikti. *Bunu nasıl yapıyor?* Şaşkınlıkla merak etti. Bu adam onun zihnini nasıl bu kadar kolay okuyabiliyordu...

"Biliyorum," diye fısıldadı, hafifçe başını sallayarak. "Ben sadece... Ben..." gözlerini kapadı ve tekrar açmadan önce çatalını yere bıraktı. "Yeniden başlamak kötü bir şey değil. Sadece... üzücü. Sanki başarısız olmuşum gibi. Otuz iki yaşındayım ve evliliğim dağıldığı ve onu kurtaramadığım için eve geri taşınmak zorunda kaldım. Ve şimdi yalnızım ve son birkaç aydır yeniden birileriyle çıkmaya çalışıyorum... kendimi çok umutsuz hissediyorum. Berbat ilk randevulara çıkmaya devam etme düşüncesi beni çileden çıkarıyor. Benim gibi birini kim ister ki?" Beau cevap vermek için ağzını açtığı anda elini salladı ve kendini küçümser bir şekilde gözlerini devirdi. "Özür dilerim. Söylemek istediğim bu değildi. Biriyle çıkmayı bırakmaya çoktan karar verdim. Sadece tekrar yalnız kalma fikrini kabullenebileceğim bir noktaya gelmem gerekiyor. Ne kadar süreliğine olursa olsun."

"Evliliğini kurtarmak mı istiyordun Val?" Beau sordu, alçak sesle-kendi çatalını tabağına götürüyor.

"Hayır," diye fısıldadı, ona bakarken başını salladı. "Ama hala bu ezici başarısızlık duygusuyla mücadele ediyorum. Daha iyi olsaydım, daha fazlasını yapsaydım-"

Beau'nun eli bir anda dışarı fırladı ve Beau öne doğru eğilirken parmakları çenesini kavrayıp onu hareketsiz tuttuğunda nefesi kesildi.

"Bir daha kendin hakkında böyle konuştuğunu duyarsam Valentina, seni dizime yatırır ve o güzel kışını pembeye çeviririm. Kaç yaşında olduğun ya da eskiden sana bakıcılık yaptığım gerçeği umurumda değil." Dişleri alt dudağına gömüldü. Adamın gözleri kızınkilere kaymadan önce bu hareketi takip etti ve koyu renk gözleri kıza bakarken yoğunlaştı. "Wes bir pislikti ve senin ona verdiklerinin onda birini bile hak etmiyordu ve 'çöp kendini dışarı atar' sözü o aldatan pislik söz konusu olduğunda hiç bu kadar doğru olmamıştı. Ryan gitmene izin verdiği için aptalın teki. Seninle çıkma şansına sahip olup da kısa bir süre için bile olsa ne yaşadığını bilecek kadar akli olmayan o moronlar... işte bu onların kaybı. Herhangi bir erkek senin herhangi bir parçana sahip olduğu için şanslı olurdu, Val. Beni anlıyor musun?"

Başını salladı, ancak hâlâ çenesini kavrayan parmaklarının izin verdiği kadarıyla. "Evet," diye fısıltıyla nefes aldı.

Bir kez başını salladı, sonra gözleri tekrar ağzına kayarken başparmağının ucuyla çenesini okşadı. Kadın nefesini tuttu. *Yapmazdı... yapar ?*

Ama sonra çenesindeki tutuşunu bırakıp sandalyesine geri yaslandı ve Val kalbinin göğsünden fırlayacağını düşündü. Kalbinin, elbisesinin yakasının üzerinde attığını görebiliyor muydu?

Tanrım, umarım değildir.

BÖLÜM 8

D Onu öpme.
Yapma. Sikeyim. Öp onu.
Sikeyim.

Beau kendini sandalyesine yaslanmaya ve ondan uzaklaşmaya zorladı. O baştan çıkarıcı ağızdan uzaklaşmaya. Kendini çatalını alıp tabağındaki düşes patateslerine bir bıçak darbesi indirmeye zorladı. Elini kaldırmaya ve çatalındaki patates lokmasını dişlerinin arasına almaya zorladı.

Onun yanındaki koltuğunda kıpırdandı. Sığ ve düzensiz nefes alıyordu, göğsü her nefes alışında inip kalkıyordu. Kırmızı boyalı dudakları yemeğinden bir ısırık daha aldı ve göğsünden yükselen iniltiyi sessiz kalmaya zorladı. Aleti pantolonunun içinde çelik gibi sertleşmişti.

Suçluluk duygusu göğsünü ağrıttı ve elini göğüs kafesine bastırma isteğiyle savaştı. Val'i bu şekilde düşünmemesi gerekiyordu. Ona karşı öfkeli bir ereksiyon yaşamaması gerekiyordu. O Val'di, otuz yıldır tanıdığı kız. Bahçede çekirgelerle kovaladığı, çılgınlık atarak teror taklidi yaptığı kız. Okuldan eve bıraktığı kız. Babasına göz kulak olacağına söz verdiği kız.

Ama lanet olsun ki onu düşünmekten kendini alıkoyamıyordu, bu da aletini daha da sertleştiriyordu. Bu noktada prekum sızdırıyor olması gerektiğinden emindi. O kadar sertleşmişti ki canı yanıyordu. Kendi koltuğunda kayarak, ağrıyan sikini pantolonunun içinde yeniden konumlandırmaya çalıştı, ancak kayma sadece daha da kötüleştirdi.

Tasnif edilmemiş envanter. Çorabıma kahve telvesi döküldü. İçeride kesilmiş süt. Kahretsin, bu ereksiyonun için her şeyi düşünürdü!

Masalarının yanında biri durunca başını kaldırıp ve gülümsemek için elinden geleni yaptı ama bunun daha çok yüzünü buruşturmak gibi göründüğünden emindi. Ayrıca ayağa kalkıp adamın elini sıkması da mümkün değildi; bunu yaparsa, sahip olduğu azgın ereksiyon tam olarak Val'in yüzünün önünde ve hizasında sergilenecekti.

Bu yüzden oturmaya devam etti, ancak arkadaşı konuşurken kendisine uzatılan ele uzanmak için bıçağını ve çatalını bıraktı. "İyi akşamlar. Umarım her şey hoşunuza gitmiştir. Beau, böyle güzel bir kadını restoranımıza getirdiğin için teşekkür ederim."

Beau başıyla onayladı ama Val'in aptalca yakışıklı şefe bakarken yanaklarının yeniden pembeleşip kızardığını görünce dişleri birbirine öyle bir kenetlendi ki çenesi ağrıdı. Elini Val'e uzattı, o da kendi elini Val'in elinin içine koydu ve kısa bir süre tokalaştılar. Beyaz şef ceketinin düğmeleri iliklenmişti ve tokalaşma bittikten sonra adam ellerini arkasına koydu.

"Van, bu Val, iyi bir arkadaşım. Val, bu Van, yönetici şef ve Grant'in iş ortağı." Tanışma faslı boyunca ses tonunu tarafsız kalmaya zorladı. Van'ın asla haddini aşmayacağını bilse de, ona bakma şeklinden de hoşlanmıyordu. Kız onun kızıydı.

"Grant geri geldi ve bana geldiğinizi söyledi, hem de kolunuzda bir güzelle. Gelip kendim görmeliydim; ve söylemeliyim ki, abartmıyordu."

Val boğuk bir kıkırdamaya benzeyen bir ses çıkardı ve Beau gözlerini arkadaşına dikti. "Pekâlâ, Kazanova. Senin terör estirecek bir mutfağın yok mu?"

Van sarışın başını geriye eğerek güldü ama sonra Val'e göz kırptı. "İkinizi yemeklerinizle baş başa bırakayım. Val, seninle tanışmak harikaydı. Bu yaşlı adamı iyi gösteriyorsun." Beau gözlerini devirdi ve yine kızaran Val'e sırtıttı. "Beau, seni huysuz ihtiyar, onu yakında tekrar bizi görmeye getirmeyi unutma."

Beau başını salladı ve boğazını temizlemeden önce bir yudum almak için burbon bardağını dudaklarına götürdü. "Sen bir tehditsin, Van."

Van kıkırdayarak uzaklaştı ve ticari mutfağa açılan ağır kapılara doğru geri döndü. Val güldü ve şarabından bir yudum alırken başını salladı ve kadehinin kenarından ona baktı. Gözleri buluştuğunda ve birbirlerini tuttuklarında sertçe yutkundu.

"Bunun için üzgünüm," dedi huysuzca, çenesini Van'ın kaybolduğu kapıya doğru uzatarak. Garson boş tabakları aldı ve Beau peçetesini önündeki masaya koydu.

"Kendini bekâr ilan eden Beau Collins Sevgililer Günü randevusunda," dedi usulca, ona doğru eğilerek, gözleri muziplikle parlayarak. "Bu kasabada haber değeri taşıyan bir şey olmalı. Kızlarını evlendirmek isteyen annelerle savaşımaya başlamak zorunda kalabilirsin."

Kendisini sarsan tiksintiyi kontrol edemedi ve Val'den yükselen kahkaha sırtmasına neden oldu. Onu mutlu görmek hoşuna gidiyordu. Artık yeterince gülümseliyordu. Bunu özlemişti.

Kahretsin, *onu* özlemişti.

Garson masalarına, üzerine pudra şekeri serpilmiş, kalp şeklinde kabarık bir çikolatalı ahududulu sufle, bir dal nane ve üzerine tünemiş taze bir ahududu ile döndü. Garson sufleyi aralarına koydu ve Beau soru sorarcasına gözlerini kaldırdı. "Şef Laurance'ın ikramı."

Val tatlının üzerine oooh çekti. Beau hafifçe kıkırdadı ve tabağın kenarında duran kaşıklardan birini ona uzattı. "Sanırım bunu paylaşmamız gerekiyor. Sende bit yok, değil mi?"

"Tabii ki hayır, ama bütün erkeklerin bitleri vardır," diyerek tekrar güldü Val ve ona alaycı bir bakış fırlattı. Kaşığı ondan aldı ve boş boş sallayarak ona göz kırptı. "Bit aşılarımın güncel olduğundan eminim, bu yüzden senden güvende olduğumu düşünüyorum."

Beau yüksek sesle güldü, yüzünde dolu dolu bir sırıtış belirdi. Uzandı ve kızın yüzünü çevreleyen saç tutamlarından birini hafifçe çekti. "Benimle her zaman güvendesin."

BÖLÜM 9

Tsuflenin son lokması için kaşıklarıyla savaştılar ama Beau nezaketle onun kazanmasına izin verdi. İkinci bir kadeh şarabın ardından Val yeterince çakırkeyif olmuş ve ilahi yemekle lezzetli bir şekilde doymuştu

neredeyse kemiksiz olması için.

"Kalkıp masayı ters çevirmelerine izin vermemiz gerektiğini biliyorum ama hareket etmek istemiyorum," diye mırıldandı hüzünle. "Hareket *edebileceğimi* sanmıyorum. Her şey... inanılmazdı. Buraya hiç gelmediğime inanamıyorum."

Bu tam olarak doğru değildi. Şimdiye kadar bu restorana neden hiç gitmediğini biliyordu. Samimi ve romantikti. Ve son bir yıldır hayatındaki hiçbir şey ne samimi *ne de* romantikti.

Beau yine kıkırdadı ve kısık, boğuk sesi tüylerinin diken diken olmasına neden oldu. Apartmanın kapısını ona açtığından beri göbeğinde uçuşan kelekler çılgınca çırpınmaya başladı. Ayağa kalktı, sonra o güçlü ve becerikli görünen ellerinden birini ona doğru uzattı. "Hadi, seni buradan çıkarayım."

Val'in ağzı şaşkın bir kahkahayla açık kaldı ama elini Val'elinin içine koydu. Parmaklarını onunkilere doladığında hissettiği sıcaklık midesinde keleklerin uçuşmasına neden olurken, sıcaklığını iliklerine kadar hissetmesine yol açtı. Tanrım, böyle bir uyarılma hissetmeyeli uzun zaman olmuştu...

Ama Beau'ydu. Beau, onu her zaman adam. Onu asla sahip olamadığı ek başka bir şey olarak görmeyecekti. Ona ölürken bir söz vermiş olan adam.

Ona, annesine ve kız kardeşlerine bakması için babasına. Zavallı, yalnız bir kadını sahte bir Valen- tine randevusuna isteyerek götürecek adam. Hepsi buydu.

Ve hain, sekse aç bedenine, çılgın fikirlere kapılmadan önce bu gerçeği hatırlatması gerekiyordu. *Daha çılgın fikirler.*

Çünkü beyni aşırı hızdaydı.

Beau'nun eli hâlâ kendi elinin üzerindeyken ayağa kalktı ve boştaki eliyle eteğinin tülünü kalçalarının üzerinden aşağıya doğru düzeltti. Kırmızı kadife el çantasını aldı ve birlikte -elleri *hâlâ* birbirine kenetliydi- restoranın önüne doğru yürüdüler. Beau'nun onun elinin titrediğini hissetmemesini umuyordu.

Hostes standına yaklaştıklarında, hostes ortadan kayboldu ve Beau'nun deri ceketini ve yün şalıyla geri döndü. Şalı hostesten alan Beau sonunda onun elini bıraktı ve kollarını içine sokması için şalı havaya kaldırdı. Kadın belinin iki yanındaki uzun bağlara uzandı ama Beau ellerini kenara itti ve onları belinde bir fiyonk şeklinde sabitlemeye başladığında ölebileceğini düşündü. Onu yukarı doğru kıvrıran adam, parmaklarını üst üste binen kenarlardan geçirerek göğsünün üzerinden geçirdi ve çenesine kadar kapanana kadar hafifçe çekiştirdi.

Val ona bakarken kalbi göğsünde güm güm atıyordu. Ağzının aptalca açık durduğunu biliyordu ama beyni geri kalanıyla iletişim kurup o lanet şeyi kapatmıyordu. Adamın parmakları boğazının sütununda gezinirken, Val kesik kesik bir nefes çektirdi.

Sonra, onu şalının içine soktuğu kadar sakın bir şekilde geri çekildi ve ceketini hostesten alıp kollarına geçirmek için döndü. Ceketini geniş omuzları üzerinde ayarlarken, kız tamamen şaşkına dönmüş bir halde onun karşısında öylece durdu. O kadar sarhoş muydu, yoksa Beau gerçekten de tek başına bu kadar sarhoş edici miydi?

Beau onu kapıdan dışarı çıkarırken sırtının alt kısmındaki eli sıcak ve sabitti. Karla tozlanmış ve buzla kayganlaşmış kaldırıma doğru tuğla döşeli yürüyüş yolunda ilerlerken eli kızın beline dolandı. Uzanıp onun için yolcu kapısını açtı, kapıyı kapatıp kaputun etrafından dolanmadan önce alçak binek aracına binmesine yardım etti. Direksiyonun arkasına geçti ve arabanın içini ısıtmaya başlamak için termostatu ve üfleyicileri ayarlayarak arabayı çalıştırdı. Val ürperdi ve elleriyle

donmuş parmaklarını uyluklarının dış kısmının altına soktu, böylece uyluklarının üzerine oturdu.

Dişlerini gıcırdatarak ona baktı, adam ellerini ısıtmak için birbirine sürtüyordu. Loş iç mekanda kıkırdadı, şehirdeki ferforje aydınlatma direklerinden biri arabanın içine titrek ışık huzmeleri saçıyordu. "Birazdan ısınır. Uzaktan kumandalı marşım yok."

"Eski model bir arabanın uzaktan kumandalı olmasını beklemezdim Beau," diye güldü, dişleri hâlâ gıcırdıyordu ama içerisi çoktan ısınmış, kaslarının biraz olsun gevşemesine yardımcı olmuştu. Beau uzanıp üfleyicinin yönünü değiştirdi, böylece üfleyici daha çok ona odaklanmış oldu ve sıcak gerçekten iliklerine işlemeye başladığında kadın iç çekti. Ellerini kalçalarının altından çözdü ve emniyet kemerine uzanarak onu kendine doğru çekip yerine oturttu. Val kirpiklerinin altından Beau'nun da aynısını yapmasını izledi ve sonra vites değiştirip park yerinden çıkarak iki şeritli dar sokağa girdi. Arabanın dışında rüzgâr uğulduyordu ama içerisi sıcacıktı.

Apartmanlarına dönüş yolu kısa ve sessizdi, arabanın teybinden çalan yumuşak rock müziği dışında ikisi de sessizliği bozmuyordu. Beau arabayı apartmanlarının dışındaki park yerine çekti ve ona doğru döndü. "Olduğun yerde kal."

Başını salladı ve adam arabadan inip tekrar kaputun etrafında dönerek kapısını açmaya geldiğinde dudakları sırttı. Onu alçak koltuktan kaldırırken, eli bir kez daha kızın elinin etrafına sıkıca sarılmıştı.

"Söz veriyorum düşmeyeceğim, Beau," dedi gözlerini devirerek, kapıya giden kısa yolda yürürken elini bırakmayı reddettiğinde.

Beau karanlık bir sesle, "Buzlu bir kaldırımda ayaklarına ölüm bandı takmış bir kadına eşlik etmesem annem derimi yüzerdi," diye mırıldandı ama Beau'nun sırtmasını bastırmaya çalışırken yanağındaki gamzenin ortaya çıktığını görebiliyordu. Onun elini sıktı. "Seni taşımakta tereddüt etmem, o yüzden beni kışkırtma."

"Tam bir centilmen," diye iç geçirdi adam binalarının kapısını açarken. Ve yine de, üst kattaki iki daireyi ayıran sahanlığa çıkan uzun merdivenleri çıkmaya başladıklarında bile onu bırakmayı reddetti. Adam da onunla birlikte

Kapıyı açtı ve sessizce, "Yemek için teşekkürler Beau," diye mırıldanırken onun elini nazikçe sıktı.

Sonunda elini bıraktı, böylece diğer elindeki kadife çantayı karıştırıp anahtarını bulabildi.

"İçeri gelmek ister misin?" diye sordu içeri girerken, onu takip etmesi için kapıyı açık tuttu. "Getirdiğin çilekleri yememe yardım etmelisin. Hepsini tek başıma yemem mümkün değil."

Nefesini tutmuş, bir bahane bulmaya çalışırken onu izliyordu, ama sonra içeri çekti ve kapıdan içeri adım atıp arkasından kapatmasına izin verdi. Belindeki kuşağı çözdü, şalı omuzlarından çekti ve ana odaya girmeden önce kapının yanındaki bir kancaya astı. Topuklarını parke zemine hafifçe vurarak buzdolabına doğru ilerledi, kapağını açıp soğutulmuş bir şişe şampanya ve daha önce içine koyduğu çikolata kaplı çilekleri çıkardı.

Mutfağın ortasındaki, ortasında gül demetinin durduğu küçük adaya ulaştığında şişeyi hiç konuşmadan ona uzattı. Çilek kutusunu yere bıraktı ve duvar boyunca uzanan yüzer rafa geçti ve adaya dönmeden önce iki saplı şampanya kadehini aşağı indirdi. Sonra tekrar odayı geçti ve mutfak lavabosunun yanında küçük, taşınabilir bir Bluetooth hoparlörü sıraya koydu. Val telefonunu karıştırdı ve Spotify'dan klasik slow rock aşk baladlarından oluşan bir çalma listesi seçti.

Odaları dolaştı ve oturma odasında iki, mutfakta da bir mum yakarak diğer ışıkları kısık konuma getirdi.

Şampanyanın dekoratif folyosunu çıkarmayı başardı, sonra boynunu bir bulaşık beziyle sardı ve mantarı keskin bir patlamayla çıkardı. Efervesan alkolü önce bir flüte, sonra diğerine döktü ve bir tanesini ona uzattı.

Kadın bardağını adama doğru kaldırdı ve adamın kendi bardağını usulca onunkine tokuşturmasını izledi; kristallerin hafif çınlaması, odada onlara doğru sürüklenen sessiz müzikten başka tek sestti.

"Berbat, aldatan eski kocalar ve dangalak sevgililer geçmişte kalsın," diye mırıldandı usulca, bardağı dudaklarına götürürken. "Ve ikimiz de bekârlığımızda mutlu olalım."

Beau sessizce gülerek başını salladı. "Bu korkunç bir kadeh kaldırma.

Bunu Sevgililer Günü tostı yapamazsınız."

"Öyle mi? Peki, neye kadeh kaldırıyım?" diye sordu, ses tonu alaycıydı. "Bana iki düzine orgazm yaşatacak olan uzun boylu, dövme, sakallı oduncuya mı?"

"Sana küçük bir tavsiyede bulunacağım Val," diye mırıldandı alçak sesle, sırtını adanın kenarına yasladı ve başını çevirip o yoğun koyu renk gözleriyle ona baktı. "Yeniden başlamaktan korkmamalısın. Yeni bir bölüme ihtiyacın yok, tatlım. Yepyeni bir kitaba başla."

Gözyaşları burnunu yakıp gözlerine hücum etti ve adamın görmemesi için hızla gözlerini kırıştırdı. Şampanyasından uzun bir yudum aldı ve göz ucuyla adamın kadehini dudaklarına götürmesini izledi. Köpüklü sıvı diliyle buluştuğunda yüzünü buruşturdu ve kadın hafifçe güldü. "Biraz viskim var, onun yerine onu yudumlamak ister misin?"

"Hayır, bu iyi. Sadece şampanya içmeyeli uzun zaman oldu," diyerek kıkırdadı ve bardağı yanlarındaki tezgâha bıraktı.

"Oturmak ister misiniz?" diye sordu, odanın karşısındaki kanepayı işaret ederek. Adam başıyla onayladı, sonra bardağını tekrar aldı ve onu küçük oturma odasına kadar takip etti. Kadın eline geçirdiği çilek kutusunu bardağıyla birlikte sehpanın üzerine bırakırken, adam kanepenin bir tarafına doğru eğildi.

"Bu topuklular gitmeli," diye inledi, iç çekerek onları tekmeledi, zavallı ayakları yüksek topuk kemeri yüzünden ağrıyordu. Düztabanlıkla yere çöktü ve kanepenin karşı köşesine çökmeden önce kemerlerini esnetirken rahatlayarak güldü. "Çok güzeller ama bazen bu acıya değeceklerini düşünmüyorum."

Adam kucağını sıvazladı ve kadın gözlerini onunkilere dikti. Adam ona sert bir bakış attı ve tekrar kucağını sıvazladı. "Hadi, ısırmam. Ayaklarına masaj yapacağım."

"Bu sahte randevuya kendini gerçekten adamışsın," diyerek kuru bir kahkaha attı ve başını salladı ama adam tekrar kalçasını okşayınca iç geçirdi. Val daha önce hazırlanırken kendine hızlı bir pedikür yapmak için zaman ayırdığı için inanılmaz derecede mutluydu.

Sırtını koltuğun kol dayanağına yaslayarak kıkırdandı ve eteğinin katlarının çok fazla yukarı çıkmamasına dikkat ederek ayaklarını dikkatlice onun kucağına doğru kaldırdı. Cevap olarak homurdandı ve kızın ayaklarından birini alıp iki büyük, sıcak eliyle kavradı. Başparmağını ayağının topuk kısmından aşağıya, ağrıyan kemere doğru ilk kez gezdirdiğinde

Topuk, keskin bir nefes aldı ve istemsiz bir inilti ondan kaçtı. Korku içinde elini ağzına kapattı ve iri gözlerle adama baktı. Adam sadece kıkırdadı ve tekrar yaptı. Kızın gözleri kendinden geçerek kapandı.

Şampanya kadehini kucağında ellerinin arasına aldı, adam ağrıyan ayaklarını metodik bir şekilde yatıştırırken içemeyecek kadar dalgındı. Ayak parmaklarına, topuklarına, kemerlerine dikkat etti ve hatta baldırlarındaki kaslara masaj yapacak kadar ileri gitti. Adam her bir ayağını son bir kez sıktıktan sonra durduğunda neredeyse sayıklıyordu.

"Bu... on iki orgazmdan bile daha iyiydi," diye iç ve başını geriye atıp tavana baktı. Ona bakmak için başını tekrar aşağı indirdi. Karanlık yüz hatları, mum ışığının duvarlar ve tavan boyunca titreştiği alçak ışıktaki gölgelenmişti. Kollarını başının üzerine kaldırdı, önce kurdeleyi çözdü ve sehpanın üzerine bıraktı, saçlarını tutturduğu iğnelerden kurtardı. Saçları dalga dalga omuzlarına döküldü ve tokaların kafasına yaptığı baskı nihayet azaldığında iç çekti. Val ayaklarını onun kucağından çekti ve çikolata kaplı çilek kutusuna doğru eğilerek bir tanesini paketinden çıkardı. Saplarının etrafında manevra yapmak zorunda kalmadan tüketime hazırılar. Çileği ısırıp çiğnedikten sonra şampanyasından bir yudum aldı ve mutlulukla başını salladı. "Şimdiye kadarki en iyi kombinasyon."

"Sözünüze ," mırıldandı, elindeki sigaradan bir yudum alarak kendi şampanyası.

"Mmmm," diye mırıldandı, bir tane daha almak için eğildi. Tekrar yer değiştirdi, ona yaklaşırken dizlerinin üzerinde yükseldi, elini ağzına doğru uzatırken bir koluyla kanepenin arkasına tutunarak kendini dengeledi. "Dene."

Başını sadece bir kez salladı, yüzgeçlerinin arasındaki meyveye baktı, sonra o inanılmaz karanlık gözlerini onunkilere dikti.

"Lütfen?" diye fısıldadı, elini yaklaştırarak. "Paylaşılmayacak kadar güzeller."

Adam yavaşça öne doğru eğilmeden önce bir ömür gibi gelen bir süre boyunca ona bakarken nefesini tuttu. Dudakları ayrıldı ve çikolataya batırılmış meyveyi aralarına yerleştirdi, düz, beyaz dişleri parmaklarının yanında çileğin yumuşak etine battı. Dudakları ve sakalı parmak uçlarını sıyırdı ve kız sessizce nefesini tuttu. Çiğnerken ve sonra yutkunurken gözleri onunkilerden hiç ayrılmadı. Kadın küçük, yeniden

Çileği bir kez daha ona doğru ısırđı ve dudaklarını bu sefer tamamen parmaklarının etrafına kapattı. Dili başparmağını okşadı, sakalı parmaklarını gıdıkladı ve kadın bunun erotizminden ölebileceğini düşündü.

Sertçe yutkundu, hâlâ ona bakıyordu ve parmaklarını bıraktığında nefes alış verişinin düzensiz olduğunu ve kalbinin göğsüne çarptığını fark etti. Çilek lokmasını ve sonra gözlerini, kısa, hızlı nefesler alırken ayrılmış olan ağzına indirdi.

"Bana eve gitmemi söylemeni istiyorum," diye fısıldadığını duydu kabaca, sesi boğuk ve karanlıktı. Kızın üzerinden sıçradı. Adam onun yanında inanılmaz bir şekilde hareketsiz kaldı. "Bana iyi geceler dile ve bunu yapmamamı söyle Val."

"Peki ya yapmazsam?" diye sordu, sesi hafifçe titriyordu. Gözlerini onun ağzına dikti ve ona biraz daha yaklaştı. Arkasındaki kanepenin arkasına yaslanmış olan kolu neredeyse adamın sert omuzlarına değiyordu. Yavaşça hareket etti, elini başının arkasına götürdü, ensesindeki siyah saç tellerini karıştırdı. Göründüğü kadar yumuşaktı. Temas sırasında adamın nefesinin boğazında düğümlendiğini hissetti.

Cesurca diğer elini adamın bıyıklı çenesine indirdi ve avucunun içine alarak tırnaklarının sakalını hafifçe çizmesine izin verdi. Sonra avucunu adamın boynunun yan tarafına doğru kaydıldı ve tekrar ona yaklaştı. Kız ona dokundukça, ona yaklaştıkça kendi nefes alış verişi de düzensizleşmişti ama gözleri sabit bir şekilde kızın kilerdeydi.

"Val," diye alçak sesle homurdandı.

Bir uyarı. Ya da bir yalvarış.

BÖLÜM 10

S öne doğru eğildi ve kızın ağzını kendi ağzına bastırdı. Birkaç uzun kalp atışı boyunca tepki vermeyince, göğsünün içinde bir mahcubiyet hissetti ve bakışlarını gömleğinin düğmelerine indirerek hızla uzaklaştı. "Tanrım, ben Üzgünüm-"

Elleri yüzünü kavradı ve onu kendine doğru çekti, ağzı alçak bir iniltiyle onunkine çarptı. Hafifçe öne düştü, kendini adamın omuzlarında yakaladı, adamın dili dudaklarının arasına girip ağzına gömülürken parmakları adamın gömleğinin kumaşında yumruk haline geldi. Başını çevirerek öpücüğü derinleştirdi, ağzı onunkinin üzerinde doymak bilmez bir şekilde eğildi. İkisi de nefessiz kalana kadar öpüştüler, dilleri birbirine karıştı. Adamın sakalları kadını lezzetli bir şekilde aşındırıyordu. Kalçalarının arasında ıslak bir sıcaklık birikmişti. Yıllardır hissetmediği bir arzu damarlarında kükredi.

Ağzını onunkinden çekti, alnını onunkine bastırdı ve orada yuvarladı, yüzü hâlâ iri, kaba işlenmiş ellerinin arasındaydı.

"Bana gitmemi söyle," diye inledi, alnını Val'in alnında gezdirmeye devam ederken bile gözleri sımsıkı kapalıydı. "Bana gitmemi söyle, Val."

"Yapamam," diye nefesini tuttu, parmakları gömleğini sıkıyordu.

"Yapmayacağım." Onu tekrar öptü, bir eli boynunun arkasına kayarak ensesini, saçlarının altından kavradı. Tadı burbon, şampanya ve çilek gibiydi. Öpücüğü tekrar derinleştirdi ve kadın onun içine doğru inledi. Ağzını. Çok ıslaktı. Ağrıyordu.

Bir bacağını her iki kalçasının üzerinden kaydırarak dizlerini kanepenin minderlerinde kalçalarına dayadı ve onun kucağına yerleşti. Elbisesi düğümlenmiş ve kalçalarının etrafında toplanmıştı. İleriye doğru kayarken, adamın kalçalarının birleştiği yere sertçe dokunduğunu hissettiğinde sesli bir şekilde nefesini tuttu.

Kadının soluk soluğa kalması üzerine adam onu sertçe kendisinden uzaklaştırdı ve bir kez daha kanepeye yatırdı. Ayağa kalktı, sarsak ve yapmacık hareketlerle ondan uzaklaştı. Beau, onu kanepede bıraktığı yerde, sırtı ona dönük bir şekilde duruyordu. Nefes nefese kaldı ve elini yüzünde gezdirip çenesini aşağıya indirdi, sonra da çenesini neredeyse göğsüne değecek kadar aşağı indirdi.

Reddedilmenin tadı ağzında acıydı, göğsünün ağrımasına neden oldu. Ama sonra adamın alçak bir iniltiyle başını kaldırırken kot pantolonunun önünü avuçlayışını izledi ve bunu istediğini anladı. Onu istiyordu.

Sessizce ayağa kalkarak adamın durduğu yere gitti ve avuçlarını adamın sert sırtına doğru kaydırды. Adam hafifçe irkildi ama ondan uzaklaşmadı.

"Gitmem gerek," diye homurdandı, sesi kararsızdı. Baş, kadının onu profilden görmesine izin verecek kadar döndü. Kapıya doğru birkaç adım attı.

"Beau," diye fısıldadı, yumuşak bir yalvarış. Adam ona doğru döndü ve kadın onun bakışlarındaki sıcaklığı, vücudundan yayılan gerginliği hissedebiliyordu. "Bu gece ne istersem onu söyledin."

Koyu renk gözleri kızınkilere dikilmişken bile çenesi sıkıldı ve dudakları gerildi. Sıcaktılar. Zorlukla dizginlenen arzu içlerinde kıvılcımlandı.

Arkasına uzanarak elbisesinin fermuarını indirdi. Derin, cesaret verici bir nefes aldı ve ardından elbisenin hışırtılı bir fısıltıyla ayaklarının dibine düşmesine izin verdi. Bir çift siyah dantel külot dışında tamamen çıplak bir halde adamın önünde duruyordu.

Adamın adem elmasının kalınca sallanışını, beyaz ve ateşli bakışlarının çıplaklığı üzerinde gezinişini izledi. Mum ışığı çılginca titriyor, her ikisini de gölge ve ışık içinde bırakıyordu. Elleri iki yanında yumruk olmuş, aldığı her nefeste göğsü hızla inip kalkıyordu.

Kadın kumaş havuzundan çıktı ve ona doğru iki belirsiz attı. Bir yılı aşkın süredir kimsenin önünde çıplak kalmamıştı. Seks, Ryan'ın özellikle ilgilendiği bir şey gibi görünmüyordu, buluşmalarından sonra ağır sevişmelerle yetiniyordu. O kadar uzun zaman olmuştu ki

Bacaklarının arasında bir erkek hissetmeyeli, birinin ağırlığını üzerinde, içine doğru bastırdığını hissetmeyeli. Sadık vibratörüyle kendi kendine yapmadığı bir orgazmı yaşamayalı neredeyse iki yıl olmuştu.

Adamın gözlerinin hâlâ üzerinde olduğunun farkındaydı. Teninin her santimini katalogluyorlardı. Kalçaları genişti, uylukları istediğinden daha ağırdı ve belli belirsiz çatlaklarla çizgiliydi. Karnı tam olarak düz değildi, alt karnı yumuşaktı ama göğüs kafesi dardı. Göğüsleri küçük ama yuvarlaktı, meme uçları odanın hafif serinliğinde sivrilmişti.

"Bu gece ne istersem söyledin," diye tekrarladı, sanki onu ürkütmemeye çalışıyormuş gibi yavaşça ona yaklaşıırken. Adam ona baktı, bakışları yoğundu. "Lütfen. Beau... sarıl bana ve ben söyleyene kadar bırakma. Gitme."

Onu geride tutan her neyse kırıldı; bunu onun gözlerinde gördü. Sert bir "Siktir," diye mırıldandı ve kollarını ona sıkıca sararak öne yürüdü. Bir eli saçlarına gömüldü, diğer kolu beline dolandı. Ağzı tekrar kızın kine çarparken, iri ve güçlü eli kızın kık yanaklarından birini avuçlayarak sıktı.

Bu öpücük cinsel, baş döndürücü ve sertti. Bir iddia. Nazik değildi, dişleri kız keskin bir şekilde soluyana kadar alt dudağını ısırды. Diliyle onu yatıştırdı ve sonra tekrar derin bir şekilde ağzına aldı. Adam vücutlarını sıkıca birbirine bastırdı ve kadın kollarını adamın beline doladı, parmaklarını adamın gömleğinin arkasındaki kumaşa geçirdi.

"Gitmeme izin vermeliydin," diye homurdandı ağzına karşı ve kadın hafifçe titredi. Kadın titriyordu. Çenesini ellerinin arasına aldı ve yüzünü kendi yüzüne doğru eğdi. "Bu gece benimsin Val. Anlıyor musun? Seni öyle bir boşaltacağım ki yıldızları göreceksin."

Sessizce başını salladı ve sonra adam onu poposunun kıvrımlarının altından kavrayıp kaldırdı. Kadın telaşla ciyaklayarak kollarını adamın omuzlarına, bacaklarını da kalçalarına doladı ve adam onu ustalıklı küçük daireden yatak odasına doğru taşıdı. Onu sırt üstü yatağa yatırdı ve elleri onu tamamen çıplak olmaktan alıkoyan tek şey olan dantel parçasına uzandı. Gömleğini kalçalarından aşağı sıyırıp bir kenara fırlattı, gözleri onun üzerinde gezindi. Parmakları hızlıca gömleğinin düğmelerini çözdü ve sonra onu da

Bir kenara çekildi, aynı zamanda botlarını da çıkardı. Yatağın ayak ucunda, üzerinde sadece fermuarı açık bir kot pantolonla duruyordu. Göğsü inip kalkıyordu; omuzları, kolları ve göğsü yoğun dövmelele kaplıydı.

"Tanrım, Val," diye mırıldandı karanlık bir sesle Val'in üstünden ve Val kızardı, sonra elleri kalçalarının üzerinden belinin kıvrımına doğru kaydı. "Çok zarıfsın."

Adamın övgüsü altında adeta parladı ve aynı anda ona doğru uzanarak kendini onun üzerine bıraktı, ağzı bir kez daha onunkini bulurken vücudunu tamamen onunkine bastırdı. Ellerini adamın başının arkasındaki saçlara doğru kaydırđı ve adam bir dizi küfür savurup ağzını boğazının kıvrımına indirene kadar kalçalarını onunkilere doğru yuvarladı. Parmakları kızın sıkı meme uçlarından birini kopararak keskin bir çığlıkla yataktan fırlamasına neden oldu.

Omzuna, köprücük kemiklerine öpücükler kondurdu, boğazının dibindeki kalp atışlarının çılgınca çırpınıışına dilini bastırdı. Bu sırada ona karanlık ve seksi sözcükler fısıldadı. "Çok güzelsin amına koyayım. Kahretsin, bu memeler," diye kısık sesle inledi ve ağzını bırakarak bir meme ucunu ağzına aldı. Altında kıvrılırken parmakları adamın saçlarında sıkılaştı. "Bu gece o elbisenin içinde senin kadar güzel bir şey görmeyeceğimi sanıyordum Val. Ama karşımda cırılçıplak duruyorsun... Nefesimi kesiyorsun."

Karnından aşağıya doğru öpmeden önce her göğsüne aynı hayranlık dolu ilgiyi gösterdi. Yere diz çöktü ve kollarını dizlerinin altından geçirerek onu yatağın kenarına doğru çekti.

"Oh!" diye haykırdı, adamın nefesi uyluklarının birleştđi yerde gezinirken dirseklerinin üzerinde doğrulmaya çalıştı. Adam ona sırtı ve ağzını sıcak bir şekilde sol uyluğunun iç kısmına bastırdı. Adam uzaklaştığında, orada koyu bir morluk vardı ve kadın nefesini tuttu. "Beau, bunu yapmak zorunda değilsin-"

"Yemekte düşünebildiğim tek şey buydu," diye homurdandı, sesi alçak ve tehlikeliydi. "Tek düşünebildiğim. O masadaki her şeyi bir kenara itmek ve onun yerine bu güzel küçük kediciğı yemeğim yapmak."

"Vay anasını," diye inledi, geriye çekildi ve bir elini gözlerinin üzerine atarken diğler eli adamın saçlarına dolandı. Dudakları klitorisinin üzerinde geziniyor, sakalları onu gıdıklıyordu ve sonra dili dışarı fırladı ve kadın ürperdi. Kadın geri çekilmeye çalıştı ama adam ağır kaslı, dövmelele kollarını omuzlarının üzerine yayıldığı uyluklarının etrafına doladı. Elleri yukarı kayarak avuç içleri düz bir şekilde kadının karnına bastırdı. Ellerini genişçe açarak

Kalça kemikleri arasındaki boşluk, emerken, yalarken ve okşarken parmakları karnının yumuşaklığına bastırıyordu. Dili kızın klitorisinin etrafında dans ediyor, kız onun bakıcılığı karşısında haykırdıkça monu içine itiyordu. Kollarından biri kadının kalçasını serbest bıraktı, dili klitorisine dönüp ustaca daireler çizerken eli kalçalarının arasında kayboldu. Ve sonra dudakları o sinir yumağının etrafında kapandı, aynı zamanda iki parmağını olabildiğince derine bastırdı ve parmaklarını içerideki o büyülü noktaya doğru salladı.

"*Siktir*," diye bağırdı, kalçaları adamın omuzları etrafında kontrolsüzce sallanmaya başlarken kalçalarını adamın ağzına ve eline doğru çevirdi. Hâlâ karnına bastırduğu eli esnedi, parmaklarını içinde gezdirmeye devam ederken bile aşağı doğru bastırdı, ağzı ustalıkla klitorisini emiyordu. "Beau, ben-"

Parmaklarının etrafında, diline karşı sertçe boşalırken onun onaylayan mırıltısını duymaktan çok hissetti. Doruk noktası onu yırttı, tüm vücudu yoğunluğuyla titredi, sırtı yataktan aşağıya doğru eğildi. Doyuma ulaştığında, nefes nefese yatağa yığıldı.

Tekrar başlamadan önce ona sadece bir anlık rahatlama verdi. Bu kez uyarıda bulunmadan, nefes alamayacak kadar hızlı bir şekilde içinden geçti. Hayatında hiç *bu* kadar sert ve *hızlı* boşalmamıştı.

Adam onun gevşek bedenine sürünerek yaklaştığında nefes nefese kalmıştı, gözlerinin arkasında yıldızlar dans ediyordu. Adam onu iyice öptü ve kadın adamın dudaklarındaki, dilindeki kendi tadı karşısında öfkeyle kızardı. Sakalları yanaklarını aşındırıyordu.

"Henüz işimiz bitmedi," diye kızın ağzına karşı uyardı. "Sikimin üzerine boşaldığını hissedeceğim Val."

"Aman Tanrım," diye inleyerek başını mindere yasladı. Ellerini adamın çıplak göğsünde, yanlarında gezdirdi. Bu gerçekten oluyor muydu? Bu Beau'ydu... ve tanrım muhteşemdi. Elleri kalçalarının çıplak etinden başka bir şeyle karşılaşmadığında gözlerini kocaman açarak ona baktı. Orgazmının gücüyle öylesine kendinden geçmişti ki, yanına tırmanmadan önce adamın kot pantolonunu ya da iç çamaşırını çıkardığını fark etmemişti. Adamın karnı kadının iki yana açılmış kalçalarının arasında sıkışmıştı. "Ben... Wes'ten beri kimseyle birlikte olmadım."

Onu yavaşça, derinlemesine öptü. "Sorun değil Val," diye fısıldadı boğuk bir sesle, Val'in ağzını bıraktığında. "İstemediğin hiçbir şeyi yapmak zorunda değiliz."

"Hayır, öyle değil..." diye fısıldadı, yüzü alev alev yanıyordu. "Sadece... uzun zaman oldu, hepsi bu. Durma. Gitme."

Adam dizlerinin üzerinde, kadının açılmış kalçalarının arasında yükseldi ve kadın bakışlarını adamın her yerini görecektir şekilde indirdi. Aleti sert, uzun ve kalındı, ucunda bir boncuk precum vardı. Elini uzattı ve parmaklarını onun etrafına sardı. Adamın gözlerinin kapanışını, başının hafifçe geriye kayışını izledi. Adam büyüktü... eski kocasından çok daha büyüktü. Daha kalın, daha uzun. Kadın elini hareket ettirdikçe, adam kalçalarını ileri geri oynatıyor, çelik gibi uzunluğunu elinin içinden tekrar tekrar geçiriyordu. Karnındaki kaslar yumuşak bir et tabakasının altında kıvrılıp gerildi ve kalçaları büküldü. Vücudu kalın ve yer yer yumuşaktı ama bakımlıydı. Ellerinden birini kızını örtmek için bırakıp kalçalarını sikinin etrafına sarılmış ellerine doğru pompalarken gözleri kızınlarla yanıyordu.

"Emin misin Val?" diye sordu ona. "Kelimeyi sen söyledin ve duracağım."

"Hayır," diye inledi, parmaklarını onun etrafında hafifçe sıktı, bu da kalçalarının sarsılmasına neden oldu ve dudaklarından düşük bir nefes koptu. "Durma. Gitme. Lütfen. Sana içimde ihtiyacım var." Sonra dudaklarını yaladı ve kızardı, "Ben... tekrar çıkmayı denemeye karar verdiğimde... banyoda prezervatifler var." diye fısıldadı.

"Bende bir tane var," diye mırıldandı ve başını salladı. Gözlerini onunkilere dikerken parmaklarını göğsünün ortasında, göğüslerinin arasında gezdirdi. "Ama dikkatli olduğumu bildiğim için memnunum. İşte iyi bir kız."

"Ben... Ben temizim. Ve hâlâ doğum kontrol hapı kullanıyorum," dedi ve adamın sözleri onu etkilemesine rağmen yine kızardı. Ona bir şey yapmışlardı.

"Ben her zaman prezervatif takarım Val," dedi nazıkçe, eğilip Val'in ağzına bir öpücük kondurmak için. "Her zaman. Ben de son derece dikkatliyimdir."

Yan tarafa kayarak, daha önce yatağa attığını fark etmediği bir folyo kareyi aldı. Paketi dişleriyle yırtarak açtı ve prezervatifi taktıktan sonra iri gövdesini tekrar kadının üzerine örtmek için indirdi.

Adam onu öperken kalçalarını kaydırđı, dizlerini adamın kalçalarının iki yanına çekti. Kolları adamın kollarının altına kaydı, elleri adamın kaslı omuzlarını kavrayacak şekilde yukarı kaydı. Ön kollarından birine dayanarak kendini desteklemişti ve sonra kendini onun girişine doğru konumlandırıyordu.

Uyluklarının arasında, yavaşça içine bastırmaya başladığı yerde duran eli yukarı çıktı ve uyluğunun dış kısmına dolandı, bastırdıkça daha yukarı kaldırdı. Bu giriş karşısında nefesi kesildi; vücudu bu kadar uzun süre sonra bu kadar dolu olmaya alışkın değildi. Ağzı dudaklarından ayrıldı ve alnını onunkine bastırdı, kendini tamamen içine gömene kadar öyle kaldı. Çok sıkıydı, hem de çok acı vericiydi ve Val kalçalarını onunkilere doğru kaydırđı. Adam sesli bir şekilde inledi, nefesi Val'in yüzünde dolaştı ve kalçalarını Val'in kalçalarına doğru birkaç kez salladı ama geri çekilmedi.

Sürtünme, açđ, her şey sihirliydi. O .

Ve sonra hareket etmeye başladı. Yavaş, derin vuruşlar onu neredeyse tamamen dışarı çekti, sonra tekrar girebildiğı kadar derine girdi, onu alabildiğı kadar derine. Tekrar ve tekrar. Kalçasına dolanan parmakları onu sıkıca kavradı, bacağına daha da yukarı itti, bu da adamın kalçalarının açısını daha da derinleştirdi ve kadın keskin bir çığlık attı. Kendi dudaklarıyla adamın dudaklarına uzandı, elleri adamın omuzlarından beline doğru kaydı ve daha da yaklaşmak için bastırdı. Tekrar boşalıyordu. Kalçaları titriyor, vücudu adamın o kadar derine bastırdığı yerde sarsılıyordu.

"İşte bu, tatlım," diye homurdandı ağzından hırıltılı bir sesle, kız onun etrafında kasılmaya devam ederken dudaklarında bir gülümseme kıvrıldı. "Oh evet. Bu çok iyi hissettiriyor. Benim için çok iyi boşalıyorsun Val."

Berbat haldeydi. Başđ yatağına çarpıyor, parmakları adamın tenini tırmalıyordu. ona karşı çok sıcaktı, sertliğinin üzerinde yumuşak olan her şeyle kontrastı, vücut kıllarının kaba dokusu kalçalarının içini, göğüslerini, boynunu, yanaklarını ve sakalının onu lezzetli bir şekilde çizdiği çenesini aşındırıyordu. Bunu özlemişti.

Kulağına, tenine iğrenç, güzel şeyler fısıldamaya devam etti, onun üzerinde, içinde hareket ederken nefesi kesiliyordu. Tekrar ve tekrar. Dizlerinin üzerine kalktı ve ayak bilekleri omuzlarına sarkacak şekilde bacaklarını yukarı kaldırdı. Ayak bileğinin iç kısmına sıcak, ağzı açık bir öpücük kondurdu, parmakları uylukları ve kalçalarının oluşturduğu oyuya girdi.

Kalçaları öncekinden daha sert bir şekilde onunkilere çarptı, kalçalarının ön kısmı kadının uyluklarının arkasına çarpıyordu. Adam vücutlarının arasına uzandı ve parmakları onun klitorisini buldu, ustaca daireler çizdi. Kadın uzun ve alçak sesle inledi.

"Bir tane daha yapabilir misin?" diye sordu karanlık bir sesle onun üstünden. Başını salladı, gözlerini sıkıca kapattı, alt dudağı dişlerinin arasına sıkıştı. Bu çok fazlaydı. "Bir tane daha, tatlım. Bir kez daha. Tekrar boşaldığını hissetmek istiyorum."

pompalarken parmaklarıyla klitorisini manipüle etmeye devam etti. Titriyordu, nefese kalmıştı, tüm vücudu onu tekrar tekrar boşaltırken ne kadar zorlandığıyla gergindi.

"*Beau*," diye hıçkırarak ağladı, dördüncü kez boşalırken karın kasları gerilmişti. Adam onu öldürmeye çalışıyordu; bundan emindi. Göğsü ağrıyordu ve sıkıca kapalı göz kapaklarının ardında yıldızlar dans ediyordu. "*Oh lütfen*-"

"Bana bak," dedi kabaca ve kızın gözleri açılarak onunkilerle çarpıştı. Kız onun etrafında dönmeye devam ederken, adam bacaklarını indirdi. Ellerini vücudunun her iki yanına koyarak öne doğru düşerken bacakları kalçalarına dolandı ve kalçaları sertçe onunkilere çarptı. Onu orgazmı boyunca ve doğrudan bir diğerine doğru becerdi, ya da belki de sadece aynısıydı ve hiç durmadı, emin değildi. Vücudu artık onun değildi. Ona aitti. Karanlık, yoğun gözleri onunkileri hiç terk etmedi ve o anda olduğundan daha fazla görüldüğünü ya da daha güzel olduğunu hiç hissetmemişti.

Kalçaları kekeledi ve bir, iki kez daha içine doğru itti, daha önce durdu, göğsü gırtlaktan gelen vahşi bir iniltiyle boşalırken kabardı, alnı omzuna düştü. Kasılmalarını derinlerde, iç duvarlarında hissetti, her nabız nefesini çalıyordu.

de yan yatırmadan önce vücudunu kadınınkine doğru indirdi. Adam onun içinde kalmaya devam etti ve arada sırada her ikisinin de içinde başka bir artçı şokun dalgalandığını hissediyordu. Elleri çıplak sırtında, başını omzunun kıvrımına yaslayıp çenesini başının üstüne bastırırken göğsünü göğsüne bastırıyordu.

Sonunda ondan ayrıldı. Alnına bir öpücük kondurduktan sonra, "Hemen döneceğim," diye mırıldandı ve yatağın kenarına doğru yuvarlanıp ayağa kalktı. Adam kullanılmış prezervatifi çıkarırken kadın kızardı ve

Sonra da banyoya girdi. Birkaç dakika gittikten sonra elinde ılık, nemli bir bezle geri döndü. Adam yatağa geçip dizlerini tutarak bacaklarını ayırdığında utançtan kızardı. Adam titiz ve özenli bir temizlik yaptıktan sonra yatağa dönmeden önce bir süreliğine ortadan kayboldu. Onu kollarının arasına aldı ve yanağını kalbinin atışını duyabileceği göğsüne bastırdı. Beau yorganı çekti.

"Kalmak zorunda olduğunu düşünmeni istemiyorum Beau..." diye fısıldadığında Val kulağının dibinde onun nefes alışını ve kalbinin düzenli ritmini dinliyordu.

Adamın yer değiştirdiğini hissettiğinde gözlerini sıkıca kapadı ve ayağa kalkıp gitmesine hazırlandı. Onun yerine, çenesini yukarı kaldırmadan önce alnına bir öpücük kondurduğunu hissetti. "Sen bırakmamı söyleyene kadar sana sarılmamı istedin. Bırakmamı istediğini mi söylüyorsun?"

Sözler ve adamın ona bakarkenki bakışlarındaki alışılmadık yumuşaklık kalbini sızlattı. Başını iki yana salladı ve parmak ucuyla adamın çıplak göğsünde daireler çizdi. "Hayır. Gitmene izin vermeni istemiyorum. Henüz değil."

Eğildi ve onu dudaklarından nazikçe öptü. "O zaman sen hazır olana kadar kalacağım Val."

BÖLÜM 11

A Val'in nefes alış verişi yavaşlayıp derinleşerek uykuya daldığını gösterdiğinde Beau uyanıktı, kollarını Val'in gövdesine dolamış, karanlıkta ona sarılmıştı. Sesi duyabiliyordu

Rüzgâr ikinci kattaki pencerenin dışından esiyordu. Koridorun karşısındaki dairesinde olduğu gibi yatak odasının penceresini kaplayan kalın, karartma perdeleri yoktu ve yolun karşısından gelen sokak lambası perdelerin kumaşının arasından belli belirsiz parlıyordu. Perdelerin arasından yüz hatlarını belirginleştirmeye yetecek kadar ışık sızıyordu ve odanın sessizliğinde onu izlemekten kendini alamıyordu. Müziği hâlâ oturma odasından usulca çalıyordu.

Olabildiğince nazik bir şekilde kendini ondan ayırdı ve boxer külotunu bacaklarından yukarı çekerek ayağa kalktı. Çıplak ayaklarıyla yatak odasının kapısından dışarı çıktı, kendisinininkini yansıtan küçük daireyi geçti ve kadının daha önce yaktığı mumları üfledikten sonra mutfaktaki Blue- tooth hoparlörü kapattı. Müziğin yokluğu, düşüncelerini kafasında sağır edici, şiddetli sarmallara dönüştürdü.

Az önce Valentina Compton'ı becerdim. Parmaklarıma, dilime, sikime boşaldığını hissettim. Ve hoşuma gitti. Son derece.

Bu... *sahte randevularının* bu gece böyle biteceğini düşünmemişti.

Kapıda ona iyi geceler demesi, yanağından öpmesi ve yatağına göndermesi gerekiyordu; tek başına. Bir gece önce terk edilmesini aklından çıkarmak için onu dışarı çıkarmayı teklif etmişti. Ryan Kaylor'ın çok büyük bir aptal olduğunu kabul ediyordu ve onun incinmiş duygularının adama karşı somut duygulardan ziyade gururunun incinmiş olmasından kaynaklandığından şüpheliydi.

Onu bu kadar asık suratlı, her zamanki görmekten nefret ediyorum. Bu He
psi Karanlıkta homurdandı, eliyle ada tezgahına yaslandı.

Elleri kenarı öyle sıkı kavıyordu ki parmak eklemleri bembeyaz olmuştu. *Evet, doğru.*

Onun yeniden birileriyle çıkmaya başladığını öğrendiğinde derin bir sahiplenici korumacılık duygusuyla midesi bulandı. Muhtemelen bir kadına doğru davranmakla ilgili ilk şeyi bilmeyen erkeklerle boktan randevulara çıkmasını izlediği son birkaç ay iç burkucu derecede mutsuzdu. Bölgede ona layık bir erkek yoktu. O dünyadaki iyi olan her şeydi; ışık, umut ve güzellik doluydu.

Ryan'ı yıllardır tanıyordu. Kasabada iyi tanınan, düzgün bir adamdı. Kendisi de yeni boşanmıştı ve on iki yaşındaki kızının yeni bekâr babasıydı. Beau ondan hiç hoşlanmamıştı. Bunun için bir nedeni de olmamıştı.

Ta ki Noelle bir sabah Val'in onunla ikinci bir randevuya çıkacağından bahsedinceye ve Val'in kendisini aldatan eski kocası Wes'ten sonra Beau'nun en sevmediği kişi haline gelinceye kadar.

Tezgâhtan uzaklaştı ve küçük mutfığa geçip dolapları açarak kadının daha önce getirdiği viski şişesini bir kadehle birlikte buldu. Şişeyi aldı, kapağını açtı ve bir yudumda geri atmadan önce bardağın dibine büyük bir porsiyon döktü.

Yapılacak en akıllıca şey, kıyafetlerini alıp kendi dairesine çekilmek olacaktır.

Şimdi ona nasıl bakacaktı? Artık onun tadının nasıl olduğunu, teninin parmaklarının altında nasıl hissettirdiğini... onun için boşalırken nasıl hissettiğini ya da içine gömülürken adının dudaklarında nasıl cınladığını bildiğine göre, onu her gün kahve dükkanında nasıl görecekti? Nasıl *eskiye* dönebilirdi ki?

Çünkü tek istediği her gece, her sabah ve gündüz de aynı şeyi yapmaktı. Ne zaman isterse. Ne zaman isterse. Ağzı, parmakları, siki onu olabildiğince sert, olabildiğince *çok kez* boşaltırken, dudaklarından adının döküldüğünü duyabildiği sürece umurunda değildi.

Bu yüzden, yapılacak en akıllıca şeyin gitmek olduğunu bilmesine rağmen, kadının küçük yatak odasına döndü ve yorganın altına girerek onu bir kez daha kendine doğru çekti. Beau daha önce hiçbir kadınla bir gece bile kalmamıştı. Bu gece her türlü kuralı çiğniyordu. Val uykusunda iç çekti, ona ve yastıklara gömüldü ve kalbinin göğsünde ne kadar *iyi* hissettirdiğine dair hızlanmasını özenle görmezden geldi. Val'in ensesini öptü, sonra gözlerini kapattı ve birkaç dakika içinde uykuya daldı.

BÖLÜM 12

V al yavaş yavaş uyandı. En son ne zaman bu kadar deliksiz ya da bu kadar rahat uyuduğunu hatırlamıyordu. Sıcaktı ve başı hafifçe ağrısa da delicesine rahattı. Gerinirken, neden bu kadar sıcak fark ettiğinde gözlerini açtı; vücudunun arka tarafı tamamen başka bir forma bastırılmıştı, ağır, sıcak bir kol beline sarılmıştı. Güçlü, iri bir el göğüslerinin arasındaki oyuğa sokulmuştu, ve uzun, kaslı bir bacak onunkilerden birinin arkasına sarkıyordu.

Bir gece öncesi aklından geçti. Beau. *Beau* ile yatmıştı.

Bırakın hareket etmeyi, nefes almaya bile cesaret edemeyerek tamamen hareketsiz yattı. Nefes alış verişindeki değişim onu uyandırmış olmalıydı çünkü adamın arkasından sertleştiğini hissettiğinde dudaklarından kopan nefesi engelleyemedi. Parmakları, göğüslerinin arasında sıkıştıkları yerde esnedi, bir tanesini hafifçe sıkarken, kolu onun etrafında sıkılaştı ve onu vücuduna daha tam olarak hizaladı.

Adamın ağzının omzunun sırtıyla birleştiği eğime baskı hissetti ve kalçaları adamın kucağına doğru kayarak sabahki ereksiyonuna sürtünürken nefesi bir çentik daha attı. İkisi de aynı anda inledi.

"Eğer görmezden gelersen, eninde sonunda geçecektir," diye mırıldandı ağzının hâlâ bastırıldığı tenine karşı. Yine de ondan uzaklaşmak için hiçbir hareket yapmadı. Sessiz kaldılar; kadının bedeni adaminkine yaslanmıştı.

"Bu hala randevunun bir parçası sayılıyor mu?" diye sordu sonunda odanın grimsi şafağına doğru fısıldayarak.

Perdeler.

Eli göğüslerinin arasından kaydı ve avuç içi düz bir şekilde göğüslerinin altındaki göğüs kafesinin düzlüğüne bastırdı. Parmakları aşağıya doğru, karnının yumuşaklığı üzerinden kalçalarının tepesine doğru . Adamın sertliği kadının arka tarafına baskı yapmaya devam etti.

"İkimiz de yataktan kaçıp gitmediğimize göre, bunu boşa harcamak yazık ," diye alçak sesle nefes aldı, dudakları hâlâ omzunun derisinde geziniyordu. Sakalları onu gıdıkladı ve başını salladı. Neredeyse nefes nefese kalmıştı.

Nefes nefese bir iç çekişle kalçalarını ayırdı ve parmaklarının kendisine erişmesine izin verdi. İki parmağını içine sokmadan önce hafifçe tıngırdattılar, klitorisinin etrafında döndüler ve keskin bir şekilde nefes sağladılar. Adamın göğsünde ve sırtında yankılanan iniltisini hissetti.

Sonra adam ondan uzaklaştı ve kadın omzunun üzerinden ona baktı. Adam görkemli bir şekilde çıplak olarak banyoya doğru yürüdü ve kadın onun çıplaklığına hayranlıkla baktı. Yuvarlak, sıkı bir popo. Kalın baldırlara ve bakımlı ayaklara yol veren uzun, kalın, kaslı uyluklar. Yontulmuş, sert bir sırta doğru sivrilen sonsuz genişlikte omuzlar. Bir ısırık almak yalvaran pazular. Her yer koyu renk saçlarla ve dövmelemlerle tozlanmıştı. Ellerinin arkasından omuzlarına kadar her iki kolunda da yoğun dövmelemler vardı, bunu her zaman biliyordu. Ama bacaklarını kaplayan dövmelemler bir gece önce vücudunda şok etkisi yaratmıştı ve adamın vücuduna yaptıklarından dolayı dikkati dağıldığı için onlara bakmak için yeterince zaman ayıramamıştı.

Banyoda bir çekmecenin açıldığını ve birtakım duydu, Sonra delikli bir kenar boyunca yırtılan kartonun sesi. Bir an sonra elinde folyo bir paketle döndü ve prezervatifi ereksiyonunun üzerine kaydırmadan önce hızla yırtıp açtı. Bir saniye sonra tekrar kadının arkasındaki yatağa girmiş, sıcak bedenini bir kez daha kadının sırtına bastırmıştı.

Eliyle Val'in kalçasının iç kısmını kavrayarak daha yukarı kaldırdı ve kalçasının arka tarafına sararak Val'in girişine hizaladı. Adam içeri doğru kayarken Val uzun, alçak bir inilti çıkardı, tamamen gömülene kadar kalçalarını kısa, yavaş itişlerle çalıştırdı. Adam tamamen içine oturduğunda yarı iç çekip yarı inerken alnının omzuna düştüğünü hissetti.

Avuç içi kalçasından beline doğru kaydı, sonra hareket etmeye başlarken avuç içini karnının alt kısmına bastırdı. "Tanrım, sen

O kadar sıkı ki," diye inledi sırtının derisine karşı. "Beni çok iyi alıyorsun Val. Çok iyi."

Adam kadına arkadan sertçe vurdu, kadının kalçası hâlâ adamınkinin üzerindeydi. Eli aşağı doğru hareket etti ve parmakları tekrar klitorisini buldu, içinde hareket etmeye devam ederken daireler çizip tıngırdattı. Sanki parmakları sihirliydi; çok geçmeden koluna yapıştı, derinlerde kasılmaya başladığında ona süründü, orgazmı içinden fırladı ve çekiç horozuna kenetlenmesini sağladı.

Kız onun etrafında sertçe dönerken, adamın nefesi ensesine sertçe vuruyordu ve sonra yüzü yukarı kalktı, adamın eli çenesinin alt tarafına dolandı. Gözleri omzunun üzerinden buluştu ve kadın hırıltılı bir şekilde nefes aldı. "Beau."

Onu bir anlığına sertçe öptü, sonra çenesini serbest bıraktı. Adam onları yatağın üzerinde karnının üzerinde duracak şekilde kaydırduğunda şaşkınlıkla ciyakladı ve sonra tekrar içine doğru kaymaya başladı, kalçaları her iki tarafındaki adam tarafından sıkıca birbirine bastırılmıştı. Bu pozisyon onu daha da sıkılaştırdı ve adam derinlere dalıp içerideki o özel noktaya çarptığında yastığa doğru . Elleri omuzlarının her iki yanında yatağa bastırdı, kalçaları onunkilere doğru pistonlamaya devam ederken vücudu kolları tarafından ondan uzak tutuldu.

"Beau," diye inledi kısık bir sesle, başını çevirip yanağını yastığa bastırdı. Yanakları kızarmıştı ve her yeri ateş içindeydi. "Beni tekrar boşaltacaksın."

"Güzel," dedi arkasından bir yerden çakıllı bir sesle. Adamın ağırlığının hissetti ve ardından sağ elinin parmakları ensesindeki saçlara doğru kayarak onu sıkıca çekti. Boynunu kavislendirdi ve için alt dudağını ısırdı ama acıdan değil. Bu acı ısırığının zevke dönüştürmek için uygulayacağı doğru baskı miktarını biliyordu. "Henüz iki düzineye yaklaşmadık Val. Ver onu bana, tatlım. Seni tekrar sikimin üzerinde hissetmek istiyorum." Parmakları saçlarından ayrılıp boğazına doğru kayd ve başını geriye doğru eğip hafifçe sıktı. "Oh, kahretsin," diye inledi uzun uzun ve alçak sesle, ağzından bir kalp atışı önce. Geldiğinde sessiz bir çığlıkla açıldı.

Lanet olası bir sihirbaz gibi onu orgazm ediyordu. Mahvolmuştu.

"İşte benim kızım," diye homurdandı onun üstünden, ağzıyla omzunun etli kısmını ısırdı.

Boynunu. Adamın kalçaları kadınınkilere çarparken kadın ürperdi, orgazmı aklındaki tüm mantıklı düşünceleri ve ciğerlerindeki nefesi çaldı. İticileri tekledi ve sonra boğuk bir haykırıyla boşaldı, ağzı hafifçe ısırıldığı noktanın üzerine kapandı. "Tanrım, çok iyi boşalıyorsun Val. Hiç bir amcığın sikimin etrafında bu kadar sertleştiğini hissetmemiştim, tatlım. Beni sıkıp kurutuyorsun."

Her nasılsa, son on iki saat içinde olan onca şeyden sonra hâlâ kızarabiliyordu. Kulağına fısıldanan iğrenç sözcükler yüzünü ısıttı ve yüzünü altındaki pilise gömdü. Adamın eli hâlâ hafifçe boğazına sarılıydı ve yutkunduğunda parmaklarının boğazına yaptığı baskıyı hissetti.

Beau nihayet ondan ayrıldığında, başını çevirdi ve onu izlerken yanağını üst üste yığılmış ellerine dayadı. Yataktan kalktı, prezervatifi çıkarırken çıplak bir şekilde banyoya doğru yürüdü. Adam kapıyı kapatırken yanaklarına yeniden sıcaklık doldu. Vücudu ağrıyordu, çok uzun zamandır kullanmadığı kasları kullanılıyordu; titiz bir kullanım.

Çenesini ellerinin arasına alarak, birkaç dakika sonra banyodan çıkan Beau'ya gülümsedi. Beau çıplaklığıyla muhteşemdi ve yatağa doğru geri yürürken onun doluluğuna baktı. Beau uzanarak avucunun çıplak poposuna değmesine izin verdi ve kadın şok içinde nefesini tuttu. Gülerек, tekrar doğrulmadan önce ağzına bir öpücük kondurmak için eğildi.

"Kahve için tüm malzemelerin burada olduğuna eminim, yoksa aşağıya koşmam mı gerekiyor?" diye sordu, elini az önce tokatladığı poposunun yanağında gezdirerek tokadın acısını dindirdi.

Kadın başıyla onayladı. Parmakları avucunu dolduran yuvarlaklığı sıkı ve inledi, gözleri elinin yaptığı izi takip etmek için onunkinden ayrıldı. "Kahretsin, bu kış. Çok güzel."

Sonra doğruldu ve bir gece önce bir kenara atılmış olan boxer-sortunu almak için eğildi. Onları bacaklarından yukarı çekerken, yaptığı her hareketle kaslarının nasıl kıvrılıp yumuşadığını hayranlıkla izledi. Kendini iç çamaşırına göre ayarlayan adam, gözlerini tekrar onunkilere çevirdiğinde ona göz kırptı ve yatak odasından çıkıp dar siyah iç çamaşırından başka bir şey giymeden oturma odasına ve mutfığa doğru yürüdü.

Val inledi ve sonunda yataktan yuvarlanarak odanın öbür ucundaki banyoya gitti. Kapıyı kapatıp banyoda kendine baktı.

Ayna. Saçları omuzlarına dökülmüştü. Ağzı öpücüklerle şişmiş ve sakalları aşınmıştı; bakarken parmaklarını kaldırıp dudaklarına hafifçe dokundu. Maskara gözlerinin altına bulaşmıştı ve inledi. Yüzünü alelacele yıkayarak uyurken yaptığı tüm makyajı temizledi ve ardından temiz cildine yüz nemlendiricisini sürdü. Beau onu yüzlerce kez makyajsız görmüştü... ama bu farklıydı.

Onlar farklıydı.

Dairesinin zemini her zaman buz gibiydi, bu yüzden ayaklarına Sevgililer Günü temalı, tüylü bir çift çorap geçirdi. Kollarını üzerinde minik kırmızı kalpler olan yumuşak pembe bornozun içine soktu, kuşağını beline bağladı ve banyodan çıkıp yatak odasının kapısından çıkmadan önce derin bir nefes aldı.

Beau mutfak lavabosunun önünde durmuş, elinde kahve fincanı, aşağıdaki karla kaplı sokağa bakan küçük pencereden dışarı bakıyordu. Üzerinde hâlâ dar boxer-şortundan başka bir şey yoktu. Görkemli dövme vücutu tam teşhir halindeydi.

Arkasından gelen sesi duyduğunu anlayınca döndü ve kız saç diplerine kadar kızardı. Adamın bakışları kızın başının üstünden aşağıya, tüylü Valentine çoraplı ayak parmaklarına indi ve sonra tekrar yukarı çıkıp kızın ayak parmaklarında durdu. "İşte buradasın. Ben ipucunu alıp gidene kadar orada saklanıp saklanmayacağını merak ediyordum."

Val başını iki yana salladı ve bir adım öne çıkarak Val'in tam önünde durdu. Adam kahve fincanını yanlarındaki tezgâha bıraktı ve kollarını açtı. İçini çekti ve adamın kollarının çemberine girdi, kollar onu sıkıca sararken gözlerini kapattı ve kendi kollarını adamın çıplak gövdesine doladı. Parmakları adamın sırtının çıplaklığını yumuşattı. Uzun bir süre bu şekilde durdular. Altmış saniyeden çok daha uzun bir süre. Sonunda derin bir nefes aldı ve tenine doğru fısıldamadan önce yavaşça bıraktı, "Sadece... hiçbir şey yokmuş gibi davranabilir miyiz? Sadece biraz daha?" Kollarını onun beline doladı. "Henüz bırakmana hazır değilim. Sorun olur mu?"

BÖLÜM 13

Sir şey göğsündeki soğuk taşı, yani kalbini acımasızca çekiştiriyordu. Elini kızın saçlarında gezdirerek başının tepesini öptü. "Ne kadar istersen, tatlım."

Kadın başını göğsüne doğru salladı ve adam dudaklarının çıplak teninde gezindiğini hissetti. Bu şaşırtıcı derecede doğru bir histi. Şaşırtıcı derecede normal.

"Theo ve Miles bugün vardiyada," dedi sessizce, dudakları doğrudan başının tepesine doğru hareket ediyordu.

"Öyle mi?" diye sordu, ona bakabilmek için başını kaldırarak. Adam başıyla onayladı. Gülümsediğinde gözlerinin kenarları kırıştı ve sonra yanağını tekrar onun göğsüne yasladı. "Ben de bugün çalışmıyorum." Ellerini adamın sırtının derisine yasladı ve adam ağzını çekiştiren gülümsemesine engel olamadı. "Ama kalmak zorunda olduğunu düşünmeni istemiyorum, eğer istemiyorsan..."

"Neden kahve ve belki biraz kahvaltıyla başlamıyoruz?" diye mırıldanarak ellerini kadının sırtında ve kollarında gezdirdi. Kadının giydiği bornoz avuçlarına inanılmaz derecede yumuşak geliyordu. Sırf yapabildiği için başının ön kısmını öptü. Çünkü bu da doğru hissettiriyordu. "Ve belki de koridorun karşısına geçip kıyafetlerimi değiştiririm."

"Kot pantolonunu ve güzel tişörtünü giymek istemiyor musun?" sordu, ses tonundaki alaycılık kollarını beline dolmasıyla yalanlanıyordu.

"Sanırım eşofman ve tişörtle dolaşmayı tercih ederim, ama randevu kıyafetlerimi giymem gerekiyorsa, o zaman sen de giyersin. O elbiseyle ilgili rüyalar göreceğim Val."

Güldü, ses göğsünü titretti ve adam kollarını tekrar ona doladı. "Bu elbiseyi beğendin mi?"

"Tatlım," diye fısıldadı, dudaklarını Valentina'nın şakağına indirdi ve bir öpücük daha kondurdu, "o elbise muhteşemdi. Önümde durup o elbiseyi yere düşürdüğün anı... Sen, sevgili Valentina, seks fantezilerinin şeysin."

Val güldü ve başını kaldırarak gözlerini ona dikti, sonra da geri çekildi. Kollarını gevşeterek yanlarına düşmelerine izin verdi. Kadın Val'in vücuduna baktı ve Val'in sikinin kalktığını hissetti, zaten yarı sert olan siki bir gece önce Val'in o elbiseyi çıkarışını düşününce bile kalkmıştı. Ya da dilinde bıraktığı tadı. Ve onun için geldiğini hissetme şeklini. Hay sikeyim.

Kadının yüzünü ellerinin arasına aldı ve ağzını onunkine doğru indirerek onu derinlemesine, durgun bir şekilde öptü. Hiç durmak istemiyordu. "Ne tür bir vudu büyüüne sahip olduğunu bilmiyorum, kadın."

"Asla söylemeyeceğim," diye şarkı söyleyerek onun dudaklarına nefes nefese gülümsedi.

Sonunda onu bırakarak geri çekildi ve kahve makinesine doğru döndü, bir fincan doldurdu ve buzdolabından aldığı Fransız vanilya kremasıyla hafifletilmiş fincanı ona uzattı, sonra da kendi fincanını doldurdu.

"Koridorun karşısına geçip birkaç kıyafet alacağım, kapıdan çıkar çıkmaz dün gece olanlarla ilgili klasik Val korkusu yaşamadan oturup bu kahveyle rahatlayacağına güvenebilir miyim?" diye sordu kahvesinden bir yudum alarak. Kadın gözlerini devirince, adam fincanın kenarından kaşlarını çatarak ona baktı. "Kelimelere ihtiyacım var, Val."

"Evet, sen dairene gidip kıyafetlerini değiştirirken ben iyi olacağım. Hayır, çıldırmayacağım."

Gözlerini bir süre daha ona dikti, yalan söyleyip söylemediğini anlamak için yüzünü izledi ama sonra, "Tamamsadece birkaç dakikalığına gideceğim. Kahvemin soğumasına yetecek kadar bile uzun kalmayacağım, tamam mı?"

"Evet, Beau," iç geçirdi, kalçalarını ada tezgâhına yaslayıp kahve fincanını kenetlediği ellerinin arasında, göğsüyle aynı hizada tutarken gözlerini tekrar ona dikti.

"Aferin kızıma," diye mırıldandı ve yatak odasına doğru gitmeden önce kızın şüphelenmeyen ağzına bir öpücük daha kondurdu. Otuz saniye sonra geri dönmüştü, kot pantolonunu , düğmeli gömleğini çekmiş ama açık bırakmıştı, çorapları ve ayakkabıları elindeydi. "Hemen döneceğim, tatlım."

Onun dairesinden çıkıp kısa koridoru geçerek kendi dairesine doğru yürüdü, kapıyı hızla açıp içeri girdi. Yatak odasına gitmeden önce ayakkabılarını kapıya bıraktı ve kapıdan çıkmadan önce gömleğini çekiştirerek çıkardı. Kot pantolonunu iç çamaşırıyla birlikte tekrar kalçalarından aşağı indirdi, onları ve gömleği yatağın üzerine fırlatarak şifonyere doğru ilerledi. Yeni bir çift boxer-şort giydikten sonra ayaklarını koyu gri bir eşofman altının içine soktu, kollarını ve başını sade beyaz bir tişörtün deliklerinden geçirmeden önce onları kalçalarına doğru sarkıttı. Kumaş omuzlarına ve pazularına yapışuyordu ama gövdesini rahat ettirecek kadar boldu. Gözlüklerini ve lens kutusunu aldı, lenslerini gece boyunca takılı bıraktığı için gözleri yanmaya başlamıştı bile. Son olarak, Val'in evine doğru geri dönmeden önce ayaklarını iyi giyilmiş bir çift erkek terliğinin içine soktu - çünkü dairelerindeki parke zeminler soğuktu -. Val'in kapısında durup kapıyı çaldı ama Val'in içeri gel diye seslendiğini duyunca kolu çevirip kendini içeri attı.

Neyin değiştiğini analiz etmek için kendine zaman tanımamıştı. son on iki saat içinde aralarına girmişti. Bunu istemiyordu. Şimdilik, bu doğru hissettiriyordu. Ve kendi suçluluk duygusunun bunu mahvetmesine izin vermeyecekti.

Çünkü Tanrım... eğer suçluluk duygusunun devreye girmesine izin verirse. Bu onu mahvedecekti. Tamamen.

BÖLÜM 14

"W "Aynı kitaptan iki setiniz var mı?"

"Ha?" Val, kahvaltı sandviçleri ve meyvelerle dolu iki tabakla odayı geçip ona doğru ilerleyerek sordu. Kadın yaklaşırken omzunun üzerinden baktı ve küçük oturma odasını kaplayan kitap raflarından birinin önünde durdu. Tabağı teşekkür ederek ve kızın kızarmasına neden olan dudığına hızlı bir öpücük kondurarak kabul etti ve sonra bir raftaki birkaç kitabı işaret etti. Kadın yüzünü buruşturdu ve dudığını ısırđı. "Oh. Şunlar. Uhh..."

Tabağını sehpanın üzerine bırakarak kitaplığa doğru ilerledi ve her ikisi de aynı yazara ait olan ama kapakları farklı olan iki kitabı indirdi. Kitapları kaldırarak adamın bakmasına izin verdi ve yine kızarak dudaklarını yaladı. Kapaklardan birinde gömleğinin düğmeleri açık bırakılmış, karın kasları parlayan, kovboy şapkasını yüzüne doğru indirmiş bir adam vardı. Diğerinde ise su tonlarında güzel bir çiçekli kapak vardı.

"*Bunlar* yeni bulduğum bir yazara ait," diye fısıldadı ve kitapları tekrar yerlerine yerleştirdi. Raftaki diğer kitapları işaret etti. "Buralı ve tüm kitapları burada, Petoskey'de geçiyor. Ne kadar havalı değil mi? Adı *Petoskey Stone Serisi* ve hepsi... Çok iyiler. Onunla şehir merkezindeki bir imza gününde tanıştım. Seksi erkek kapakları var ama oldukça gizli kapaklar da yapıyor... ve hangisini daha çok sevdiğime karar veremedim. Bu yüzden... hepsinden var." Garip bir şekilde omuz silkti. Başka bir rafı işaret ederek devam etti: "*Kiraz Ağacı Limanı Serisi*'nde hem seksi erkek kapakları hem de gizli kapaklar var... doğal olarak ikisini de almak zorundaydım, çünkü o da başka bir Michigan yazarı ve tüm kitapları da kuzey Michigan'da geçiyor.

Salacious Players Club'ın birden fazla versiyonuna çünkü artık bulamayacağınız orijinal seksi erkek kapakları, gizli geleneksel yayın kapakları ve çarpıcı özel baskı folyo kapakları var... *İttifak Serisi*'nin özel baskı folyo kapakları ve seksi erkek kapakları da var, hepsi SJ'nin kendisi tarafından imzalanmış... Ve *ACOTAR*'ın ilk baskı kağıt ciltlerinin yanı sıra özel toz ceketli ciltli bir sete sahibim." Beau gözlerini dikmiş ona bakıyordu. Utanç içinde burnunu kırıstırdı. "Bu bir hastalık. Tedavi edilebilir. *Book-Dragon-Itis*."

Beau kahkahalar atarak başını salladı ve raflardan kanepenin bir köşesine çöktü. Beau tabağını kucağına koyarken Beau da onun yanına oturdu ve önlerindeki sehpadan tabağını aldı. Diğer rafları işaret ederek, "Ve sen bunların hepsini okudun mu?" diye sordu.

Val kahvaltılık sandviçinden bir ısırık alırken "Umm," diye mırıldandı. Çiğnedi ve hızla yuttu. Odanın uzak tarafındaki bir rafı işaret ederek, "Bu benim TBR rafım" dedi.

"TBR?"

Sandviçinden bir ısırık daha aldıktan sonra başını salladı. "Mmhmm. To-Be- Read."

"O rafta ne var?" diye sordu kendi ısırığını almadan önce. "*Crescent City, Vicious Lost Boys, Dark Olympus*. Diğerlerinin yanı sıra."

"*Vicious Lost Boys* mu? *Dark Olympus*?"

"Evet." Bacaklarını altından kıvrırarak çapraz bir şekilde oturdu ve bornozun kenarlarını açıkta kalan kalçalarının üzerine çekti. Elini uzatarak kahvesini dudaklarına götürdü ve bir yudum aldı. *Eğer bilmek istiyorsa...* "İlki karanlık, baharatlı bir *Peter Pan* yeniden anlatımı. İkincisi ise... baharatlı bir Yunan mitolojisi serisi gibi. O serinin ilk birkaç kitabını okudum. Diğerlerini de almalıyım ki bitirebileyim."

"Şu anda ne okuyorsun?" diye sordu.

Sertçe yutkunarak kızardı. "Umm. Neden hokey romantizmini seçeyim ki?"

"Neden seçtin?"

Oh. Aman Tanrım. Tanrım. Lütfen kanepenin açılıp beni yutmasına izin ver.

"Birden fazla erkek, bir kadın anlamına geliyor," diye fısıldadı, yüzü alev alev yanıyordu.

Beau başını salladı, sanki bu tamamen normal bir konuşmaymış ve az önce ona bir kadın tarafından tecavüze uğramasını okumaktan hoşlandığını söylememiş gibi

Aynı anda birden fazla adam. *Önemli değil. Sorun değil.* Ağzına bir ısırik kavun attı. "Okuduğun kitapların hepsi baharatlı türden mi?"

Başını salladı ve bir kahve daha içti. *Siktir et. Daha kötüsü olamazdı. Devam et Val.* "Hayır, hepsi değil. Ama bu benim tercih ettiğim bir tür ve ben kendi kendimi Cliterature uzmanı ilan etmiş biriyim."

Adamın içinden yuvarlanan ve başını geriye atmasına neden olan kahkahanın tadını çıkardı. "Tanrım, Val. Edebiyat mı?"

"Buna sadece müstehcen dememi mi tercih edersin?" diye tersledi.

"Bu yüzden mi bazı geceler sabahın üçünde ışığın hâlâ yanıyor?" sordu sandviçinin son lokmasının üzerinden ona bakarken.

"Bazen," diye güldü. "Gecenin üçünde uyanık ne yapıyorsun?"

Soru ağzından çıkar çıkmaz sorduğuna pişman oldu. Erkeksi, seksi, bekâr erkeklerin gecenin üçünde ne yaptıklarını biliyordu.

Beau'nun başka kadınlarla birlikte olduğu düşüncesi, az önce aldığı sandviç lokmasının ağzında küle dönüşmesine neden oldu. Boğazındaki yumruyu yuttu ve gözlerini onun yüzünden ayırdı.

"Benim günüm üç buçukta başlıyor," dedi nazikçe. "Kahve dükkânı kendi kendine beş buçukta açılmaz."

"Üç buçukta mı uyanıyorsun? Bilerek mi?"

Şaşkınlığın kaşlarını yukarı çektiğini hissedebiliyordu. Kim kendi isteğiyle bu kadar erken uyanır ki? Psikopatlar, işte onlar.

Güldü, salladı, tabağını bir kenara bırakıp kahvesini aldı ve derin bir yudum aldı. "Genelde işe önce spor salonuna giderim. Ya da koşuya çıkarım."

"İğrenç," diye güldü Val, titreyerek. "Koştuğum tek şey ağzım."

Beau yine yüksek sesle güldü, sonra mırıldandı, "Farklı bir kardiyo türünü tercih ediyor gibisin."

Boynundan yukarı süzülen ve yanaklarını boyayan kızarıklık yüzünü ısıttı. "Bu tür kardiyo egzersizlerini severim."

BÖLÜM 15

T dairedeki mümkün olan her yüzeyde seks yaptılar. Beau onun defalarca boşalmasını sağladı. Dilinin üzerine.

Parmakları. Sikini. Sikinin üzerine boşalmasını hissetmek çok hoşuna gitmişti. Tüm vücuduyla boşaldı; kalçaları titriyor, karnı titriyor, elleri onu parçalara ayırıp her seferinde bir orgazmıla tekrar birleştirirken herhangi bir tutamak için çabalıyordu. Diğer tüm erkekleri onun zihninden, bedeninden silmek istiyordu. Ta ki geriye kalan tek şey o ve onlar olana dek. Birlikte.

"Yani, bu hâlâ randevunun bir parçası, değil mi?" diye sordu nefes nefese, adam içine kayarken. Boğazında kısık bir sesle inledi ve bu ses adamın omurgasında titreşerek taşaklarını sıkılaştırdı. Kahretsin, henüz boşalmak istemiyordu.

"Neden şimdi bitmek zorunda olduğunu anlamıyorum," diye orantısız bir sırtışıla kabul etti, ancak kelimeleri dalgalı çıktı. Ağzını kızın boğazına dayayan adam, kalçalarını kızınkilere doğru sallamaya devam ederken kızın kokusunu derin derin içine çekti. "Bu randevunun bütün gece ve sabaha kadar sürebileceğini söylemek yanlış olmaz."

"Tekrar."

Adam göz kırptığında ona gülümsedi ve parmaklarını klitorisinin üzerinde gezdirmek için vücutlarının arasına uzandı. "Hâlâ hediye etmem gereken orgazmlar var, sevgili Valentina."

Bunun bitmesini istemiyordu, ama amının onun etrafında kenetlenme şekli... patlamak üzereydi ve onun boşalmasına ihtiyacı vardı.

"tatlım," diye fısıldadı inleyerek. "Siktir, Val. Benim için gel. Ben gidiyorum-"

Val'in elleri kıcının üzerinde genişçe açılmış, onu kendine doğru daha sıkı çekerken, başını geriye attı ve içinden fırlayan orgazm boyunca kırık bir şekilde inledi. İlk spazmlar onu sıkıştırır sıkıştırmaz, işi bitmişti. Kadının içine girerek dişlerini sıktı, kendi orgazmı onu parçaladı ve hâlâ derine gömülüyken prezervatifi doldurdu. Kadının iç kasları adamın canını sıktı ve adam kadının boynunun yumuşak, güzel kokulu tenine karşı hırıltılı bir şekilde nefes aldı.

Onları yan yatırdı ve prezervatifi çekerek çıkardı, ve banyodan çıkarıp yatağa yaklaştırdığı çöp kutusuna attı. Bir kolunu başının üzerine atarken, diğer kolunu Val'in omuzlarına doladı ve nefes nefese kalırken onu kendi tarafına çekti.

"Tanrım, Val. Sen lanet bir cadısın."

Hafifçe gülerek parmaklarını adamın karın derisi üzerinde gezdirdi, bu da adamın gıdıklanmasına ve bu hisse karşı kaslarını sıkmasına neden oldu. Elini sabitledi ve avucunu ona doğru düz bir şekilde bastırdı, ardından elini boşta sevişmek için çok daha güvenli bir yer olan göğsüne doğru hareket ettirdi. Sarmaş dolaş yatarken, tek ses yavaşça sakinleşen nefes alış ve onun karnının guruldadığını duyduğunda kıkırdadı.

"Yemek mi?"

Adamın göğsüne doğru başını salladı. "Yemek," diye zayıfça kabul etti.

Akşam yemeği için *doordash* Çin yemeği sipariş ettiler ve Val'in yatak başlığına yaslanmış yatağında birlikte oturarak kaplardan yediler. Yatak odasının karşısındaki televizyonda *Friends*'in tekrarları oynuyordu. Adam eşofmanını çekiştirmiş, Val ise sadece beyaz tişörtünü giymişti. Lenslerini çıkarmış ve gözlerini kontakt lenslerden kurtarmak için kalın çerçeveli siyah bir gözlük takmıştı. Val banyodan gözlüklerini takarak çıktığında ona bakmış ve biraz düşününce onu daha önce gözlük takarken hiç görmediğini fark etmişti. Utangaç bir tavırla gözlükleri beğendiğini itiraf etmişti. Hem de çok. Onun yanında daha sık takacağına yemin etti. Özellikle de bakışlarındaki o yakıcı açlıkla ona bakmasını sağlarsa. Çok ateşliydi.

"Sanırım kadınlık organlarımı mahvettin," diye mırıldandı.

Lo Mien eriştesinden bir ısırik. "Hiç bu kadar seks yapmamıştım. Hiç. Sen bir çeşit seks tanrısısın. Hala nasıl gidiyor?"

Ağızına bir yengeçli wonton atarak kara kaşlarını ona doğru salladı ve onu güldürdü. "Üzerimdeki etkisini gerçekten , değil mi?"

Yanında onu izleyen kadın başını salladı, ela gözleri onunkilerden hiç ayrılmadı. Elini uzatıp koyu renk bir saç telini kulağının arkasına sıkıştırdı. "Benim için daha önce hiç böyle olmamıştı. Hiç kimseyle değil."

"Güzel," diye fısıldadı, yumruklarıyla göğsünü dövmek için duyduğu o ilkel dürtü neredeyse bastırıyordu. "Bu benim için de farklı, tatlım."

Ve öyleydi. Hiç bir geceyi başka bir kadınla geçirmemişti. Asla ertesi güne kadar kalmamıştı... ve sonra akşama kadar. Takıldığı kadınlarla yemek yemezdi. Çünkü hepsi buydu. Her günü atlatmak için fiziksel bir şeyler değiş tokuş etmek. Hiçbiriyle tek bir akşamdan fazlasını geçirmek istememişti. Neredeyse on yıldır gerçek anlamda biriyle çıkmamıştı. Yalnız olmak daha kolaydı. Ona bağlı kimse yoktu. Başının etini yiyecek kimse yoktu. Ne zaman evde olacağı, kaç a kadar dışarıda kalacağı, neden bu kadar çok çalıştığı, falan filan konusunda onu rahatsız edecek kimse yoktu.

Ama burada Val'le birlikte olmak istiyordu. Kahretsin, sabah işe gitmek bile istemiyordu. Yıllar sonra ilk kez, gerçekten 'hasta' olduğunu söylemeyi düşündü. Sırf işten kaytarmak ve Val'le daha fazla vakit geçirmek için. Tam olarak bundan başka hiçbir şey yapmamak.

BÖLÜM 16

"H "Neden kimseyle çıkmıyorsun?"

Saçlarını şampuanla köpürten eller, yeniden başlamadan önce bir kalp atışının sadece bir kısmı için durdu manipülasyonları. Duşta Beau'nun önünde, sırtı Beau'nun önüne dönük dururken, sıcak suyun üzerlerine vurmasına izin verdiler. Sırtı ona dönük ve gözleri kapalıyken, sonunda ona soracak cesareti bulmuştu.

"Demek istediğim, sen çekici bir adamsın," diye yumuşakça devam etti. "Ve her zaman çok tatlısın. Huysuz yaşlı adam rutiniyle bunu saklamaya çalışsan bile."

Adamın ellerinden biri kadının boynuna dolandı ve omzunun üzerinden ona bakması için yüzünü yukarı ve geriye doğru eğdi. "Huysuz ihtiyar mı?" homurdandı kaşlarını çatarak. Güldü ve omuz silkti, sonra da ağzıyla uzanıp onu hızla öptü. Adam, sırtında yarı sertleşmiş olan sikiyle kadının kıcının kıvrımını dürttü. "Sevgili Valentina, sana ne kadar yaşlı ve huysuz olmadığımı hatırlatmama gerek var mı?" Elini kızın boğazına dolayan adam, kızın dudaklarına gülümsedi. "Gözlerimin içine bakıp, son iki günde benim yaptıklarımı benim yarı yaşındaki bir serserinin sana yapabileceğini söylemen için sana meydan okuyorum, tatlım. Kelimeleri söyleyebilirsin ama vücudun yalan söylemez."

Haklıydı, lanet olası pislik. Bu her neyse... hayatında daha önce hiç böyle bir seks deneyimi yaşamamıştı. Ve hâlâ daha fazlasını istiyordu. Beau onda bir şeyler uyandırmıştı ve ne zaman biteceği konusunda endişelenmeye başlamıştı. Çünkü biteceğini biliyordu. Bitmek zorundaydı. O ve Beau. Beau yine geceyi burada geçirmiş ve onu

tıpkı bir önceki sabah yaptığı gibi. Daha sonra yataktan fırlayıp kahveye başladı ve onu yataktan çıkarıp duşa sokmadan önce yatak odasına dumanı tüten iki fincan getirdi. Onun burada olması hoşuna gitmişti. Bunun bitmesini istemiyordu.

Bu da onu sorusuna geri getirdi.

"Peki neden biriyle çıkmıyorsun?" diye tekrar sordu. "Madem bu kadar yeteneklisin... neden şanslı bir bayana geri kalanında *Beau tarafından orgazm edilme* ayrıcalığını yaşatmak için bir yuva kurmadın?"

"Çünkü ben zamanımı ya da alanımı başkalarıyla paylaşma fikrinden hoşlanmayan huysuz bir ihtiyarım."

"Demek huysuz bir ihtiyar olduğunu kabul ediyorsun?" diye alay etti, adam duş başlığını kullanarak saçlarını köpükten arındırırken arkasına yaslandı. "Bunu istemene neden olan kimse yok mu? Hiç yalnızlık çekmiyor musun?"

Onun arkasından omuz silktiğini hissetti ve ağır nefes alıp verişini duydu. "Bütün bunlar için çok yaşıyım Val. Sanırım o gemi uzun zaman önce kalktı."

Arkasında bir şapka sesi duydu ve ardından adamın parmakları omuz hizasındaki saçlarını durulamadan önce saç kremiyle yumuşatıyordu. Yaptığı her şey... hiç mantıklı gelmiyordu. Çok tatlı ve özenliydi. Ona karşı hep farklıydı. Öyle değil miydi?

Sessizce iç çekerek saçlarını bir omzunun üzerinden taradı ve eğilerek omzunun kıvrımına bir öpücük kondurdu. "Çoğu zaman iyi bir arkadaş değilim, tatlım."

"Buna inanmıyorum," dedi usulca, göğsüne yaslanarak. Arkasına uzanarak adamın ellerini kavradı ve kolları beline dolanacak şekilde kendine doğru çekti. Her iki elini de göğüslerinin hemen altındaki karnına doğru tutarak, çenesini omzuna yasladığında iç geçirdi. "Bence birini gerçekten mutlu edebilirsin, Beau. Sen de mutlu olmayı hak ediyorsun. Mutluluk sadece herkes için değildir."

Onun başka biriyle birlikte olduğu düşüncesi göğsünün ağrmasına neden oldu, sanki kalbi göğüs kemiğinin altında eziliyormuş gibi. İşte bu yüzden sıradan ilişkilere girmiyordu. Duygularına çok çabuk kapılıyordu... ve Beau'nun her zaman kalbinin özel bir parçasına sahip olmasının da bir faydası olmuyordu.

İçime hüznü çöktü. Olması gereken bu değildi. Bir çıkmaları gerekiyordu. *Sahte* bir randevu. *Sahte* bir randevu-

temiz ve arapsaçı gibi bitmesi gerekiyordu... bunun yerine onu öpmüş, kalması, onunla yatması için yalvarmıştı... ve aptal benliği gidip duygulara kapılmıştı. Aptal, aptal duygular. Asla karşılık vermeyeceğini bildiği bir adam için. Kendini bekar ilan etmişti, yoksa unutmuş muydu?

Val. Sahte bir randevuyu ya da tek gecelik ilişkiyi bile doğru düzgün yapamıyorsun. Ugh.

Acınası.

Adamın eli kadının kalçalarının birleştiği yere doğru kaydı ve parmakları bacaklarının arasına girdiğinde kadın başını adamın omzuna doğru eğdi. "Yıllardır bu bacakların arasında olduğum kadar mutlu olmamıştım, tatlım," diye fısıldadı kulağına doğru. Adamın parmakları içine girip derinlere doğru bastırıldığında inledi. Bir parmak, sonra iki parmak. Dizleri bükülmek üzereydi. "İhtiyacım olan tüm mutluluk sende var. Bırak mutluluğumu bulayım Val."

Bu... bu kadar ateşli olmamalıydı. Ama onun sözleriyle yüceldi; çünkü o, Val, Beau Collins'i çıldırtmak için yeterliydi. Onu mutlu etmek için yeterliydi... en azından şimdilik. Kendini güçlü hissediyordu. Seksi. Arzulanıyordu. Bütün bunları onun için yapıyordu ve ne onu ne de kendisini bu kadar iyi hissettiren bir şeyden mahrum bırakacaktı. En azından şimdilik.

Adam onu kabaca çevirerek sırtını düşün serin fayanslarına çarptı ve adam ağzını onunkinin üzerine kapatıp nefesini kesmeden önce tenine değen soğuktan nefesi kesildi. Ve sonra elleri kalçalarının etli kısmını kavrayarak onu kaldırdı. Kolları adamın boynuna dolandı ve adam onu duvara yaslarken kollarını adamın omuzlarına dayadı. Elleri kışının kıvrımlarına gömülürken aynı anda bacaklarını adamın beline doladı, sikiinin başı girişinde duruyordu.

"Siktir."

Alnını kızın omzuna dayadı ve nefes nefese kaldı ama hareket etmedi ve kızın içine girmedi.

Kollarında kıpırdandı, arıyordu. Kulağına homurdandı, "Dur, Val."

"Neden?" diye inledi, kalçalarını tekrar çevirerek. "Sorun ne?"

"Prezervatifim yok."

"Beau. Sana güveniyorum. İki yıldır senden başka kimseyle birlikte olmadım. Ben temizim. Lütfen," diye sızlandı, ağzını onun boynuna bastırarak. "Lütfen."

"Kahretsin Val," diye homurdandı onu kendi boyuna doğru çekip içine tamamen oturmadan önce. Çıplak.

"Aman Tanrım," diye yüksek sesle inledi ve başını duş duvarına yasladı. Aralarında hiçbir şey yokken... onun yanında kendini çok iyi hissediyordu. Çok doğru. "Evet, lütfen."

Kollarını kullanarak onu tekrar tekrar uzunluğunun üzerinde kaldırıp indirdi, onu tekrar üzerine çarpmadan önce neredeyse ucuna kadar çekti. O kadar derindi ki, sadece kendisinin bulabildiği o noktaya vuruyordu.

"Bana ne yapıyorsun?" diye fısıldadı kırık bir sesle şakağına vurmaya devam ederken. "Neden sana doyamıyorum?"

Adamın onu duymasını istediğinden emin değildi; kelimeleri o kadar sessiz fısıldıyordu ki. Sesindeki ham duygu neredeyse onu çözüyordu. Çünkü o da aynı şeyi merak ediyordu.

"Bunun bitmesini istemiyorum," fısıldadı, yüzünü çevirerek dudaklarının neredeyse onun kulağına değmesini sağladı. Boşalmaya çok yakındı, iç kasları onun etrafında kasılmaya başladığında bunu hissedebiliyordu. "Gitmene izin vermeni istemiyorum."

"Kahretsin, istemiyorum," diye inledi kırık bir sesle, kalçaları teklemeye başlamıştı. "Ben de bırakmak istemiyorum, tatlım."

"Beau, benimle gel, lütfen-"

"Ben buradayım, tatlım. Benim için gel," diye homurdandı ve sonra boşalıyordu, etrafında patlıyordu, aynı zamanda kendi salınımının her fişkırmasını derinlerde hissedebiliyordu. Birlikte boşalırken omzunun boynuyla birleştiği etli kısmı sertçe ısırdığında . Adam onu yere bıraktığında bacakları titriyordu ve nefesleri kesilmişti. Ağzını tekrar onunkine bastırarak saygıyla, "Val." diye nefes aldı.

"Biliyorum..."

Söyleyebildiği tek şey buydu, boğazı başka bir şey söyleyemeyecek kadar duygu yüklüydü. Dudaklarına bir öpücük daha kondurdu, sadece ağızlarının buluşmasıydı, nazik, geçici ve iffetli. Adamın elleri omuzlarından yukarı kayarak başının her iki yanına destek oldu, parmakları başının arkasındaki ıslak saçlarının arasından geçerek onu sabit tuttu. Sadece birlikte nefes aldılar, ağızları yudum yudum öpücüklerle buluştu, tekrar tekrar, adam iç çekip ona gülümseyerek eğilmeden önce.

Avucunun içiyle kızın popo yanaklarından birine hafifçe vurdu, sonra da sıktı. "Hadi git, bir dakika içinde çıkacağım."

Kulaktan kulağa sırtarak Beau'yu dušta bıraktı ve dışarı çıktı. Kabarık beyaz bir havluyla kurulandıktan sonra havluyu vücuduna sardı ve tam o sırada kapısının keskin bir şekilde çalındığını duydu. Yarım kalp atışı sonra, açılan eski kapının sessiz, kusursuz iniltisini ve ardından "Val?" sesini duydu.

Val soluk soluğa banyodan çıktı ve aceleyle kapıyı büyük ölçüde kapanacak şekilde çekti. Yatak odasının kapısında kayarak durdu ve girişte durduğu yerde Noelle'e zayıf bir gülümseme verdi. "Hey."

"Urgh, burası seks gibi kokuyor." Noelle yüzünü buruşturdu ve sonra yüz hatları karardı, gözleri sonunda dehşetle irileşti. "Aman Tanrım! Aman *Tanrım*-"

"Şşşt!" Val tıslayarak öne doğru bir adım attı, sonra düşün kapandığını duydu. Noelle'in gözleri Val'in arkasındaki kapı aralığına kaydı ve Val öne doğru koşarken hafifçe irkildi.

"*Hâlâ burada mı?!* " Noelle çığlık attı, sesi bir oktav yükseldi. "Aman Tanrım! Beau mu o?!"

Yüzünü buruşturarak başını salladı. "Evet, ben Beau."

"Val, *iki gün* oldu! Bekle, bu yüzden mi bugün işe 'hasta' olduğunu söyledi?! Çünkü hepiniz *bir şeyler yapmakla meşgulsünüz*-"

"Çeneni *kapatır* mısın?!" Val tekrar tısladı, uzanıp bir eliyle kız kardeşinin ağzına vururken diğer eliyle havluyu sıkıca kapattı. Arkasından hâlâ açık olan yatak odası kapısına baktı. Beau'nun banyodan çıplak çıkmaması için dua etti... son iki günün çoğunu neredeyse hiç kıyafet giymeden geçirmişlerdi. "Alt kattaki herkesin seni duyduğundan emin değilim!"

Noelle, Val'in hâlâ ağzını kapatan elinin arkasından, "Bu berbat bir şey," diye mırıldandı. Yeşil gözleri muziplikle parlıyordu. Val gözlerini devirdi ve onu kapıya doğru itti. "Yakala onu, 'al!"

"Defol git!" Val kendine rağmen gülerek tısladı, sonunda kız kardeşinin ağzını bıraktı ve arkasına uzanarak kapının kolunu tutup açtı. Diğer eli hâlâ havluyu sıkıca yerinde tutuyordu.

Noelle kapıdan kaçarak sahanlığa çıktı ama Val kapıyı kapatırken bağırdı, "-*Detay* istiyorum, kadın! *Detaylar!*"

Kapı Noelle'in üzerine kapandı ve Val ağır kapıya yaslanarak iç geçirdi. Merdivenlerden inerken kız kardeşinin kahkahalarını duyabiliyordu. Beau temiz bir eşofman giyerek yatak odasından çıktı. Başına beyaz bir tişört geçirmişti, saçları hâlâ nemliydi ve havludan dolayı alına dökülmüştü. Gözlüklerini tekrar takmıştı ve gözlükler karnına bir şeyler yapıyordu.

Val'in yüzü, kapıya yaslandığı yerden yarı sırtık, yarı yüz buruşturan bir ifadeye büründü. "Sanırım keşfedildik."

Bir kahkaha attı ve odanın öbür ucundan mutfığa geçerek bir fincan kahve daha doldurdu. "Bunun güvenli bir varsayım olduğunu söyleyebilirim."

"Özür dilerim. Buraya habersiz geleceğini düşünmemiştim."

Omuz silkti, omuz kasları hareketle birlikte tişörtün ince kumaşının altında gerildi ve gevşedi. "Bu sadece seks, Val. Bunu herkes yapar."

Kelimeler yeterince masumdu... Ve doğrudular. Ancak ses tonu Val'in kaşlarını çatmasına neden olurken, boğazı endişeyle kapandı. Kestirme ve resmiydi, birkaç dakika önce banyoda yaşadığı duygu dolu anlara hiç benzemiyordu.

"Tamam..." Kapıdan uzaklaşarak odanın karşısına geçti ve sesinin titremediğine güvenerek sessizce, "Ben gidip giyineceğim..." dedi.

Adam ona bakmadan bir kez başını salladı ve kadının göğsü sızladı. İşte buydu; biliyordu. Adam ondan uzaklaşıyordu, tıpkı her zaman yapacağını bildiği gibi. Çünkü sonuçta bu *sadece seksti*.

Birkaç dakika sonra yatak odasından çıktığında, ayak bileklerinden bantlanmış bir çift zeytin yeşili jogger pantolon ve bir omzundan sarkan, üzerine çektiği spor sütyeninin bir askısını yeniden kapatan kırılmış gri bir kazak giymişti. Saçının yarısını bir toka ile tutturmuş, alt yarısını ise boynuna doğru dalgalar kurumaya bırakmıştı.

Eşyalarını toplamıştı; gözlükleri ve lens kutuları, bir gün önce giydiği eşofman altı tezgâhın kenarına yığılmıştı ve terlikleri ayağındaydı. Mutfak adasının etrafından dolandı ve kızın ağzının kenarına iffetli bir öpücük bıraktı. Kız bundan nefret etti.

"Eve gitmeliyim," dedi ve bunun geleceğini bilmesine rağmen yine de canı . Gerçekten, çok kötü. "Bu sabah aradım ama muhtemelen Theo'yu rahatlatmak için içeri girmeliyim."

"Ah... Tamam... Elbette," dedi sesi çatallaşarak. Sertçe yutkundu. Adamın gözleriyle buluşamayınca başını salladı ve boğazının dibine baktı. "Yani, tabii ki."

Kollarını ona dolamak ve gitmemesini söylemek istedi. *Gitmemesi için* ona yalvarmak istedi, çünkü hazır değildi. Onun gitmesine hazır değildi.

Ama bunu yapacak cesareti yoktu. Kollarını kaldırıp ona sarılamadı, kelimeleri ağzından çıkarmaya zorlayamadı. O her zaman onun için güvenli bir yer olmuştu. Ne olursa olsun gidebileceği biri. Onu tutacağına ve hazır olana kadar bırakmayacağına güvenebilirdi. Çoğu zaman sormasına bile gerek yoktu. O sadece *biliyordu*. Ama şimdi, bunu yapmasını istemiyordu çünkü bunu istemesi gerekiyordu. Gözyaşları burnunu yaktı ve o görmeden önce gözlerinden uzaklaştırmak için hızla gözlerini kırptırdı.

Farkına varması göğsüne bir darbe gibi indi. *Onu* istememişti. Bunu acıma duygusuyla yapmıştı, çünkü kız istemişti. Hayır, *yalvarmıştı*; o da tam olarak istediği şeyi yapmıştı çünkü o Beau'ydu ve ona hayır diyemezdi.

"Sahte randevu için teşekkürler," diye fısıldadı olabildiğince cesurca, ses tonuna biraz ciddiyet katmaya çalışarak ve dudaklarını bir gülümsemeye dönüştürmek için elinden geleni yaparak. Dudaklarının dökülmemiş gözyaşları yüzünden titrediğini hemen hissetti. Adamın etrafından dolanarak kahve makinesine doğru yöneldi, böylece ellerine yapacak bir şey, sadece iki gün içinde kalbinden geriye kalanları yok eden adamdan başka bakabileceği bir şey vermiş olacaktı. "Görüşürüz Beau."

Aptal, aptal kadın.

"Tamam," dediğini duydu ve göz ucuyla onun eşyalarını toplayıp bir koluna sıkıştırmasını izledi. "Görüşürüz, Val."

Val, ilk gözyaşlarının dökülmesine izin vermeden önce, adamın kendisini dışarı çıkarırken kapının kapanma sesini duyana kadar kıpırdamadan durdu.

BÖLÜM 17

Beau, kızın ağlama sesi onu paramparça ederken bile ayaklarını kızın kapısından uzaklaşmaya zorladı. Her bir parçası ayaklarının dibinde paramparça yatıyordu.

Midesini isyan ettirecek kadar güçlü bir suçluluk duygusu onu acımasızca yiyip bitiriyordu. Göğsündeki bu ölü ağırlık -ki bunun neredeyse kırk yıl sonra nihayet çalışmaya karar veren hain kalbi olduğunu varsayıyordu- ölüyormuş gibi hissetmesine neden oluyordu. Belki de ölüyordu.

İşte bu yüzden duygularını kullanmadı. Lanet .

Kendini dairesine bıraktı ve eşyalarını tezgâhın üzerine koydu. Val'in dairesine çok benziyordu ama Val'inki ev gibi hissettiriyordu, onunki ise hâlâ sade... ve kahretsin ki Val haklıydı ama *yalnız* hissettiriyordu.

Göğüs kemiğinin altına yerleşmiş olan eziyet verici ağrıyı yok etmek için göğsünü ovuşturdu. Bu bir kalp krizi miydi? Hiçbir şey böyle hissettirmemeliydi.

Ama hayır, kalbi durmamıştı ya da mide yanması yaşamıyordu.

İki gününü Val ile yatakta geçirmişti. İki gün iki gece durmaksızın orgazmik, maraton seksi. Hiç tecrübe etmediği türden... ve bekâr hayatı boyunca *çok fazla* seks tecrübe etmişti.

Valentina Compton'a kesinlikle, geri dönülmez bir şekilde, gerçekten ve delicesine aşık olması için iki gün yetmişti.

Bu ne ?

Duşta farkına vardığında, Val'e karşı hissettiği duyguların derinliği su yüzüne çıkıp onu boğmakla tehdit ettiğinde

Ona saldıran ezici suçluluk duygusu neredeyse dizlerinin üzerine çökmesine neden oluyordu.

Çocukken babası ve Hank ile çok zaman geçirmişti. İkisi çok iyi arkadaştı, biri olmadan diğerini asla bulamazdınız ve sonra o iki arkadaşın arasına en büyük oğul olarak katıldı. Hank ve Rachel'ın hiç oğulları olmamıştı, bu yüzden büyüdükçe Hank'in tür evlatlığı haline gelmişti. Babası ve Hank dışarıda bira içerken, arka bahçede at nalı oynarken ya da buzda balık tutmaya giderken, o da her zaman aralarına katılıyordu.

Hank'in ölümünü en az babası kadar şiddetli hissetmişti. İkisi de en iyi arkadaşını kaybetmişti ve o da ikinci bir baba/amca figürünü kaybetmişti.

Hank zamanının geldiğini anladığında Beau'yu bir kenara çekmiş ve kızlarına, dördüne de göz kulak olmasını istemişti. Beau, bu büyük adamın yakında gerçeği ortaya çıksa bile, bunu yapacağına söz vermişti. Ve bu sözünü yerine getirmişti. Her zaman da yapacaktı.

Hank, bu hafta sonu Val'le aralarında neler geçtiğini bilseydi ona ihanet etmiş gibi hisseder miydi? Beau, Hank'in kendisinden kızlarıyla ilgilenmesini isterken aklından geçen şeyin en büyük kızıyla sevişmek olduğunu hayal bile edemiyordu.

Ama lanet olsun... O elbisenin içinde nasıl görüldüğünü. O elbisenin *içinden çıkarkenki* görüntüsü... Bunu aklından asla çıkaramayacaktı. Vücudunun bu kadar alıcı olması ve onun dokunuşuna bu kadar duyarlı olması; sanki onun için yaratılmıştı. İşte bu yüzden başka hiçbir şey ona doğru gelmiyordu. Neden başka hiçbir şey onda bir yuva kurma isteği uyandırmamıştı. Birbirlerine uyuyorlardı. Her zaman uymamışlar mıydı?

Hank bu yüzden mi Beau'dan onlara göz kulak olmasını istemişti? Çünkü bir şekilde Val'le sonlarının tam olarak böyle olacağını biliyor muydu? Rachel yıllardır bunu ima etmiyor muydu ve o da bunu bir annenin kızı için duyduğu endişe ve Hank'le hiç sahip olamadığı fazladan bir oğul olarak ona duyduğu endişenin bir uzantısı olarak geçiştirmemiş miydi?

Hayır, bunu kastetmiş olmalarına imkan yok. *Hey, Hank, umarım kızını dairesindeki her yüzeye karşı becermemin, parmaklarımı boğazına dolamamın ve onu bir yük treninin patlayıcılığıyla boşaltmamın sakıncası yoktur... Aramız iyi, değil mi? Darılmadın değil mi?*

Boğazından boğuk bir ses çıktı ve ellerini tezgâha dayayıp çenesi neredeyse göğsüne değene kadar başını ellerinin arasına aldı.

Ve suçluluk duygusu yerini felç edici bir korkuya bıraktığında, en iyi yaptığı şeyi yapmıştı. İçine kapandı. Pislik gibi davrandı. Onu gözlerinde sorularla bıraktı ve lanet olsun ki onu kollarına sarmak ve bırakmamak istemedi. Varlığının her zerresiyle sormaması için dua etmişti, çünkü sorsaydı, gidecek gücü olmayacaktı.

Daha iyisini hak ediyor, diye düşündü sefilce, terlikli ayaklarının arasından ahşap zemine bakarken. İki günlük hızlı bir seks festivalinden ve duygusal açıdan neredeyse kırk yaşında bir adamdan daha iyisini. Kitaplarındaki erkekleri hak ediyor... Kendi kişisel Beyaz Atlı Prensini.

Ve Beau asla o adam olamazdı.

BÖLÜM 18

"W "Biri yavru köpeğini ezmiş gibi mi görünüyorsun?" "Benim yavru köpeğim yok."

"Peki, eğer yaptıysanız ve ezildiye, bu ne gibi görünebilirdi," diye mırıldandı Theo, kahve dükkanının tezgahının arkasında durdukları yerden Beau'nun yüzüne el sallayarak.

Beau homurdandı ve arkasını dönüp çömelerek aşağıdaki rafı yeniden düzenledi; yeniden düzenlenmesine kesinlikle gerek olmayan bir raftı bu... yine. O sabah üçüncü kez.

"Son birkaç gündür neden tam bir pislik olduğunu sınıfla paylaşacak mısın?" diye sordu kardeşi kalçalarını arka tezgâha yaslarken.

"Theo."

"Öyle mi?"

"Siktir git."

"Yapamam, ağabey."

"O zaman kovuldun," diye tersledi Beau, ayağa kalktı ve tezgâhın arkasındaki dar koridordan arka stok odasına doğru yürüdü, çoğunlukla boş olan bir kutu şeker paketini taşıdı.

Theo'nun kıkırdaması Val'in son sinir uçlarını da sızlattı. Val birkaç gündür kafeden uzak durmuş, Noelle ya da Willow'u her zamanki sabah siparişlerini almaya göndermişti. Onu suçlamıyordu. Pisliğin tekiydi.

Ön tarafa dönerek Theo'ya ters ters baktı ama bir işe yaramadı. Lanet olası kardeşi tam bir baş belasıydı. Bütün hafta öyleydi. Bir fincan kahve doldurup uzun bir yudum aldı ve boğazından aşağı inerken yanmanın tadını çıkardı. Yaptıklarının kefareti ödüyordu.

Buzlu camların ardından, pembe örgü şapkanın altındaki koyu renk saçların parıltısı, kapı açılmadan ve kadın içeri girmeden önce sahip olduğu tek uyarıydı.

Tam içeride durdu, gözleri yere inmeden önce bir saniye kadar onunkilerle buluştu. Kadın öne doğru gelip kendisinin ve Theo'nun tam önünde durduğunda kalbi göğsüne çarpıyordu.

Beau'nun onu karşılamayacağı belli olunca Theo, "Günaydın," diye mırıldandı. "Erkeklerden nefret eden Val'imiz bugün nasıl? Hâlâ erkeklerden nefret ediyoruz, değil mi?"

Beau yüzünü buruşturma isteğiyle savaştı. Keşke kardeşi bu sözlerin ne kadar korkunç olduğunu bilseydi. Kız gözlerini bir an için Theo'ya diktikten sonra bakışlarını onunkilere çevirirken yüzünü soğukkanlı tuttu.

Onun yüzündeki, çok iyi tanıdığı ela gözlerindeki acıya dayanamadı. Bu yüzden, duygusal olarak bodur bir aptal gibi, ellerini kot pantolonunun ön ceplerine sokarak inatla sessiz kaldı.

Bakışlarını onunkilerden ayırmadan önce sertçe yutkundu. Bu onun daha rahat nefes almasına yardımcı olmadı. Hatta daha da kötüleştirdi. Tam bir pislikti.

"Ben her zamankinden alayım," dedi sessizce Theo'ya, o da Beau'yu hareket ettirmek için yanına yaklaştı. Ekranı dokunarak kızların siparişlerini yazdı.

Val kredi kartını ona uzattı ama Beau kısık bir sesle : "Kaldır şunu. ."

Gözlerini onunkilere diktiğinde, gözlerinde bir ateş parıltısı gördü. Kartı Theo'ya doğru iterek, "Hayır, teşekkür . Artık senin acıma sadakalarına ihtiyacım yok."

Birbirlerine bakarlarken kaşlarının derin bir çatıklıkla gözlerinin üzerine indiğini hissetti.

"Devam et ve istediğin kadar kaşlarını çat," diye mırıldandı, sonra Theo'dan kartını geri aldı ve çantasına yerleştirdi. Elinin titrediğini görebiliyordu. Allah kahretsin. "Senden başka bir şey almam için beni zorlayamazsın."

"Demek bugün erkeklerden tamamen nefret ediyorsun, buna bayıldım," diyerek kıkırdayan Theo, üç kahve içmek için arkasını döndüğünde başıyla onayladı. "İşe yarar bir şey yapacak mısın yoksa orada öylece dikilip ona bakacak mısın Beau?"

"Ben seni kovmamış mıydım lan?" diye homurdanarak uzaklaştı ve köşeyi dönüp depoya girdi.

"Tanrım, huysuz ihtiyar," diye mırıldandı Theo ve ardından Val'in kahkahasını duydu.

Bir elinin parmaklarını saçlarının arasından geçirerek başının geriye düşmesine izin verdi, böylece tavana bakıyordu. Derin ve kontrollü nefesler alarak kadının gittiğinden emin olduktan sonra depodan çıkmayı bekledi.

"Yani."

"Sakın yapma, Theo. Ciddiyim," diye hırladı Beau, kardeşine tekrar ters ters bakarak.

Göz ucuyla, kardeşinin omuzlarını silkerek yükselip alçalmasını ve ellerini masum bir hareketle uzatmasını izledi.

"İkinizi birbirinizin boğazına sarılmış görmek çok garip." "Rahat bırak, Theo..."

"Sevgililer Günü'nden ve ikinizin çıktığı o randevudan beri..."

"Theo! Cidden, sen kendi işine bak!" diye tersledi.

Neyse ki kahve dükkânı çoğunlukla boştu ve tepede çalan müziğin sesinden kimse onları duymadı.

Theo, Val'in sokağa geri dönerek gözden kaybolduğu kapıyı işaret etti. "O kızlar benim işim. Tıpkı senin olduğun gibi. Onlarla ilgilenmek senin tekelinde mi sanıyorsun? Hank'in fazladan bir oğlu gibi olman, onları umursayabilecek tek kişinin sen olduğu anlamına gelmez. Evet, kalbi yeniden kırılıyormuş gibi görüldüğünde ne olduğunu soracağım. Peki, ne oldu Beau?"

"Hiçbir şey."

"Gerçekten mi? Bütün hafta çok huysuzlandın ve o sanki kalbi sökülmiş ve ezilmiş gibi görünüyor."

"Lanet *olsun*, Theo! Bunu göremediğimi mi sanıyorsun?" "Peki, ne yaptın?" Theo bir parmağını onunkine sokarak

Göğüs. Beau hırladı ve kardeşine doğru bir adım attı. Theo'nun farkına vardığında sertçe yutkunmasını izledi. Beau arkasını döndü ve avuçlarını tezgâha yaslayarak kahve dükkânına baktı. "Sen yapmadın."

"Dur." Kelime bir yalvarış olarak çıktı. Tabii ki kardeşi onu dinlemedi.

"Yaptın. Vay anasını," diye nefes aldı Theo. "Büyük kötü bekar Beau aşık oldu. *Val'e*."

"Dur dedim," diye hırladı Beau, başını kardeşine doğru çevirerek.

Theo güldü. Başını arkaya attı ve güldü. Beau kardeşine hiç o anki kadar kötü vurmak istememişti. Omzunu düşürmek ve lanet bir yan hakem gibi onu tam karnından vurmak istemişti.

Theo hâlâ kıkırdayarak, "Bu *altın değerinde* bir şey," diye devam etti. "Yani... siz ikiniz yapıyor musunuz?"

"*Siktir git*," diye tekrar homurdandı. Baş ağrımaya başlamıştı. Burnunun kenarını başparmağı ve işaret parmağı arasında sıkıştırarak derin bir iç çekti. "Ve onun hakkında böyle konuşma."

"Kesinlikle öyle," diye güldü Theo, Beau kolunu uzatınca dans ederek uzaklaştı. "Nasıldı?"

"Theo," diye tersledi Beau, kardeşine öfkeli bir bakış fırlatarak. "*Yeter dedim*."

"Tamam, tamam," dedi Theo, ellerini teslimiyetle havaya kaldırarak. "Anlaşıldı."

Beau doğruldu ve kahvesinden bir yudum almak için döndü.

"Buraya girdiğinde neden ağlamaya hazır görüldüğünü sorabilir miyim? Onu boşaltamadın mı? Her erkek yapamaz, senin yaşındaki bir erkeğin performans sorunları yaşaması çok normal dostum-"

Beau Theo'ya doğru hamle yaptı ama genç adam gülerek ayaklarının üzerinde dans etti ve öfkeli Beau'dan saklanmak için arka taraftaki depoya kaçtı.

BÖLÜM 19

"A Tamam, yeter."

Val, *Three Blossom*'ın arka odasında oturduğu dizüstü bilgisayarından başını kaldırmış, holi-
bir hafta önceki gün. Kız kardeşleri etrafını sardığında kaşları çatıldı. Noelle'in kolları göğsünün üzerinde kavuşturulmuş, bir kalçası denge için dışarı atılmıştı. Willow ellerini devasa *Michigan Gölü, Tuzsuz ve Köpekbalığı İçermeyen* kapüşonlu tişörtünün ön cebine sokmuş, yüzünü endişeyle buruşturmuştu.

"Ne?" Val dizüstü bilgisayarın üzerinde kambur durduğu yerden doğrulup sordu.

"Üzgün, hüzünlü Val'i bir gün daha idare edemem. Kardeşimi geri istiyorum, lanet olsun," diye bağırdı Noelle, kollarını kavuşturup yanlarına bıraktı, avuç içleri kot pantolonlu kalçalarına çarptı.

"Üzgün ve mü?" Val sordu.

"Evet. Pazar ve Pazartesi arasında ne oldu bilmiyorum ama bir şeyler oldu. *Beau*'ya gitmeyi reddediyorsun. Randevun ya da sonrasında olanlar hakkında konuşmayı reddediyorsun. Pazar sabahı seni gördüğümde... Bilmiyorum. Mutluydun. Bir an için eski Val gibi göründün. Ne oldu?" Noelle de- manded, Val'in oturduğu yerin karşısındaki çelik tezgâha yaklaştı.

"Sahte bir randevuydu. Sahte bir hafta sonu. Hepsi buydu ve artık bitti," dedi Val, sesinin titrememesi için elinden geleni yaparak. Noelle itiraz etmek için ağzını açtığı anda, Val onu durdurmak için bir elini kaldırdı. "Bitti, Noe. Bunu açıkça belirtti."

"Buna inanmayı reddediyorum," dedi kız kardeşi başını yana sallayarak. Val iç geçirdi ve dizüstü bilgisayarını kapattı. Başka hiçbir şey yapamayacaktı. Tek parmağıyla *Three Blossom Haven*'ı yandaki *Beau'nun evinden* ayıran duvarı işaret ederek, "Çünkü o adam da en az senin kadar enkaz halinde," diye devam etti.

"Bu çok saçma," diye homurdandı Val ve tünediğı tabureden kalkarken başını salladı. Çelik çalışma masasını yuvarlayarak dükkânın önüne yöneldi. "Durup dururken dükkânı kapatan o..." Her şey değişmeden dakikalar önce duşta nasıl olduğunu hatırladı, sanki bir düğme çevrilmiş gibi zihnini ele geçirdi ve temizlemek için başını tekrar salladı. Hayır, bunu düşünemezdi. Şimdi değil. dikleştirerek, Noelle ve Willow'un onu takip ettiğini görmek için döndü. "Geçen sabah kafede karşılaşmamız dışında benimle bir buçuk haftadır konuşmadı. Olanların bittiğini açıkça belirtti. Hiçbir anlamı yoktu."

Noelle yine başını sallamaya başlamıştı. "Hayır. Bir şey olmamasına imkân yok. Beau'yu son bir buçuk haftadır görmedin. Sanki... Bilmiyorum. Her zaman huysuz bir , ama şimdi... berbat. Düşündüğünüz kadar etkilenmemiş olduğunu sanmıyorum."

"Evet, beni nasıl bulacağını kesinlikle biliyor ama yine de bulamadı," diye tersledi Val acı acı. koridorunun karşısında yaşıyorlardı, Tanrı aşkına! Her gün kapı komşusu olarak çalışıyorlardı! "Her zaman bekâr kalacağını söyledi. Yuva kurmayacakmış, flört edecek biri değilmiş ve kesinlikle asla evlenmeyecekmiş. Her şeyi istemeyen birine razı olmayacağım. Benimle uzun soluklu bir ilişki yaşamak istemeyecek biriyle çok uzun yıllarımı harcadım. Bunu hak etmiyor muyum? Hepimiz böyle bir sevgiyi hak etmiyor muyuz?"

Willow içini çekti ve ona bir adım daha yaklaştı. "Kitaplarında okuduğın türden bir aşkın gerçekten var olduğunu düşünüyor musun? Gerçek hayatta?"

Val hiç tereddüt etmeden, "Evet," diye fısıldadı. İçindeki her şeyle buna inanıyordu. "Evet, inanıyorum. Ve lanet olsun, istediğim de bu."

"Uzun boylu, siyah saçlı, sakallı, ağır dövmele bir oduncu, *kahvehane sahibi*-"

"Hayır, söylediğim bu değil-"

"Puh-lütfen. Beau'ya sıırıslıklam aşırıksın, tek beyin hüıresine sahip Theo bile bunu görebiliyor," diye mırıldandı Noelle gözlerini devirerek.

"Beau'ya aşık değilim," diye fıılıdadı Val, ama bu apaçık yalan karşısında kalbi göğsünde güm güm atmaya başlamıştı. Kız kardeşleri ona ters ters bakınca üzgün bir ifadeyle "Değilim" dedi.

Ama gerçek şuydu ki, elbette Beau'ya aşıktı. Hep öyle değil miydi? Ondan kendisini öpmesini istemek bu yüzden bu kadar kolay olmamış mıydı? Kalmasını? Çünkü o *Beau'ydu*.

Beau, her zaman onun için oradaydı. Her zaman. Ne olursa olsun.

Beau, sarılma tarihindeki en iyi, en uzun, en istikrarlı sarılmaları yapan kişi.

Beau, çok yakışıklı ve seksi ve sevgili tanrım, tüm dünyadaki en iyi orgazmları veren kişi.

Kendini onun yanında olduğu kadar güzel ve arzulanır hissetmemişti, muhtemelen hiç. Ona istendiğini hissettirmişti ama aynı zamanda kendisi olması için de güvende hissetmesini sağlamıştı. Tüm tuhaflıklarına ve yüküne rağmen, Wes'in yaptığı gibi onu asla bir yük gibi hissettirmemişti.

Başka hiç kimsenin dikkat etmediği küçük şeyleri hatırladı. Onu istiyordu. Her şeyini istiyordu. Keşfettikleri her şeyi deneme şansına sahip olmak istiyordu. O da istedi.

Ama bir daha yalvarmayacak ya da istemeyecekti. Ona gelmek zorunda kalacaktı. O da oturup onu beklemeyecekti.

BÖLÜM 20

"Günaydın Noelle," dedi Beau, kadın tezgâha yaklaştığında. Kadın kollarını kavuşturup ona ters ters bakınca bir kaşını kaldırdı. Başını yana doğru eğerek

gözlerini hafifçe kırıştırdı. "Her , sanırım?" "Sen dev bir sik kafalısın, bunu biliyorsun, değil mi?"

Derin bir nefes alarak ondan uzaklaştı ve arkasında duran kadına baktı. Kadının gözleri fal taşı gibi açılmıştı ve şaşkınlıkla Noelle'in başının arkasına bakıyordu. "Sipariş verecek misiniz? Sıram var, Noe."

"Evet, her zamankinden istiyorum. Bu benim durumumun geçerliliğini değiştirmez," diye tersledi, avuçlarını aralarındaki tezgâha vurdu ve sert kollarının üzerinde öne doğru eğildi. "Sen bir sik kafalısın. Ve kız kardeşimi ignoring yaparak kalbini kırmandan hoşlanmıyorum."

Beau ekrana dokunup her zamanki siparişi girdikten sonra Noelle ödeme teklif edemeden para düğmesine bastı. Birkaç gündür mücadele ettiği baş ağrısı geri gelmişti. Bu kez sarı saçlı aptal bir kardeş yerine kızgın bir esmer şeklinde.

"O dünyayı hak ediyor, Noelle. Ve bunu ona verecek kişi ben olamam," dedi basitçe, arkasındaki sıradakilerin duymasını engellemek için sesini alçaltarak. "Bunu ona veremem."

"Neden? Neden olmasın, Beau? Birbirinden uzak durmaya çalışan sizin kadar zavallı iki insan tanımadım!" diye tısladı, kahvelerini doldurmak için uzaklaşırken tezgah boyunca onu takip etti. "Ve haklısın, o dünyayı hak ediyor. O seni istiyor."

Miles onun boşalttığı yere geçerek siparişleri devraldı, bu yüzden diğer müşterilerden özel olarak konuşabilecekleri kadar uzaklaşana kadar tezgâhta ilerlemeye devam etti. Ellerini tezgâha dayayarak iç çekti. "Onun istediği ben değilim. O Beyaz Atlı Prens'i istiyor. Ben o değilim."

"Hayır, Beyaz Atlı Prens bir pislik gibi davranıp o yokmuş gibi davranmak yerine onu alıp götürürdü," diye mırıldandı Noelle ekşiyerek. O da başıyla onaylayınca gözlerini devirdi. "Bunu bir kez söyleyeceğim. Kafanı kışından çıkar ve sonsuza dek gitmeden önce sahip olduğun şeyin farkına var. Çünkü haklısın, o dünyayı hak ediyor ama şu anda anlayamadığım bir nedenden ötürü seni de o dünyada istiyor çünkü o aptal suratına öyle bir yumruk atmak istiyorum ki önümü göremiyorum. O harika bir insan ve bunu bildiğini sanıyordum... ama sen de onun son dört ayda çıktığı diğer dangalaklar gibisin. Sadece gururunu incitmek yerine, kalbini kırdın. Ve bunun için seni affedebilir miyim bilmiyorum."

Üç seyahat kahvesi ile kahve taşıyıcısını kapmak içine soktu, döndü ve sinsice uzaklaştı. Ama sonra durdu ve geri dönerek tekrar adamın tam önünde durdu. Adam gözlerini onunkilere dikti.

"Yarınki doğum günü için bir randevusu var. Bu bilgiyle ne yapacaksanız yapın."

Onun ardından bakarken, sözlerinin içine işlemesine izin verdi ve onu derinden yaraladı. Şimdiden biriyle mi çıkıyordu? Yeni biriyle mi?

Siktir et.

Saat ikide Miles ve Theo'yu akşam için bıraktı ve şehir merkezindeki yerel kitapçılardan birine doğru birkaç blok yürüdü. Geniş pencerenin üzerindeki altın harflerle *Turn The Page yazıyordu* ve kapıyı iterek açtı. Küçük ahşap bir iki yanında iki kadın duruyordu; bir taraf haftanın yeni gelen ürünleriyle, diğer taraf ise tek tek paketlenmiş unlu mamullerle doluydu.

"Merhaba, hoş geldiniz. Bugün bulmanıza yardımcı olabileceğimiz bir şey var mı?" diye sordu içlerinden biri, canlı safir mavisini gözleri olan kısa boylu, minyon bir esmerdi. İnanılmaz kıvrık saçları omuzlarına ve sırtına dökülüyordu. Diğer kadın, omuz hizasında sarı saçları ve kırmızı çerçeveli gözlükleriyle diğer taraftan ona gülümsedi.

Tezgâhın yan tarafındaydı. Parlak kırmızı ruj dudaklarını boyamıştı ve AC/DC grubu tişörtü giymişti.

"Birkaç kitap arıyorum. İsimlerini ya da yazarlarının kim olduğunu bilmiyorum. Baharatlı Yunan mitolojisiyle ilgili bir şey mi?" dedi öne doğru bir adım atarak. Küçük dükkânda sıra sıra kitap rafları yükseliyordu.

Sarışın başını salladı. "Birkaç seçenek var. Size göstermemizi ve bir şey çağrıştırıp çağrıştırmadığına bakmamızı ister misiniz?"

"Evet, lütfen," dedi ve iki raf kulesinin arasından aşağıya doğru dönen iki kadını takip etti. Bir seçkinin önünde durdular ve esmer kadın birkaç tanesini işaret etti.

"Bu *Hades ve Persephone Destanı*." Kapaklara bir göz attı ve kapaklardaki çizimleri tanımadığı için başını salladı. "*Olimpos'un İlmi* mi? Bu daha fantastik."

Gözleri büyüdü ve parmaklarını şıklatarak "*Dark Olympus*" dedi.

Esmer kadın gülümsedi ve başka bir seçkiye uzandı. "burada. Özellikle aradığınız bir şey var mı?"

"Son ikisi, onlar hangisiyse," dedi, o da gülümseyerek.

"Mükemmel," dedi esmer ve raftan iki tane aldı, eliyle-ona götürüyor. "Bulmanıza yardım edebileceğimiz başka bir şey var mı?"

"Hayır, şimdilik sadece bunlar." Onu dükkânın önüne kadar takip etti ve bunları tezgâhın üzerine koyarak kızın saymasını istedi. Onları kahverengi kâğıtlara özenle paketledi, bir etiketle mühürledi ve mağaza logosuyla kabartılmış kahverengi bir kâğıt torbaya tıktırdı. Poşeti ona uzatarak aldı. "Teşekkür ederim."

"Umarım onları sever," diye seslendi sarışın adam uzaklaşırken. Adam başını salladı ve sırtıttı. "Sevecek."

BÖLÜM 21

U Ön kapıyı kilitleyerek içeri girdi, kolları çuvallarla doluydu. Onları mutfak adasına taşıırken oflayıp pufladı ve hiç de nazik olmayan bir şekilde yere bıraktı. Bu Dışarısı karanlıktı ve elleri dolu olduğu için ışıkları açamıyordu. Sokağın karşısındaki tek bir sokak lambası küçük mutfak penceresinden içeriye ışık veriyordu.

Mutfağın karanlığında, bir poşetten yuvarlanıp tezgâhtan yere düşen ve gümbür gümbür ses çıkaran bir bardak Kirazlı Garcia'yı görebiliyordu. Şarap şişesini de aynı yöne gitmeden önce güçlükle yakaladı, kaderi donmuş içecekten çok daha berbattı.

Netflix. Rahat çoraplar. Büyük kabarık bir battaniye. Dondurma. Patlamış mısır. Şarap. Rahatlatıcı film.

Ne çılgın bir doğum günü gecesi olacaktı. Otuz üç *oldukça yoğun* görünüyordu.

Gözlerini deviren Val kendi kendine alay etti. Noelle'e bu gece bir randevusu olduğunu söylemişti, sırf kız kardeşlerinin kapısını kırıp gecesine dahil olmalarını engellemek için. Bu gece insanlarla olmak istemiyordu. Sadece kendi halinde takılmak ve romantik komediler izlemek istiyordu. Tek başına.

Uzanarak mutfağın ışığını yaktı ve donakaldı.

Canlı pembe şakayıklar, beyaz güller ve parlak sarı frezyalardan oluşan dev bir buket tezgâhının ortasında duruyordu. Yanında ise düzgünce sarılmış dikdörtgen bir pakette pembe, sarı ve beyaz kurdeleler vardı.

Bon. Pembe bir zarf, çiçek vazosuna yaslanmış bir şekilde tepede duruyordu.

Kartı eline aldı, Beau'nun ön yüzdeki dağınık karalamasını fark edince eli titredi. Kartı açıp basitçe Mutlu Yıllar yazısını okuduktan sonra gözleri kartın altına kayd.

Kitap ejderha koleksiyonunuza eklemek için.

HEDİYEYİ AÇTIĞINDA, seriyi bitirmek için hâlâ ihtiyacı olduğunu söylediği iki kitabı buldu. Kitaplardan birinin içinden bir kâğıt parçası düştü ve göz gezdirirken yere düştü, eğilip aldı.

*Başka bir adamla çıksan bile, vücudun her
zaman bana ait olduğunu bilecek.
Sahte bir randevu olarak başlamış olsa bile,
İkimiz de öyle olmadığını biliyoruz, tatlım.*

"OH, SENİ KIBIRLI, SÜMÜKLÜ OROSPU ÇOCUĞU-"

Kitaplar hâlâ ellerinde olduğu halde yerde tepinerek kapıyı açtı ve çarparak kapattı, sahanlıktan geçerek adamın kapısına doğru yürüdü. Yumruğunu kaldırarak dairesinin ağır ahşap kapısına . Onun evde olduğunu biliyordu. Kapının altından gelen ince ışık şeridini görebiliyordu. Avucunun düz kısmını kapıya tekrar vurdu. *Çok öfkeliydi. Bu ne cüret-* Hem o kim oluyordu da bir randevuyu kıskanıyordu? Kendisinin uydurduğu bir randevuyu, ama bu konunun dışındaydı-

Kapı açıldı ve kadın adamın yüzüne, o inanılmaz derecede koyu çikolata kahverengi gözlerine baktı. İfadesi, ona her baktığında olduğu gibi, etkileyici değildi. Kitapları onun göğsüne doğru iterek, o koca aptal hayvanı zorlukla kımıldattı ve tersledi, "Biliyor musun, siktir git Beau! Babama verdiğin saçma bir söz yüzünden senin acıma randevuna ihtiyacım yoktu ve kesinlikle senin acıma sikişine de ihtiyacım yoktu! Ya da aptal kitaplarına! Ve neden biriyle çıkmamı umursuyorsun ki?!"

"Sana acıdığım için mi seninle yattığımı düşünüyorsun? Kızlarına bakmamı istediğinde bunu kastettiğinden şüpheliyim. Peki ya randevu? Evet, *gitmiyorsun*," diye hırladı ve kitapları elinden alıp arkalarından yere fırlattı. Kız itiraz etmek için ağzını açtı ama adam parmaklarını kızın saçlarının arkasına geçirdi ve kızın nefesi kesildi, ağzı adamın o kadar yakın bastırdığı yerde onunkeye doğru hareket etti. "Hank'e verdiğim o lanet söz o gece ya da ondan sonra aklımdaki son şeydi Val ve inan bana Noe ya da Willow olsaydı bu asla olmazdı. Tek düşünebildiğim, o lanet elbisenin içinde ne kadar çarpıcı görüldüğün ve onun dışında ne kadar zarif olduğundu... Altımda, etrafımda ne kadar iyi hissettiğın... Dilime, parmaklarıma, sikime ne kadar sert geldiğindi. Ben seni becerirken ağzından çıkan sesler... Hayır, Val. Düşünebildiğim tek şey sendin. Hayatımın sonuna kadar her gece ve sabah bunu yapmayı ne kadar istediğimdi. Ve tekrar söylüyorum, benden başka kimseyle çıkmayacaksın."

Onu sertçe öptü. Dili kızın ağzına girdi ve Ondan kaçan iniltiyi içti. Kaslı kolunu kızın beline doladı ve ona karşı ne kadar sert olduğunu hissedene kadar onu vücuduna doğru çekti.

"Bana biriyle çıkmama izin verilmediğini söyleyemezsin-" hararetle fısıldadı ama başka bir öpücükle kesildi.

"Yapabilirim ve az önce yaptım," diye tehditkâr bir şekilde homurdandı ve kadının ürpermesine neden oldu. "O pisliği iptal et, Val."

"İki hafta boyunca benden kaçtın," diye fısıldadı onun ağzına, son kısma yanıt vermedi. "Benimle iki hafta boyunca konuşmayan biri için neden doğum günü randevumu iptal edeyim ki?"

Saçlarını çekiştirerek başını hafifçe çeviren adam, ağzını boğazının omzuyla birleştığı kıvrıma doğru indirdi. Ağzını sıcak bir şekilde teninin üzerinde gezdirdi, tüm vücudu tüyleri diken diken olana kadar öpücüklerini yudumladı.

"Yalan söylemeyeceğim ve suçluluk duygusunun beni canlı canlı yemediğini söylemeyeceğim," diye mırıldandı başını kaldırıp o karanlık gözlerle ona bakmadan önce tenine karşı kısık sesle. "Baban sana bakmam için bana güvenmişti. Buna ihanet etmiş gibi hissettim, özellikle de bundan çok zevk aldığım ve asla durmak istemediğim için. Ve bu gece bir hıyarla çıkmak istemediğini biliyorum, tatlım. Seni bundan daha iyi tanıyorum."

Dudaklarına karşı iç çekerek, fısıldamadan önce onu öptü, "Randevu falan yok, Beau. Noelle'e bir randevum olduğunu söyledim ki bu gece beni yalnız bıraksın. Başka kimse yok."

"Sen tam bir baş belasısın," diye nefes aldı ve alçak sesle kıkırdarak başını salladı. "Dünden beri nasıl delicesine kışkırdığımı hakkında bir fikrin var mı? Benim için giydiğin elbiseyi başka bir pislik için giydiğini hayal etmek? Bundan nefret ettim Val." O zaman sertçe yutkundu ve Val tekrar yükselmeden önce adem elmasının boğazına inişini izledi. "Sen dünyayı hak ediyorsun tatlım ve ben hayatım boyunca bekâr olduğumu kendi kendime ilan ettim. Flört etmek benim yaptığım bir şey değil, *nasıl yapılacağını* bile bilmediğim bir şey."

Kalbi göğsüne çarptı ve aşağılanmanın içinde dolaştığını hissetti. Gözyaşları burnunu yakarken başını salladı. "Elbette," diye fısıldadı, adam gözlerindeki yaşları görmeden önce gözlerini indirdi. *Ben tam bir aptalım! Bütün bunları sana zaten anlattı! Neden aptalca bir ipucunu kabul etmiyorsun?!*

"Doğru yaptığımdan daha fazlasını batıracağım, özellikle de ilk başlarda," diye devam etti, sesi hırçındı. Başını kaldırdı, iri gözleri şaşkınlıkla onunkilerle buluştu. Adamın koyu renk gözlerinin kenarları hafifçe kırışırken, bir yandan da başparmağıyla kızın yanağını ve alt dudağını okşadı. "Randevu gecelerinde, duygularımı paylaşmakta ya da bir başkasının benim alanımda olmasında iyi değilim... Ama denememe izin verirsen, seni her zaman kitapçıya götürürüm ve aynı kitaptan üç tane almış olsan bile kollarının taşıyabileceği kadar çok kitap almana izin veririm. En sevdiğin dondurmanın buzlukta olduğundan emin olacağım, sen bırakmaya hazır olana kadar sarılmayı asla bitirmeyeceğim ve vücudun kaldırabilirse, sana her gece iki düzine orgazm yaşatacağım." Yüksek sesle güldü, ağzı şaşkın bir sırıtışa dönüştü. Yanağını adamın avucuna doğru eğdi ve adam onu nazıkçe kavradı, adamın koyu renk gözleri onunkileri aradı. "Benim ol, Val. Sen benim ilk Valen- tine'imdin... Sanırım sonuncusu olmanı istiyorum, eğer beni de kabul edersen."

Kollarını ona dolayarak, o da aynısını yaptı ve birbirlerine sarıldılar. fiziksel olarak mümkün olduğunca birbirine yakındı. Eğilerek, tatlı ve nazik bir şekilde ağzını onunkine bastırdı. "Beau?"

"Evet, Val?" diye fısıldadı ağzına karşı. "Sakın bırakma."

Dudaklarını onun dudaklarına değdiren gülümseme kalbini mümkün olan en iyi şekilde sızlattı ve eşdeğer bir gülümseme dudaklarını çekiştirdi. "Bir daha asla, tatlım. Söz veriyorum."

EPİLOG

S *Wine Garden*'ın dışındaki şemsiyelerle kaplı veranda masalarından birinde oturan Val, Ağustos güneşinin körfezde batmaya başlamasını izledi. Günün sıcaklığı nihayet azalmaya başlamıştı,

Sadece rahat edecek kadar. Önünde bir kadeh şarap duruyordu ve bir garson salata tabağını masadan kaldırmak ve Beau'nun fıçı birasını yeniden doldurmak için geldi.

Buzlu kadehi kaldırarak ona uzattı ve kadın gülümseyerek şarap kadehini kaldırıp onunkiyi tokuşturdu. "Hayatımızın geri kalanının ilk altı ayna, tatlım."

"Biliyor musun, bu randevu işinde iyi olmadığını iddia eden biri için, sen bu işi beceriyorsun, bebeğim," diye alay etti, genişçe gülümseyerek.

"Öyle mi?" diye sordu, iltifat etmek için bariz balığı örtbas etmeye hiç çalışmadan. Küçük masada yanına oturduğu yerden ona doğru eğilerek avucunu kalçasının çıplak teni üzerinde, eteğinin yüksek kenarının bittiği yere doğru kaydırıldı.

"Evet," diye fısıldadı nefes nefese, alt dudağını ısırırken adamın dokunuşuyla sıcaklığı yayıldı.

"Olabileceğimin en iyisi olmak istememe neden oluyorsun Val. Senin için. Her yönden," dedi yumuşak bir sesle, sesi alçaktı. Düğmeli, kısa kollu gömleğinin içinde çok yakışıklıydı; soluk mavi, koyu rengiyle çarpıcı bir kontrast oluşturuyordu. Omuzlarındaki ve kollarındaki kaslar gömleğin kumaşını çekiştiriyordu ve kısa kollu gömleğin pazularını zorlamasıyla dövmeleleri daha da belirginleşmişti. Günün sıcağına rağmen bir kot pantolon ve bir çift siyah bot giymişti. "Kaçmana izin veren ben olmadığım için mutluyum."

Parmakları sol uyluğunun iç kısmına kıvrılmış, bacaklarının arasına sıkışmış, başparmağı oradaki pürüzsüz deriyi okşayarak tüm vücudunun ihtiyaçla uğuldamasına neden olmuştu. "Beau..."

"Hmm?" diye sordu masumca, hâlâ yakınına eğilerek. Koyu renk gözleri muziplikle parlıyordu. Ne yaptığını çok iyi biliyordu. Birkaç santim daha yukarı kalktığında parmakları onun ne kadar ıslak olduğunu anlayacaktı. Gerçi fazla bir şey de gerekmiyordu. Onun iyiliği için fazla seksiydi. Sürekli bir uyarılma halindeydi.

İki adam masalarında durdu ve gözleri Beau'nun elinin kalçalarının arasında, kısa eteğinin yarısına kadar indiği yere kayınca Val hafifçe kıpırdandı, yanakları kızardı. Bacağının etli kısmını sıktı ama elini çekmedi, onun yerine başparmağının teninde tembel tembel gezinmesine izin verdi.

"Beau, Val, bu gece her şey nasıldı?" Grant Price sordu. Gıcır gıcır beyaz düğmeli bir gömlek giymişti, kolları ön kollarını ortaya çıkaracak şekilde kıvrılmıştı ve üstteki iki düğme dışarıdaki sıcağa hürmeten açık bırakılmıştı. Koyu renk saçları alnından geriye doğru taranmıştı.

Val gülümseyerek, "Her zamanki gibi her şey harikaydı," dedi ve Beau'nun elini kendi eliyle kavrayıp parmaklarını sıktı. "Van, limonlu somonlu Sezar salatası inanılmazdı. Tabağımı yalayabilirdim."

Uzun boylu sarışın güldü ve şaşırtıcı derecede çekici bir gülümseme ortaya çıkardı. Beyaz şef ceketi tertemiz ve kırıksızdı; bunu nasıl yaptığını bilmiyordu. Yemek pişirdiğinde, bir patlamaya rakip olacak bir dağınıklıkla sonuçlanıyordu. Ceketinin kolları da ön kollarına kadar kıvrılmıştı ve kollarının dövmelele kaplı olduğunu görünce şaşırdı. "Teşekkür ederim Val. Daha basit yemeklerimizden biri ama kesinlikle favorim. Bugünkü gibi sıcak günler için çok hafif."

Grant, "Şehir dışına çıkmadan önce sizi görmeyi umuyorduk," dedi ve garsona el salladı. Garson öne çıktı ve güzel bir tatlıyı kendisi ile Beau'nun arasına koydu.

"Gül Çiçeği Panna Cotta Tart," dedi Van, tatlıyı göstererek. "Başlangıç hikayenizin bir parçası olduğumuz için çok mutluyuz. Altı ayınız kutlu olsun; daha nice dönüm noktalarınızın bir parçası olmayı dört gözle bekliyoruz."

"Bu çok güzel," dedi Val şaşkınlıkla. Çatallardan birini alıp Beau'ya uzattı, sonra da kendi çatalını alıp

narin bir tatlı. Tadına baktıktan sonra gözlerini devirdi. "Bu hiç adil değil. Bize sürekli yemek yapman için seni tutabilir miyiz?"

"Ona paramız yetmez," diye kıkırdadı Beau ve Van sırtıttı. İki adama bakarak, "Şehir dışına çıkacağınızı mı söylediniz?" diye sordu.

Grant, "Bu hafta sonu Chicago'da bir yemek fuarına davet edildik, bu yüzden birkaç günlüğüne gideceğiz," dedi ve ellerini lacivert pantolonunun ön ceplerine sokarak başını salladı. Van'a başını sallayarak güldü: "Onu geri götürmekte zorlanacağım. Bu bok için yaşıyor. Kusuruma bakmayın."

"İyi şanslar ve iyi vakit geçirin! Döndükten sonra denemeye karar verdiğin yeni bir şey olursa gelip kontrol edeceğimizden emin olabilirsin," dedi Val ve sırtıttı. "Her gün gönüllü bir denek olacağım, yeter ki söyleyin."

"Teşekkür ederim ve size iyi akşamlar dilerim. Eminim yakında tekrar görüşeceğiz," dedi Van ve güldü, sonra ikisi restorana açılan kapılara doğru geri yürüdüler.

Beau'nun parmakları tekrar kalçasını sıktı ve serçe parmağı cinsel organını örten dantelin üzerinde gezindiğinde bir inilti bastırdı. Dudağını ısırdı ve ona bakmak için gözlerini kaldırdı. Adamın gözleri karanlıktı ve şiddetle yanıyordu. Fısıldayarak, "Beau. Lütfen."

Adam sırtıttı, beyaz dişleri sakalının karanlığıyla tezat oluşturacak şekilde parlıyordu ve bu sırtışın seksiliği kadının karnını titretti.

Kahretsin, çok yakışıklı. Ve benim, diye düşündü şaşkınca. Sadece benim.

Yakınına eğilerek onu öptü, dilini ağzına sarmal bir şekilde gönderdi, ancak nefessiz kaldığında ve titrediğinde kalktı. "Sen "Sen istediğinde asla hayır diyemeyeceğimi biliyorum, tatlı Valentina'm."

Tatil Novella Koleksiyonu

Çok Yakında!

Grant, Van ve Hope'un yer aldığı *Doğum Günü Dilekleri*, lezzetli ve çökmekte olan bir neden seçim, kıvrımlı fmc, gizli kimlik, baharatlı romantizm romanı!

ABOUT THE AUTHOR

Love Un- bound, Best Kept Secrets ve *A Heart So Wild*'ı da içeren *Petoskey Stone Serisi*'nin romantik yazarı **Danielle Baker**, Michigan Gölü'nün kristal kıyılarında yer alan güzel Petoskey şehrinde doğdu ve büyüdü. Hayatının aşkı Nicholas ile evlidir ve aralarında dört çocukları vardır. Danielle'in yazma aşkı lisedeyken başladı. Çok sayıda kısa öykü yazdı ve mezun olduğunda üç roman yazmıştı. Hayat çok yoğun ve ailesini kurarken yazmaya uzun yıllar ara verdi. Annesi, kız kardeşi ve kocasının ısrarıyla Danielle, "eyere geri dönmek" ve hayat boyu hayalini kurduğu yayınlanmış bir yazar olma hedefine ulaşmaya devam etmek için ihtiyaç duyduğu desteği aldı. Danielle çalışmadığı, yazmadığı ya da ailesiyle vakit geçirmediği zamanlarda bir elinde bir fincan kahve, diğer elinde bir kitapla bulunabilir.

ACKNOWLEDGMENTS

Dördüncü kitabımın ve yeni serimin ilk kitabının sonuna geldiğimize gerçekten inanamıyorum! Bu nasıl bir ve sevdiğim şeyi yaptığım için kendimi gerçekten çok kutsanmış hissediyorum! Bu yolculuk boyunca devam eden sevginiz ve desteğiniz için hepinize teşekkür ederim!

Anne, sen benim ilk ve her zaman en büyük hayranım ve en iyi düzeltmenim oldun. Sevgin ve desteğin olmasaydı bu mümkün olmazdı! On beş yaşındayken bir gün burada biliyordun, kendimden şüphe ettiğimde bile. Beşinci kitaba hazırım ve birçoğu da yolda! Seni seviyorum!

Nick aşkım, saatlerce ve bazen günlerce masamda saklanmama izin verdiğin için teşekkür ederim. Hazır olduğumda kahvaltımın, öğle veya akşam yemeğimin beni beklediğini haber verdiğin için teşekkür ederim, çünkü yemek yemeyi düşünmeyeceğimi biliyordun (teşekkürler Şef). Bu tutkuma olan sarsılmaz desteğiniz, inancınız ve coşkunuz için teşekkür ederim. Siz ve bana verdiğiniz sevgi olmasaydı, yeniden yazmaya başlayamazdım. Desteğiniz olmasaydı, bunu tam zamanlı olarak yapamazdım. Sen benim en büyük amigomsun, aşkımsın. Sen benim sonsuza dek beyaz atlı prensimsin. Seni seviyorum!

Kara, bu hikayelere ve bana olan sarsılmaz inancın için benim köşemde çok büyük bir şampiyon oldun! Ve benimle birlikte tüm yazar etkinliklerimize gönüllü olarak katıldığın için TEŞEKKÜRLER! Başımızı ne tür belalara sokabileceğimizi görmek için sabırsızlanıyorum!

Haley, KG, Ava ve Melanie; bu yolculukta birlikte olma zevkini tattığım bu harika fel- low yazarlarına teşekkür ederim! Haley, her zaman eleştirel ve istekli bir ses kurulu olduğun ve Jodi'min Tessa'sı olduğun için teşekkür ederim! KG, Ava, Melanie, HOLY MOLY, sizinle tanıştığıma çok memnunum ve bu yeni yolculuğa çıktığım için kendimi şanslı hissediyorum.

ve beni kanatlarınızın altına aldığınız için milyonlarca teşekkür ederim! Teşekkürler hanımlar! Hepinizi gelecek etkinliklerde görmek için sabırsızlanıyorum!

Aurora Publicity'den Melody, bu muhteşem kapak için çok teşekkür ederim! KG, her zaman istekli bir akıl hocası olduğun ve kriz anımda beni kurtardığın için teşekkür ederim!

Booktok Baddies, April ve tüm harika **Smut Sluts**, **The SmutHood**, Courtney, Dorothy ve tüm **Michigan Booktok Babes'e**, utanmaz promosyonlarımda utanmaz olmama izin verdiğiniz ve *Petoskey Stone Serisi'ni* bu kesinlikle doymak bilmez baharatlı romantizm okuyucuları dünyasına tavsiye ettiğiniz için **TEŞEKKÜRLER!** Muhteşem **Sokak Ekibime**, bu çılgın karakterleri ve hikayelerini benim kadar sevdiğiniz için **TEŞEKKÜR EDERİM!** Umarım hepiniz Val ve Beau'nun hikâyesini de seversiniz! *Bir sonraki Tatil Novella Koleksiyonu'nda* Grant, Van ve Hope'un sıra bir sonraki *Petoskey Stone Serisi'nde* Roxy ve Travis ile tanıştırmak için sabırsızlanıyorum! Hepinizi çok seviyorum!

İsmi vermediğim ama beta okuyan, beni dinleyen ya da her yeni kilometre taşında heyecanıma ortak olan herkese ve bu korkutucu ve büyüleyici yolculukta beni destekleyen herkese teşekkür ederim! Siz olmasaydınız burada olamazdım!

Son olarak, eski ve yeni tüm okuyucularıma, bu sadece bana ve bu karakterlere gösterdiğiniz sevgi ve destek sayesinde mümkün oldu. Umarım onların hikayesini yazmayı sevdiğim kadar okumayı da seversiniz. Val ve Beau'nun hikayesi kelimenin tam anlamıyla içimden çıkıp sayfaya döküldü ve burada oldukları için çok mutluyum! Gelecekte sizi çok daha fazlasıyla tanıştırmak için sabırsızlanıyorum! Teşekkür ederim!

ALSO BY DANIELLE BAKER

Bağlanmamış

Aşk En İyi

Saklanan Sırlar

Çok Vahşi Bir

Kalp

Petoskey Stone Serisinin Gelecek Romanları!

Kalpler Çarpıştığında (Roxy ve Travis) 2024 baharında geliyor!

Benimle Kal (Graham ve Thea)

Sevmesi Zor (Tommy ve Liv) O Bir

Gece (Fallon ve Jace)

Yeni Seri Şubat 2024'te başlıyor!

Tatil Romantizmi Novella Koleksiyonu

Benim Ol Sevgilim (Val ve Beau)

Doğum Günü Dilekleri (Grant, Van ve Hope)

Meet Me Under the Mistletoe (Noelle ve Theo)

Lucky In Love (Willow ve Reeve)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.